

Litung.

1106^h

PROFESSOR

ROBERT H. HARRIS

OFFICIAL PROPERTY

OFFICE OF THE SECRETARY

UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR

ISSUED BY AUTHORITY

CAROL J. BROWN

WASHINGTON, D. C.

1900

RECEIVED

UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR

WASHINGTON, D. C.

PROPRIUM
ROTTENBURGENSE

SIVE

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

DIOECESIS ROTTENBURGENSIS

UNACUM

INSERTIS RECENTIORUM FESTORUM OFFICIIS.

JUSSU ET AUCTORITATE

REVERENDISSIMI ORDINARIJ

CAROLI JOSEPHI,
EPISCOPI ROTTENBURGENSIS.

PARS I.

ROTTENBURG ad N.

SUMPTIBUS GUILIELMI BADER.

MDCCCLXXII.

1872

Stuttgartiae. Typis Woerner & Comp.

SUFFRAGIA SANCTORUM PATRONORUM.

I.

*Suffragium S. Josephi, Sponsi
B. M. V. et Patroni Eccle-
siae catholicae*

(immediate post Suffragium de
B. M. V. dicendum).

Ant. ad Magnif. Ecce fidelis
servus et prudens, quem
constituit Dominus super
familiam suam.

V. Gloria et divitiae in
domo ejus.

R. Et justitia ejus manet
in saeculum saeculi.

Ant. ad Bened. Ipse Jesus
erat incipiens quasi anno-
rum triginta, ut putabatur
filius Joseph.

V. Os justi meditabitur
sapientiam.

R. Et lingua ejus loque-
tur judicium.

Oratio.

Deus, qui ineffabili pro-
videntia Beatum Joseph
Sanctissimae Genitricistuae
sponsum eligere dignatus
es: praesta quaesumus; ut
quem protectorem venera-
mur in terris, intercessorem
habere mereamur in coelis.

II.

*Commemoratio S. Martini,
Patroni Ecclesiae et Dioe-
cesis Rottenburgensis.*

Ant. ad Magnif. O beatum
Pontificem, qui totis visce-
ribus diligebat Christum
Regem, et non formidabat
imperii principatum! o sanc-
tissima anima, quam etsi
gladius persecutoris non
abstulit, palmam tamen mar-
tyrii non amisit.

Ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ant. ad Bened. O beatum virum, cujus anima paradysum possidet: unde exsultant Angeli, laetantur Archangeli, chorus Sanctorum proclamat, turba Virginum invitat: Mane nobiscum in aeternum.

Ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui conspicias, quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concede propitius; ut intercessionem beati Martini Confessoris tui atque Pontificis, contra omnia adversa muniamur. (Per Dominum.)

PROPRII ROTTENBURGENSIS

PARS I.

FESTA FIXA.

FESTA DECEMBRIS.

DIE 4. DECEMBRIS.

S. Barbarae, Virg. et Mart.
Duplex.

Omnia de Communi Virginum et Martyrum primo loco, praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui inter cetera potentiae tuae miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut, qui beatae Barbarae Virginis et Martyris tuae natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℟. Jube Domne.

Benedictio. Deus pater omnipotens.

Lectio IV.

Barbara Virgo Nicomediae in persecutione Julii Maximini passa est. A patre siquidem Dioscoro, viro nobili sed gentili, in alta et munita turri ob egregiam pulchritudinem suam custodienda includitur, ubi balneum et duae fenestrae, quibus lumen exciperetur, ab eo fieri jubentur. Barbara vero absente patre tertiam addit fenestram, et labri pavementum crucis imagine ornari voluit. Reversus pater de tertia fenestra quaerit. Virgo oc-

casione nacta, de sacrosanctae Trinitatis mysterio multa aperte et divine disseruit, ac pluribus verbis ad salutarem Christi fidem patrem est cohortata.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam:

* Et deducet te mirabiliter dextera tua.

Ÿ. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

AT pater non solum suae impietatis stimulis, sed etiam maximo Caesaris timore adductus, qui fidem Christi immaniter persequabatur, filiam modis omnibus nititur ad idololatriam revocare. Cumque id consequi non posset, provinciae praesidi eam tradit. Qui primum Virginem blanditiis aggressus, ubi se nihil vidit efficere, nudam nervis bubulis crudeliter caedi, deinde praeacutis testulis vulnera perfricari imperat. Post haec in carcerem truditur, ubi clarissima luce et Christi Domini praesentia ad reliqua subeunda certamina mirifice confirmatur.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem:

* Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

Ÿ. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

SED cum iterum praesidi sisteretur, et constantior in fidei confessione persisteret: ferreis ungulis dilaniatur, lateribus ardentes facces admoventur, caput ferreis malleis contunditur, mamillae praescinduntur, direptis vestibibus ignominiae causa per publica loca perducitur. Quibus tormentis immanibus fortiter et invicte superatis, tandem ab ipso patre, impietatis furore amente, capite truncata gloriosum martyrii agonem consummavit. Ab Origene sacris literis imbuta fuisse traditur.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus:

* Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

Ÿ. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Afferentur ... Gloria Patri ... Afferentur ..

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. **Simile erit regnum coelorum decem Virg. de Communi Virg.**

DIE 13. DECEMBRIS.

S. Othiliae Virginis. Duplex.
Omnia de Communi Virginum praeter sequentia.

Oratio.

DEus omnium Gentium illuminator, qui mira opera in virtute beatae Othiliae Virginis tuae demonstrasti: quaesumus immensam clementiam tuam; ut, sicut ipsius nativae caecitatis tenebras effugasti, ita nobis, ejus precibus et meritis, temporale lumen et aeternitatis gloriam largiaris. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente; si vero inciderit in feriam Quatuor temporum, tunc lectiones I. Noct. sumuntur e Communi Virginum: **De Epist. b. Pauli Ap. ad Cor.: De Virginibus.**

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℣. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

Othilia, suae decus et praesidium patriae, Attaci

Alsatie ducis et Beresindae primogenita soboles fuit; sed quod caecis oculis nata esset, a patre repudiatam, mater humanior clam nutrici alendam tradidit. Post in Palmensi parthenio haud procul Versontione educata divinisque erudita litteris crevit aetate et sapientia. Jam adulta, dum a beato Erhardo Praesule baptizatur, visum miraculo accepit. Interjectis aliquot annis paternam in domum et gratiam reduci- tur: ibi quidquid mundus amat despiciens, inter amplissimas opes paupertatis amorem, in medio aulae tumultu solitudinem anachoretarum retinebat; nuptiasque constanter aversata post longum et acre certamen a patre obtinuit, ut sibi liceret cum aliis virginibus Deo se in perpetuum consecrare. Quare Atticus in vertice excelsi montis sacram aedem et monasterium aere suo excitavit, latos eidem fundos et praedia concessit, Othiliamque ei regendo praeposuit.

℞. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam:

* Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua, intende, prospere procede et regna. Et deducet te.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Vix dum patuerat hoc sanctitatis asyllum, cum ingens eo adfluxit virginum multitudo. Centum triginta fuisse traditum est. Hae primum nullis religiosae vitae legibus adstrictae erant; Othiliam imitari pro legibus habebatur. Deliberantibus postmodo, cuinam se regulae addicerent, monasticae an canonicae, sapientissima Praeses, suadente loci natura, hanc alteri praetulit. Cum vero esset in omnes lenis, se solum durius tractabat: pane hordeaceo et aqua, subinde modico legumine tolerabat vitam. In rerum divinarum contemplatione defixa vigilabat majorem noctis partem; quod supererat, quieti datum: pellis hirsuta pro lecto, saxum pro pulvinari erat.

℞. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem:

* Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et

mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Inter haec, materno erga pauperes et infirmos amore, aliud monasterium amplumque Xenodocheum in infimo clivo extruxit, quo facilius afflictae suae fortunae perfugium invenirent. Illic non solum sacras virgines collocavit, quae operam suam navarent miseris; sed etiam ipsa quotidie eos invisebat, cibis, solatiis refocillabat, neque pavebat leprosum ulcera suis manibus fovere. Tandem meritis annisque gravis, cum se morti vicinam intelligeret, suas sodales in sacellum Sancti Joannis Baptistae convocat; hortatur, ut pii propositi tenaces arc-tiorem coeli viam numquam deserant. Accepto deinde ibidem Corporis et Sanguinis Christi viatico, vita cessit idibus Decembris, anno, ut probabilius traditur, septingentesimo vigesimo. Corpus Virginis in eodem sacello conditum est, statimque sepulchrum ejus maxima veneratione coli ac miraculis clarere coepit.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus:

* Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

V. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur .. Gloria Patri .. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. A vinculis.

V. Jube Domne.

Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. cap. 25.

IN illo tempore dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum coelorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas exierunt obviam sponso et sponsae. Et reliqua.

Homilia sancti Basilii Episcopi.

(Sermone ascetico.)

NON virorum modo conventus sunt, sed etiam virginum .. Unum tamen sciendum est, ampliorem majoremque in mulierum vita requiri honestatem ac modestiam, itemque paupertatis, silentii, modestiae, sororiique amoris virtutem; quamdam in exeundo cu-

ram atque in congressibus cautionem, mutuam benevolentiam, et particularium sodalitatum amandationem: in his enim omnibus cum majori studio institui debet virginum vita.

R. Haec est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quae acceptis lampadibus sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino introivit cum eo ad nuptias.

V. Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente.

Benedictio. Cujus Festum.

Lectio VIII.

QUI concredita est disciplinae cura, ea non, quod jucundum est sororibus quaerat; neque ab eis gratiam inire studeat, sic ut, quae ipsis in deliciis sunt, indulgeat; sed se semper gravem, metuendamque ac reverendam exhibeat. Nosse enim debet, se eorum, quae in coetu communi praeter officium admittuntur, rationem coram Deo esse reddituram.

R. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei.

V. Prudentes virgines, apertate vestras lampadas. Ecce .. Gloria Patri .. Ecce.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio IX.

UNaquaeque ex conventus numero a Praefecta petat non quod gratum et suave est, sed quod est perutile et conducibile, nihilque de iis, quae jubentur inquirat; sed quemadmodum sine ullo examine recipimus Domini praecepta, scientes omnem Scripturam divinitus inspiratam esse et utilem: ita et sorores jussa Antistitae citra disceptationem excipiant, omne consilium sibi ab ea datum alacri animo, non ex tristitia aut necessitate exequentes, ut ipsarum obedientia mercedem consequatur.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes fit commemoratio feriae.

DIE 16. DECEMBRIS.

S. Adelhaidis Imperatricis, Viduae. Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart., praeter sequentia.

Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster: ut sicut de beatae Adelhaidis festivitate gaudemus; ita pia

devotionis erudiamur affectu. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lektionen de Scriptura occurrunt. Si vero hoc Festum in Quatuor Tempora incidat, tunc sumuntur Lektionen de Communi nec Virg. nec Mart.: **Mulierem fortem quis inveniet.**

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℟. Jube Domne.

Benedictio. Deus pater omnipotens.

Lectio IV.

BEata Adelhaidis filia fuit Rudolphi bellicosi Burgundionum Regis et Berthae, Suevorum Ducis filiae, sanctitate vitae cum primis celebris. Quae cum defuncto marito Lothario, Hugonis Regis Italici filio, ditione Papiensi tanquam patrimonio suo uteretur, Berengarius tyrannus timuit, ne ipsa eam ditionem una cum regno pro dote transferret in alium. Propterea nomen Adelhaidis obscurare, imo penitus extinguere conatus, comprehensam variis discruciebat injuriis, tetramque in custodiam conjiciebat. Ex qua divinitus ducta, aliisque

gravibus periculis liberata, Othoni primo Magno Germanorum Regi matrimonio jungitur, qui capto tandem Berengario, potitus Regno Italiae Imperator factus est.

R. Propter veritatem et mansuetudinem et justitiam:
* Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.
Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Imperatore marito longe post mortuo, piis exercitiis perpetuo vacabat. Cum filio autem Othone secundo usque adeo feliciter regnavit, ut Augustarum omnium augustissima dici mereretur. In diversis orbis partibus plura Canonorum, Monachorum et Monialium coenobia extruxit, dotavit, ac Ecclesiam denique Cathedralē Augustanam restauravit. Etsi porro omni virtutum genere ornata ab omnibus suspiceretur, praecipue tamen nomine liberalitatis erga pauperes commendabatur.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem:

* Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Cum quodam die pauperum ad eam confluentium multitudo numerum numerum, quos secum habebat, longe excederet, miraculose aucti illi sunt in manu ejus, ut singulis posset elargiri. Obiit demum Anno Domini millesimo, die decimo sexto Decembris, miraculis clara. Claudī enim ejus intercessionē sospitatem impetrarunt; caeco item cuidam, ad ejus sepulchrum dormienti apparens, visum promisit, si Principi ejus loci praediceret gravem Dei vindictam in se suosque, nisi bona Ecclesiastica cuidam Monasterio inique detenta restitueret sine mora. Qui evigilans, recepto visu, sua perfunctus est legatione. Ad ejus sepulchrum, ad insaniam redacti, aliisque gravissimis morbis correpti, et a daemoniis obsessi, ipsius meritis sanitati restituti sunt.

R. Fallax gratia, et vana est pulchritudo:

* Mulier timens Dominum ipsa laudabitur.

℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier . . Gloria Patri . . Mulier.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. A vinculis.

℣. Jube Domne.

Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 13.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum coelorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papae. Hom. 11 in Evang.

Quid in die illa (judicii) acturus est, qui a conspectu judicis rapitur, ab electorum societate separatur, qui tenebrescit a lumine, cruciatur aeterna combustionem? Unde et hanc eandem comparisonem Dominus sub brevitate aperit, cum subjungit: Sic erit in consummatione saeculi. Exhibunt Angeli et separabunt malos de medio justorum, et mittent eos in caminum ignis. Ibi erit fletus et stridor dentium. Hoc jam, fratres charissimi, timendum est potius, quam

exponendum. Aperta enim voce tormenta peccantium dicta sunt, ne quis ad ignorantiae suae excusationem recurreret, si quid de aeterno supplicio obscure diceretur.

℞. Os suum aperuit sapientiae, et lex clementiae in lingua ejus; consideravit semitas domus suae: * Et panem otiosa non comedit.

℣. Gustavit et vidit, quia bona est negotiatio ejus, non extinguetur in nocte lucerna ejus. Et panem.

Benedictio. Cujus Festum.

Lectio VIII.

Subditur: Intellexistis haec omnia? Dicunt ei: Utique, Domine. Atque in conclusione subjungitur: Ideo omnis scriba doctus in regno coelorum similis est homini patrifamilias proferenti de thesauro suo nova et vetera. Si per novum et vetus, quod dicitur, utrumque testamentum accipimus, Abraham doctum fuisse denegamus, qui novi et veteris testamenti, etsi facta novit, minime verba nuntiavit. Moysen quoque docto patrifamilias comparare non possumus, qui etsi testamentum vetus edocuit, novi tamen dicta non

protulit. Dum ergo ab hoc intellectu excludimur, ad alium vocamur.

R. Regnum mundi et omnem ornatum saeculi contempsimus propter amorem Domini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.

V. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi. Quem vidi . . Gloria Patri . . Quem vidi.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio IX.

DE gehennae expressione dicitur: Ibi erit fletus et stridor dentium. Sed quia praesentia gaudia sequuntur perpetua lamenta, hic, fratres charissimi, vanam laetitiam fugite, si illic flere formidatis. Nemo etenim potest et hic gaudere cum saeculo, et illic regnare cum Christo. Temporalis itaque laetitiae fluxa restringite, carnis voluptates edomate. Quidquid animo ex praesenti saeculo arridet, ex consideratione aeterni ignis amarescat; quidquid in mente pueriliter hilarescit, hoc disciplinae juvenilis censura coërceat: ut dum sponte temporalia fugitis, aeterna gaudia sine labore capiatis.

Te Deum laudamus.
In Laudibus commemoratio feriae.

DIE 26. DECEMBRIS.

*Commemoratio Omnium S.
s. Martyrum.*

In Festo S. Stephani Protomartyris fit commemoratio Omnium S. Martyrum in utrisque Vesperis et Laudibus.

IN I. VESPERIS.

Ant. Istorum est enim regnum coelorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Laetamini in Domino et exultate, Iusti.

R. Et gloriamini, omnes recti corte.

AD LAUDES.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere, multis passeribus meliores estis vos.

V. Exultabunt Sancti in gloria.

R. Laetabuntur in cubilibus suis.

IN II. VESPERIS.

Ant. Gaudent in coelis animae Sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti et quia pro ejus amore

sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine.

V. Exultabunt Sancti in gloria.

R. Laetabuntur in cubilibus suis.

Oratio.

DEus, qui nos annua omnium sanctorum Martyrum tuorum commemoratione laetificas: concede propitius; ut, quorum gaudemus meritis, accendamus exemplis. Per Dnum.

FESTA JANUARI.

DIE 4. JANUARI

vel

Prima Die libera post pridie Nonas Januarii.

S. *Tit*i, Episcopi Conf.
Duplex.

Omnia de Communi Conf.
Pontif. praeter sequentia.

In Hymno: Iste Confessor.
dicitur: Meruit supremos.

Oratio.

DEus, qui beatum Titum, Confessorem tuum atque Pontificem, Apostolicis virtutibus decorasti: ejus meritis et intercessione concede; ut juste et pie vi-

ventes in hoc saeculo, ad coelestem patriam pervenire mereamur. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectio de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. *Ipsius pietas.*

V. *Jube Domne.*

Benedictio. *Deus Pater omnipotens.*

Lectio IV.

Titum, Cretensium Episcopum, vix Pauli Apostoli verbo christianae fidei Sacramentis mysteriisque ex cultum, ea sanctitatis luce Ecclesiae tunc vagienti efful- sisse compertum est, ut inter ejusdem Doctoris gen- tium discipulos meruerit cooptari. Adscitus in partem oneris praedicationis, adeo evangelizandi ardore et fide- litate Paulo extitit carus, ut ipse, cum venisset Tróa- dem propter Evangelium Christi, testatus sit, non habuisse requiem spiritui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invenerit. Et paulo post Macedoniam pe- tens, rursus suam in eum charitatem ita exprimit: **Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in adventu Titi.**

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

QUamobrem Corinthum ab Apostolo missus, ea sapientia et lenitate legationis hujus munere functus est, quae praesertim de fidelium pietate eleemósynas colligendas ad sublevandam Ecclesiae Hebraeorum inopiam spectabat, ut Corinthios non solum in Christi fide continuerit, sed etiam desiderium, fletum, aemulationem inter eos pro Paulo, qui illos primus instituit, excitaverit. Ad effundendum interim inter gentes, linguis locisque distinctas, divini verbi semen, pluribus terra marique itineribus relectis, magnaque animi firmitate pro Crucis trophaeo curis laboribusque exantlatis, una cum duce Paulo Cretae insulam apulit. Cum porro huic Ecclesiae Episcopus ab ipso Apostolo delectus esset, dubitandum non est, quin in eo munere ita versatus

sit, ut, juxta ipsius Pauli praeceptoris monita, se ipsum praebuerit exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

ITaque tamquam lucerna inter eos, qui in idololatriae et mendaciorum tenebris veluti in umbra mortis sedebant, religionis jubar diffudit. Traditur eum inter Dálmatas, ut Crucis vexillum explicaret, strenue consudasse. Tandem meritorum et dierum plenus, quarto supra nonagesimum anno pridie Nonas Januarii, pretiosa Justorum morte obdormivit in Domino, et sepultus est in Ecclesia, ubi ab Apostolo minister fuerat constitutus. Hujus nomen a sancto Joanne Chrysostomo et a sancto Hieronymo praecipue commendatum, Martyrologio Romano eadem die inscriptum legitur; verum pro ejus die

festum cum Officio et Missa in catholico orbe recolendo ab utroque Clero, primam insequentem diem liberam Summus Pontifex Pius Novus assignavit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse .. Gloria Patri .. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Lectio de Homilia S. Gregorii in Evangelium: **Designavit Dominus** de Communi Evangelistarum cum Responsoriis de Communi Conf. Pont.

DIE 14. JANUARI.

In Officio

S. Hilarii, Ep. Conf. et Eccl. Doctoris Additio.

Ad VI. Lectionem juxta Decret. Urbis et Orbis 10. Jan. 1852. in fine post verba: **sexagesimo nono** addendum est:

Eum a multis Patribus et Conciliis insignem Ecclesiae Doctorem nuncupatum, atque uti talem in aliquot Dioecesibus cultum, tandem instante Synodo Burdigalensi Pius Novus Pontifex Maximus ex Sacro-

rum Rituum Congregationis consulto universae Ecclesiae Doctorem declaravit et confirmavit, ac in ipsius festo die Missam et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari jussit.

DIE 23. JANUARI.

S. Meinradi, Eremitae et Martyris. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris praeter sequentia.

Oratio.

Beati Meinradi Sacerdotis et Martyris tui, quaesumus Domine, intercessione nos adjuva; ut ejus suffulti Suffragio, quam precamur, indulgentiam peccatorum consequi mereamur. Per Dnum.

In I. NOCTURNO.

Lectio de Scriptura occurrente, in Quadragesima vero: **Fratres debitores**, ut in Communi plurimorum Mart.

In II. NOCTURNO.

Absolutio. *Ipsius pietas.*

V. *Jube Domne.*

Benedictio. *Deus Pater omnipotens.*

Leetio IV.

Meinradus ex nobili Alemanniae prosapia oriundus, primis annis sub Erlebaldo monacho, suo propin-

quo et magistro, eximia sanctitatis viro, in Monasterio Augiae Majoris eum qua in virtutibus, qua in litteris progressum fecit, ut quintum et vigesimum annum agens, ad Diaconatus, dein Presbyterii dignitatem promoveretur, nec multo post eodem magistro jam, post Hattonem, Abbate et auctore, ordinis institutum amplexus, totum se monasticae traderet disciplinae. Monachus jam divini servitii, perfectionisque studio flagrans, sub obedientiae jugo assiduus se jejuniis precibusque exercens, coelestem in terris agebat vitam.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis et a seductoribus tutavit illum:

* Et dedit illi claritatem aeternam.

Ÿ. Descenditque cum illo in foveam: et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

SANCTUS vero communi hac Monachorum, licet graviore, disciplina non contentus, in eremum, ut liberior soli Deo vacare posset, secedens, septem annos ibi victu asperam, sed medi-

tationibus suavem et jucundam duxit vitam. Verum hominum ob sanctitatis famam ad se venientium frequentiam fugiens, aliamque sibi sedem quaerens, planitiem quandam inter montes incultam, accessuque difficilem reperit, ubi parva sibi exstructa casa, quod reliquum esset aetatis, in paupertate et vitae asperitate perageret, divinis contemplationibus deditus. Quo quidem pietatis praesidio armatus facile elusit graves impugnationes daemonum: quorum ea fuit aliquando multitudo circumfusus, ut ipsum solis lumen infusarent; sed mox coelesti precibus impetrata ope adjutus, adeo eorum conatus infregit, ut nunquam deinceps eum impugnare sint ausi.

R. Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine:

* Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Ÿ. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis; posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

SEXTO igitur et vigesimo anno in eremo sancte per-

acto, homines quidam scelesti, diaboli impulsu, capiunt ejus interficiendi consilium, de quo vir sanctus coelitus edoctus, quam sanctissime ad martyrii palmam se praeparat, sacraeque Eucharistiae epulo pastus, fidei clypeo munitus, ardentissimisque erga Deum precibus armatus, forti animo hostibus caput suum offert, quem etiam ii obviam sibi progressum, anno salutis octingentesimo sexagesimo tertio, Nicolai Primi Pontificis sexto, fustibus atrocissime contusum mactant Deo victimam: quam quidem acceptissimam fuisse, miraculum repentinum ostendit, cerei nimirum ad ejus caput divinitus ardentis, locique, in quo jacebat, suavissimo odore completi. Quibus prodigiis perterriti caedis auctores, quam possunt inde celerrime fugiunt, nec tamen supplicium effugiunt. Corvorum enim, quos Martyr paverat, eos usque insequentium vocibus proditi, meritas latrocinii sui dederunt poenas vivi ignibus combusti. Porro corpus sancti Martyris ad Monasterium, in quo monasticam vitam professus erat, delatum, ibidemque honori-

fico sepulchro conditum est.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus:

* Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In III. NOCTURNO.

Homilia *S. Gregorii Papae* in Evangelium: **Si quis vult post me venire** de Communionis Martyris secundo loco.

FESTA FEBRUARII.

DIE 5. FEBRUARII.

SS. *Viginti sex Martyrum Japonensium.*

(Ex Decreto S. R. C. die 4. Sept. 1862.)

Duplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. praeter sequentia.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui ad tui imitationem per Crucis supplicium primitias fidei apud Japoniae gentes in sanctorum Martyrum Petri Baptistae, Pauli et

Sociorum sanguine dedicasti: concede, quaesumus; ut quorum hodie solemniam colimus, excitemur exemplis. Qui vivis.

IN I. NOCTURNO.

Lectiões de scriptura occurrente; in Quadrages.: **Fratres, Debitores** ut in Comuni plur. Mart.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio: *Ipsius pietas.*

V. *Jube Domne.*

Benedictio: *Deus Pater omnipotens.*

Lectio IV.

REmotissimae Japoniae regioni, extremis orientalis Asiae finibus sitae, quae diu in tenebris et in umbra mortis sedebat, sexto-decimo salutis humanae reparatae saeculo Catholicae veritatis lumen affulsit. Magnus siquidem Indiarum Apostolus sanctus Franciscus Xaverius Christum praedicans crucifixum, adeo insignem fidelium fundavit Ecclesiam, ut hisce in terris Apostolorum tempora redisse viderentur. Non illi etiam defuere Martyres, qui fidei primitias sanguine consecrarent. Eodem enim labente saeculo, cum Taicosâma Japonensium Im-

perator pluries minitatus fuisset, se Philippinas insulas in suam ditionem redacturum, censuit Catholicus Hispaniorum Rex, aliquos suae nationis religiosos viros in Japoniam mittere, regio legatorum munere ornatos, ad pacem Taicosâmae suadendam. Huic operi delectus est Frater Petrus Baptista, sacerdos ex Ordine Minorum sancti Francisci strictioris observantiae discalceatorum, morum sanctitate et doctrina insignis; cui alii dati sunt socii ex eodem Ordine. Qui omnes legationem hanc eo susceperunt animo, ut inde occasionem arriperent, Evangelium illis gentibus praedicandi, quia Apostolica pollebant auctoritate ad fidem Catholicam apud Indos et Sînica regna disseminandam. Hi ad littora Japoniae appulsi et suo munere feliciter functi, ad religionis incrementum, in partem laboris aliis sociis adscitis, animum suum converterunt.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes praeceptis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: * Terra apparuit arida: et in mari Rubro via sine impedimento.

✠. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. Terra. *Benedictio. Christus perpetuae.*

Lectio V.

MUltis deinde xenodochiis, coenobiis et ecclesiis per diversa loca christiano ritu excitatis, ibique per triennium praedicationi, jejuniis, vigiliis, precibus jugiter instando, atque egenorum et languentium aerumnis miro charitatis ardore subveniendo, et fideles plurimos in via salutis confirmarunt, et gentes innumeras perduxere ad fidem. Quade re graviter commoti inanium deorum sacerdotes, Imperatorem conveniunt eique persuadent, imperium diu incolume non futurum, ni Christianam religionem undique gliscentem a suis finibus propulsandam curaret. Vano illo timore percussus, Imperator statim jussit religiosos viros tamquam majestatis reos detineri dixitque in eos sententiam crucis. Praeter Petrum Baptistam et quinque Socios comprehensi fuere Paulus Miki cum duobus Sociis Japonensibus ex Societate Jesu, nec non Tertiarii quindecim ex eodem Ordine Minorum Ja-

ponenses, quorum alii catechismo, alii sacris officiis inserviebant, quibus duo in vinculis ministrantes adaucti sunt; proindeque sex et viginti expletus est numerus.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini.

✠. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Post diurnum carceris squalorem fortissimi Christi athletae, extrema sinistrae auris parte in Meacensi foro publice mulctati, revinctis post tergum manibus, vili in plaustro per vias primum hujus metrópolis, tum aliarum Japoniae urbium sexcentorum milliario- rum itinere terrestri, quo ignominia et terror latius spargerentur, summa hieme circumducuntur, praeunte lictore ac sententiam crucis in eos praeferente, quod vetitam a tyranno Christi legem praedicassent. Illud memoria dignum in itinere accidit, ut adolescenti Japonensi Antonio alteri ex Tertiariis parentes occurris-

sent eumque blanditiis et lacrymis conarentur adducere, ut Christo fidem falleret, quibus constantissime obstitit, affirmans, se, terrenis ac transitoriis despectis, unice Christo adhaesurum, qui sibi aeterna et coelestia repromisit; dein vestem, qua operiebatur, eis restituit. Tandem Nangasadium perducti crucibus affliguntur, quae jam in quodam colle quasi in Calvario paratae erant; postea in altum elati Christi fidem haud praedicare cessabant. Enituit quidem Paulus Miki, qui e triumphali illa crucis cathedra ad circumfusam multitudinem pro Christiana religione peroravit, illud palam sibi gratulatus, quod in cruce, ut Christus Dominus, eademque, atque ille, aetate, supremum expleret diem. Postremo singuli ab imis lateribus ad humeros binis lanceis transfixi, victrices animas coelo inserendas emisere. Suorum militum gloriosum certamen variis Deus condecorare voluit signis: quibus rite probatis, sacrorum Rituum Congregatio ad eorum Canonizationem quandoque deveniri posse decrevit. Interim Urbanus

Octavus Pontifex Maximus, habitâ hujus Decreti relatione, de eisdem Martyribus utpote in Beatorum fastis adscriptis Officium et Missam quotannis recitari et celebrari indulxit. Tandem divinae Providentiae consilio factum est, ut Pius Nonus Pontifex Maximus hujusmodi judicium ad exitum perduceret. Quare sacro Pentecostes die anni millesimi octingentesimi sexagesimi secundi, magna et illustri Purpuratorum Patrum et Episcoporum, qui ex omnibus Orbis Catholici partibus ad protuenda Ecclesiae et Sedis Apostolicae jura conveniant, coronâ circumdatus, eosdem Martyres Sanctorum albo recensuit.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum et pax est electis Dei.

V. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam . . Gloria Patri. Quoniam.

In III. NOCTURNO.

Lectio de Homil. S. Ambrosii in Evangel.: **Descen-**

dens Jesus de Communi
plurim Mart. secundo loco.

DIE 13. FEBRUARII.

S. *Catharinae* (de Ricciis)
Virginis. Duplex.

IN I. VESPERIS.

Antiphona: Indue te decore
cum reliq. de Laudibus.

Psalmus. Dixit Dominus
cum reliq. de Communi Virg.

Capitulum. (Apoc. 19.)

Regnabit Dominus Deus
noster omnipotens. Gau-
deamus, et exulemus, et de-
mus gloriam ei: quia vene-
runt nuptiae Agni, et uxor
ejus praeparavit se.

Hymnus.

Solemne laudis Canticum
Pangamus almae Virgini,
Quam Sponsus Agnus evocat
Ad sempiternas nuptias.

Regalis hanc Hetruria
Senensis instar protulit,
Donis refertam gratiae,
Totoque plenam Numine.

Orare docta ab Angelo,
Coelum puella transvolat,
Corpusculique motibus
Christi dolores exprimit.

Sertum dat illi spineum,
Dat annulum, cor, stigmata,
Vulsisque sponsus brachiis
E Cruce eam complectitur.

O Sponsa felix! affluens
Coelestibus deliciis,

Votis tuorum supplicum
Aures benignas admove.

Te, Sponse Jesu Vir-
ginum,

Castae parentis unice!
Laudent beati Spiritus
In saeculorum saecula.

Amen.

V. Specie tua et pulchri-
tudine tua.

R. Intende, prospere pro-
cede et regna.

Ad Magnificat. *Anna.*

Exultavit anima mea in
Deo meo, quia induit me
vestimentis salutis, et indu-
mento justitiae circumdedit
me, quasi Sponsam ornatam
monilibus suis.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui
beatam Catharinam Vir-
ginem, tuo amore succen-
sam, Passionis contemplati-
one clarescere voluisti: ejus
intercessione concede, ut
Passionis mysteria devote
recolentes, ejus fructum
percipere mereamur. Qui
vivis et regnas.

AD MATUTINUM.

Invitator. Regi Sponso
Virginum exulemus:

* Sponsae Virgini Catha-
rinae jubilemus.

Psalmus. Venite, exulte-
mus.

Hymnus.

O Virgo, cui praecordia
Sanctus percussit Spiri-
tus,

Raptoque corde carneo
Dedit superno vivere.

Beata, cui Rex Martyrum
Spinas Crucemque contulit,
Et sacra Virginalibus
Membris inussit Stigmata.

Beata, quam Rex Vir-
ginum

Alma parente pronuba,
Plaudente coeli Curia,
Sacro recepit thalamo.

O jam perenni vinculo
Conjuncta Regi gloriae!
Fac nos amoris nexibus
Jungi supremo Numini.

Te, Sponse Jesu Vir-
ginum,
Castae parentis unice!
Laudent beati Spiritus
In saeculorum saecula.
Amen.

In I. NOCTURNO.

Anna. 1. Ex ore infantis
Catharinae perfecisti tibi
laudem, Deus! sapientiam
praestans parvulis.

Psalm. Domine, Dominus
noster... cum reliq. de
Communi Virg.

Anna. 2. Exultavit ut
gigas ad currendam viam
mandatorum tuorum, Do-
mine! cum dilatasti cor ejus.

Anna. 3. Innocens mani-
bus, et mundo corde ac-
cepit benedictionem a Do-
mino, et misericordiam a
Deo salutari suo.

V. Specie tua et pulchri-
tudine tua.

R. Intende, prospere pro-
cede et regna. Pater noster.

✠. Et ne nos.

Absolutio. Exaudi Domine Jesu.

✠. Jube Domne.

Benedictio. Benedictione perpetua.

DE CANTICIS CANTI-
CORUM.*Lectio I.* (Cap. 8.)

QUis mihi det te fratrem me-
um sugentem ubera ma-
tris meae, ut inveniam te
foris, et deosculer te, et
jam me nemo despiciat?
Apprehendam te, et ducam
in domum matris meae:
ibi me docebis, et dabo
tibi poculum ex vino con-
dito, et mustum malorum
granatorum meorum. Laeva
ejus sub capite meo, et
dextera illius amplexabitur
me. Adjuro vos filiae Jeru-
salem, ne suscitatis, neque
evigilare faciatis dilectam,
donec ipsa velit.

R. Deus docuisti me a ju-
ventute mea: Spiritus tuus
bonus deduxit me in terram

rectam. * Et docuit me facere voluntatem tuam.

℣. Dominator coelorum, misisti Angelum tuum ante me. Et docuit.

Benedictio. Unigenitus Dei filius.

Lectio II.

Quae est ista, quae ascendit de deserto, deliciis affluens, innixa super dilectum suum? Sub arbore malo suscitavi te: ibi corrupta est mater tua, ibi violata est genitrix tua. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio: lampades ejus, lampades ignis atque flammarum. Aquae multae non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam: si dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.

℞. Sponsabo te mihi in sempiternum, et sponsabo te mihi in justitia et iudicio: * Et in misericordia et in miserationibus.

℣. Despondi vos uni viro Virginem castam exhibere Christo. Et in.

Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio III.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Galatas. Cap. 6.

Mihi autem absit gloriari nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcisio aliquid valet, neque praeputium, sed nova creatura. Et quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, et misericordia, et super Israël Dei. De cetero nemo mihi molestus sit: ego enim stigmata Domini Jesu in corpore meo porto.

℞. Secundum expectationem, et spem meam: * Magnificabitur Christus in Corpore meo.

℣. Ego enim stigmata Domini Jesu in corpore meo porto. Magnificabitur.. Gloria Patri.. Magnificabitur.

In II. NOCTURNO.

Anna. 4. Oblîta es populum tuum, et domum Patris tui, et concupivit Rex decorem tuum.

Psalmus. Eructavit.

Anna. 5. Sanctificavit in te tabernaculum suum Altissimus: Deus in medio ejus non commovebitur.

Anna. 6. Gloriosa dicta sunt de te, Virgo mirabilis! quam Dominus dilexit super omnia tabernacula Jacob.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

R. Deus in medio ejus non commovebitur. Pater noster.

Absolutio. *Ipsius pietas.*

W. *Jube Domne.*

Benedictio. *Deus Pater omnipotens.*

Lectio IV.

CAtharina nobili familia de Ricciis Florentiae nata, ab ineunte aetate piam indolem praemature ostendit. In Suburbano Monasterio sancti Petri de Monticulis, ubi morum disciplina imbueretur, collocata, quotidie ad Christi crucifixi Imaginem orans, non sine lacrymis, horis etiam animi relaxationi addictis, ejus Passionem meditabatur. Ad monasterium postea sancti Vincentii Ordinis sancti Dominici in civitate Prati translata, paternos lares ad tempus repetere, nisi certa spe reditus habita, constanter recusavit. Tandem anno decimo tertio, saeculi deliciis contemptis, ibidem religiosum Institutum professsa est.

R. Factum est cor meum

tanquam cera liquescens in medio ventris mei: Cor meum dereliquit me: * Et appropinquavit cor illius.

W. Vivo ego, jam non ego, vivit vero in me Christus. Et appropinquavit.

Benedictio. *Christus perpetuae.*

Lectio V.

Charitate in Deum fervens orationi assidue vacabat; quidquid temporis necessariis occupationibus et modicae quieti supererat, in ea insumens: utque corpus in servitutem redigeret, ferrea catena et flagellis illud macerabat. Cibi parcissima, octo supra quadraginta annis, carnibus abstinuit, leguminibus plerumque et herbis vescens, interdum vero solo pane et aqua contenta. Proximorum aeternam salutem exoptans, ardentissimas ad Deum pro peccatorum conversione preces fundebat. Tanto etiam commiserationis sensu erga purgantem animam commota est, ut acerbissimos dolores sibi divinitus inflictos, in poenarum illi debitarum expiationem pertulisse visa sit. Eximia prudentia, et regularis observantiae zelo Moniales diu rexit, eas non

minus exemplo, quam adhortationibus ad omnem Sanctimoniam informans; quo in officio humilitatem adeo coluit, ut abjectissima quaeque opera sponte obiret, ac infirmis praecipua charitate et summo studio inserviret.

R. Dedit mihi pennas sicut columbae, et volavi, et requiescam: * Sive in corpore, sive extra corpus, nescio.

V. Nostra autem conversatio in coelis est. Sive ..

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Supernorum charismatum copia singularis in eâ enituit, annulo desponsationis sacrisque Stigmatibus, quae non semel spectanda se exhibuerunt, acceptis. Plurium annorum spatio quinta et sexta Feria in altissimam contemplationem rapta, singulos Redemptoris cruciatus in Passione toleratos, ex ordine in corpore mirabiliter sentire consuevit. Prati degens Sanctum Philippum Nerium Romae commorantem videre promeruit ejusque colloquio frui. Ecstasum, raptum, coelestium Visionum ac Prophetici luminis dono illustris, futura praedixit

ac simul occulta revelavit. Gravibus denique morbis decumbens, Ecclesiae Sacramentis munita, anno a Christo nato millesimo quingentesimo nonagesimo, aetatis sexagesimo nono, quarto Nonas Februarii in coelum migravit. Eam subinde Clemens duodecimus Beatarum virginum numero, Benedictus Decimus Quartus Pontifex Maximus solenni ritu Sanctarum Virginum fastis adscripsit, anno salutis millesimo septingentesimo quadragésimo sexto.

R. Inveni quem diligit anima mea: fasciculus Myrrhae Dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur: * Tenui eum, nec dimittam.

V. Ego autem exultabo, et gaudebo in Deo, Jesu meo. Tenui .. Gloria Patri .. Tenui.

IN III. NOCTURNO.

Anna. 7. Annuntiate inter gentes Catharinae gloriam, in omnibus populis mirabilia ejus.

Psalmus: Cantate Domino canticum novum.

Anna. 8. Annuntiaverunt coeli justitiam ejus, et viderunt omnes populi gloriam sanctitatis ejus.

Anna. 9. In conspectu gentium revelavit Dominus mirabilia sponsae suae.

℣. Elegit eam Deus, et praelegit eam.

℞. In tabernaculo suo habitare facit eam. Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

℣. Jube Domne.

Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum coelorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso et sponsae. Et reliqua.

**Homilia sancti Augustini
Episcopi.**

(Serm. 39. de Verbis Evang. Cap. 2.)

INtelligamus, Charissimi! ad omnes nos, id est, ad universam omnino Ecclesiam pertinere istam parabolam. Quare ergo quinque et quinque Virgines? Istae quinque et quinque Virgines omnes omnino sunt animae Christianorum: non qualescumque animae, sed tales animae, quae habent Catholicam Fidem, et habere videntur bona opera in Ecclesia Dei; et tamen ex ipsis quinque sunt prudentes, et quinque fatuae.

Quare ergo appellatae sunt quinque, et quare Virgines, prius videamus et deinde cetera consideremus. Omnis anima in corpore ideo quinario numero censetur, quia quinque sensibus utitur. Qui ergo se abstinet ab illicito auditu, ab illicito odoratu, ab illicito gustatu, ab illicito tactu, propter ipsam integritatem, Virginis nomen accepit.

℞. Mihi absit gloriari nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi: * Per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo.

℣. Sicut abundant passionnes Christi in nobis, ita et per Christum abundat consolatio nostra. Per quem.

Benedictio. Cujus festum.

Lectio VIII.

Sed si bonum est abstinere ab illicitis sentiendi motibus, et ideo unaquaeque anima Christiana Virginis nomen accepit; quare quinque admittuntur, et quinque repelluntur? Et Virgines sunt, et repelluntur. Parum est, quia Virgines sunt, et lampades habent. Virgines propter abstinentiam ab illicitis sensibus, lampades habent propter opera bona; de quibus operibus Dominus dicit: Luceant

opera vestra coram hominibus, ut videant bona facta vestra, et glorificent Patrem vestrum, qui in coelis est. Item discipulis dicit: Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris. In lumbis accinctis Virginitas, in lucernis ardentibus opera bona.

R. Vidi praevaricantes et tabescebam, defectio tenuit me: * Pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

W. Optabam ego ipsa anathema esse a Christo pro Fratribus meis. Pro .. Gloria Patri .. Pro.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio IX.

ETiam ipsas Virgines, et ferentes lampades, alias dixit prudentes, alias stultas. Unde intuemur? Unde discernimus? De oleo. Aliquid magnum significat oleum, valde magnum. Putas non charitas est? Apostolus dicit: Adhuc supereminentiorem vobis viam demonstro: Si linguis hominum loquar et Angelorum, Charitatem autem non habeam, factus sum aera-mentum sonans, aut Cymbalum tinniens. Ipsa est supereminens via, id est, charitas, quae merito oleo

significatur; omnibus enim humoribus oleum supereminet.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Anna. 1. Indue te decore sempiternae gloriae, Deus enim ostendet splendorem suum in te.

Psalm. Dominus regnavit . . cum reliqu.

Anna. 2. Fasciculus Myrrhae Dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

Anna. 3. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, et fructus ejus dulces gutturi meo.

Anna. 4. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? His plagata sum in domo ejus, qui diligebat me.

Anna. 5. Veni de Libano, Sponsa, veni, coronaberis.

Capitulum. Apoc. 19.

REgnavit Dominus Deus noster omnipotens. Gaudeamus et exulemus, et demus gloriam ei: quia venerunt nuptiae Agni, et uxor ejus praeparavit se.

Hymnus.

JAm noctis umbras lucifer
Fugat, diemque prae-
venit,

Quae Catharinae meritis
Coruscat et prodigiis.

Ave Crucis discipula,
Et passionis aemula,
Divini amoris victima,
Casti pudoris lilium.

Fac, te sequamur regiam
Per Charitatis semitam,
Et quibus ardes ignibus,
Accende nostra pectora.

Quae tibi Sponsus San-
guinum
Dedit salutis symbola,
Insculpe nostris mentibus,
Nostrisque fige cordibus.

Te, Sponse Jesu Vir-
ginum,
Castae parentis unice!
Laudent beati Spiritus
In saeculorum saecula.

Amen.

V. Diffusa est gratia in
labiis tuis.

R. Propterea benedixit
te Deus in aeternum.

AD BENEDICTUS,
ANNA.

Visitavit ex alto Dominus
Sponsam suam, in san-
ctitate et justitia inceden-
tem coram ipso omnibus
diebus vitae suae.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui
beatam Catharinam Vir-
ginem, tui amore succensam,
Passionis contemplatione
clarescere voluisti: ejus in-
tercessione concede, ut
Passionis mysteria devote
recolentes, ejus fructum
percipere mereamur. Qui
vivis et regnas.

AD TERTIAM.

Anna. Fasciculus Myr-
rhæ.

Capitulum. Regnavit Do-
minus . . ut supra.

R. br. Specie tua * Et
pulchritudine tua. Specie.

V. Intende, prospere pro-
cede et regna. Et . . Gloria
Patri . . Specie.

V. Adjuvabit eam Deus
vultu suo.

R. Deus in medio ejus
non commovebitur.

AD SEXTAM.

Anna. Sub umbra illius.

Capitulum. Osee 2.

Sponsabo te mihi in sempi-
ternum: et sponsabo te
mihi in justitia et judicio,
et in misericordia, et in
miserationibus.

R. br. Adjuvabit eam

* Deus vultu suo. Adjuvabit.

V. Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus. Gloria Patri. Adjuvabit.

V. Elegit eam Deus et praelegit eam.

R. In tabernaculo suo habitare facit eam.

AD NONAM.

Anna. Veni de Libano.

Capitulum. Gal. 6.

Mihi autem absit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo.

R. br. Elegit eam Deus, * Et praelegit eam. Elegit.

V. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et praelegit. . Gloria Patri. . Elegit.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

IN II. VESPERIS.

Annae, Psalmi, Cap. et Hymn. ut in I. Vesp.

Ÿ. Diffusa est gratia in labiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Anna ad Magnif. ut in I. Vesp.

DIE 19. FEBRUARII.

S. *Conradi* (Placentini) Conf. semidupl.

Omnia de Communi Conf. non Pont. praeter seq.

Oratio.

Adesto Domine supplicationibus nostris, quas in beati Conradi Confessoris tui solemnitate deferimus: ut, qui nostrae justitiae fiduciam non habemus; ejus, qui tibi placuit, precibus adjuvemur. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiões de Scriptura occurrente; in Quadrages.: **Beatus vir.**

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. *Ipsius pietas.*

Ÿ. *Jube Domne.*

Benedictio. *Deus Pater omnipotens.*

Lectio IV.

Conradus Placentiae nobili genere natus, ac venationi cum primis deditus, jussit aliquando vespres, ubi ferae latebant, succendi; sed ultra, quam voluit, vento perlatus ignis proxima foedo vastavit incendio. Quo viso Conradus in urbem latenter est ingres-

sus; sed mox ad praetorem delata re, emissoque satellitio, homunculus infimae plebis tamquam incendii auctor comprehensus est, vique tormentorum falsa confessione expressa, damnatus ad supplicium rapiebatur. Tum Conradus conscientia excitatus innocentem homunculum e carnificis manibus eripuit, seque reum confessus divenditis bonis illata damna compensavit, humanisque rebus una cum uxore nuntium remisit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis: et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

CUM itaque uxor sacrum velum sumptura Placentiae mansisset, ipse abiit in regionem longinquam, et Franciscani Ordinis, qui Tertiariorum dicitur, assumpto habitu, Romam pervenit sacras aedes visitaturus. Inde in Siciliam ad Netinos abiit, ubi aliquamdiu in sancti Martini xeno-

dochio diversatus, in solitudine secessit, in qua se inedia et precibus afflicto per annos quadraginta humi cubabat, nunc solo pane, nunc herbis tantum contentus, et dono prophetiae miraculisque clarus. Crebras carnis ac daemonis tentationes, gulaeque blanditias corporis afflictatione atque assiduo precandi studio tam egregie vicit, ut vel esculenta munuscula, quae ab amicis mitterentur, non prius attingeret, quam putrida jam et vermibus scatentia sensus ipse refigeret. Quin etiam tunica posita tam diu nudos artus in vepréto volutabat, quoad effluente sanguine edendi ardor extingueretur.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus lorîcam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

CUM autem sexta quaque feria in urbem ad imaginem Crucifixi, quae summa religione celebratur apud Netinos, adorandam mirapietate ventitaret, improbi

quidam irrisores per eam occasionem religiosissimum virum ludos facere voluerunt. Itaque per simulationem ad prandium piscium invitato carnem suillam apponunt, nec aliud ipsi manducant. Inde hominis improbitatem exagitare, vel simplicitatem cavillari. Negat ille se quidquam gustasse praeter pisces; statimque spinas et squamas amota mappula, qua tegebantur, ostendit, et eorum impudentiam redarguit. Item ab Antistite Syracusano fama sanctitatis excito visitatus, et ab eodem, ut secum coenaret, invitatus, protinus e cellula placentas quatuor calidas ex tempore divinitus paratas protulit; qui postea vicissim ad Antistitem Syracusas profectus, juxta Episcopium plurimis aviculis circumvolitantibus, et ipsius adventum quodammodo gratulantibus mirabiliter exceptus est. His aliisque multis spectatae sanctimoniae indiciis, ejusque precibus coelesti auxilio laborantibus, non solum indigenis, verum etiam alienigenis, eo praesertim anno, quo migravit in coelum, millesimo trecentesimo quin-

quagesimo primo, saepissime impetrato, commoti Leo decimus Pontifex Maximus in Netina urbe primum; deinde Paulus eo nomine Tertius alibi etiam beati Conradi festivam diem undecimo Kalendas Martii quotannis celebrari permisisse. Ejus corpus in argentea conditum arca in Ecclesia sancti Nicolai apud Netinos variis adhuc miraculis enitescit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia . . Gloria Patri . . Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel. **Ecce nos reliquimus**, ut in Comuni Abbat.

DIE 21. FEBRUARII.

B. B. Septem Fundatorum Ordinis Servorum. B. M. V. Confessorum. Duplex.

Omnia de Comuni Confess. non Pont. praeter sequentia.

AD UTRASQUE VESPERAS ET MATUTINUM:

Hymnus.

Praeclara septem lumina
Tusci micantis aetheris,
Vos Virgo Mater excitat,
Ut luce mundus splendeat.

Vos labra lacte perlita
Servos Mariae nominant,
Tum Virgo vos Senarios
Adire colles imperat.

Vos ipsa Mater inclyta
Funebre pallio induit,
Ut defleatis vulnera,
Quae pertulit, saevissima.

Et tu superna Trinitas,
Perfunde sancto robore,
Vitamque fac non imparem
Nostris Beatis ducere.

Amen.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui
in jugem memoriam do-
lorum sanctissimae tuae
Genitricis, per septem bea-
tos Patres nova servorum
ejus familia Ecclesiam tuam
foecundasti: concede nobis
famulis tuis in hac lacry-
marum valle degentibus,
ita ejusdem moestissimae
Matris socios cum ipsis esse
passionum in terris; ut
perpetuae consolationis con-
sortes fieri mereamur in
coelis. Qui vivis.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Script. occurr.
In Quadrages. vero: **Laude-**

Proprium Rottenburgense.

mus viros gloriosos, ut in
Communi Confess. Pontif. se-
cundo loco, sed R. R. de Com-
muni Conf. non Pont.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℟. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

Decimo tertio christiani
nominis saeculo inter
alios Florentinos Patricios
septem erant, avorum san-
guine opibusque illustres,
at virtutibus spectatis suis
longe illustriores, nuncu-
pati, ut Religioni nomen
dedere, Bonfilius Monaldius,
Bonajuncta Manetti, Ma-
nettus Antellensis, Amideus
de Amideis, Uguccio Uguc-
cionius, Sosteneus de Sos-
teneis, demum Alexius de
Falconeriis. Cum hi trige-
simo tertio supra millesi-
mum ac bis centesimum
annum, auspiciatissimo as-
sumptae Virginis Festo, in
sodalitio quodam, cui titu-
lus Laudantium erat, au-
gustissimae Dei Genitrici,
prout par erat, laudes
exsolverent, ab eadem dul-
cissime iis apparente, in-
opino moneri se sentiunt
ad sublimioris vitae genus
posthabito mundo amplec-
tendum; absolutisque id-

circo, quibus dabant operam, laudibus, confestim perciti in unum collatisque mutuo consiliis, supernis Dei vocantis vocantisque Deiparae oraculis parère mox decreverunt: quod et sedulo ab iisdem factum est. Nam consulto statim mature urbis Episcopo, post fortunae abdicatis bonis erogatisque ample in egenos, ciliciis carni obstrictis, vilioribus detritisque vestibus cinerei coloris induti, in ruralem parvam aediculam secesserunt natalitio die amantissimae ipsorum Parentis, ut vitae sanctioris primordia optime inirent, qua die mortalibus orta sacratissimam vitam ipsa inchoaverat.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis: et a seducto-ribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit. *Benedictio. Christus perpetuae.*

Lectio V.

Sic septem beati viri charitatis foedere devincti eâdem in domo semet unierant; cum ecce per urbem visos, statim Domino sic disponente, moventeque in-

fantiles voces Deiparâ ex infantium ore ac lactentium, inter quos tum puer erat sanctus Philippus Benitius vix quintum mensem ingressus, se Mariae clamari Servos insperato est auditum. Quanta tunc et exinde amoris flamma in Dominam suam, cujus (ignaris ipsis) declarati Servi erant, excitatis studiis exarserint, non facile est explicatu. Illud solum scitur, quod sic ei se dediderunt, ut veluti Matrem suam venerari, maximoque in honore habere, morem ei gerere in omnibus, et obtemperare propter eam cunctis, summo- pere studuerint. Hinc etiam adeo jucundi gratique ei fuere, ut, cum vitaturi populi plausum in Senarium Montem ab ipsa iis praeostensum habitaturi tetenderint, ibique Crucifixum Jesum moestissimamque Matrem dolentes assidue recolerent, illa eis apparuerit, habituque lugubri assignato in memoriam Dolorum suorum, ut compaterentur istis, eos consecraverit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

ITa cinericiis vestibus, indulgente etiam Episcopo, in nigras mutatis, post nonnullos annos fortunatis quidem auspiciis, clarissimum illud praedicatorum Ordinis decus, sanctus Petrus Martyr, Florentiam accessit, et audita inspectâque simul non fucata ipsorum sanctimonia, ita Dei amici se coeperunt mutuo diligere, ut familiarissime versarentur invicem secum, seseque alterne foverent. Inter cetera porro illud accidit, quod sperante inclyto Martyre honorem Deo non modicum, magnum terris commodum proditum iri, si propitia Virgine longe lateque propagarentur, et una cum ipsis impense eam exorante, ut argumento aliquo voluntatem suam patefaceret: invocata Virgo amans in visione ei revelavit, se Viros illos septem, et qui venturi erant post eos, inter mundi homines omnes ad singulare servitium suum selegisse, et commiserandis poenis jam latis suis ama-

rissimis construendum Ordinem esse ad sui honorem et gloriam. Hoc prodigioso Virgineo decreto animati humillimi Patres, non quia suae mentis fuisset successores posteros gignere, sed ut jussa reserata facerent supremae eorum Reginae, quae nomine suo duraturam sibi familiam fundari voluerat, instituere deinceps sacrum Servorum Ordinem decreverunt, non tam ut primieius Fundatores, quam ut coelestis suae Fundatricis Ministri obsequentes. Quos proinde Dominus, ut servos bonos et fideles suos ac Matris, in vita multis virtutibus, in morte multis prodigiis, post transitum multis miraculis adornavit. Novissime vero Benedictus decimus tertius, ejus instituti Professor, cujus sanctus Petrus erat, ejus quoque in eos haeres amoris, Pontifex renuntiatus, eorum miram institutionem, ut in claresceret Orbi, lectionibus his recenseri peramanter consuluit ac mandavit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

✠. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia . . Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Lectioes de Communi Confess. non Pont. secundo loco: **Nolite timere pusillus grex.**

AD LAUDES

Hymnus.

HOc Virgo coeli e culmine Petro revelat Martyri, Jubetque coetum perpetem Hinc posteris constitui:

Qui famulentur jugiter, Ipsamque semper diligant, Colant, propagent, praedicent

Ejus dolores flebiles.

Quaeso, duces fortissimi, Ut vos sequamur impigre; Ardor, dolorque fervidus In Virginem nos occupent.

Et tu superna Trinitas, Perfunde sancto robore, Vitamque fac non imparem Nostris Beatis ducere. Amen.

DIE 23. FEBRUARII.

S. Petri Damiani Episc. Conf. et Eccl. Doctoris.
Duplex.

Antiph. ad Magnif. in utrisque Vesperis: O Doctor optime. In Hymno: Iste Confessor mutetur tertius versus.

Oratio.

COncede nos, quaesumus, Omnipotens Deus: Beati Petri Confessoris tui atque Pontificis monita et exempla sectari; ut per terrestrium rerum contemptum aeterna gaudia consequamur. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurr. In Quadrages. leguntur Lectioes: **Fidelis sermo**, ut in Communi Conf. Pont.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

✠. *Jube Domne.*

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

Petrus Ravennae honestis parentibus natus, adhuc lactens a matre numerosae prolis pertaesa abjicitur, sed domesticae mulieris opera semivivus exceptus ac recreatus, genitrici ad humanitatis sensum revocatae, redditur. Utroque orbatus parente, tanquam vile mancipium sub aspera fratris tutela duram servitutem exercuit. Religionis in Deum ac pietatis erga patrem egregium tunc specimen dedit; inventum siqui-

dem forte nummum non propriae inediae sublevandae, sed sacerdoti, qui divinum sacrificium ad illius expiationem offerret, erogavit. A Damiano fratre, a quo, uti fertur, cognomentum accepit, ejus cura litteris eruditur, in quibus brevi tantum profecit, ut magistris admirationi esset. Quum autem liberalibus scientiis florêret et nomine, eas cum laude docuit. Interim ut corpus rationi subderet, sub mollibus vestibus cilicium adhibuit, jejuniis, vigiliis et orationibus solerter insistens. Calente juvenia dum carnis stimulis acriter urgeretur, insultantium libidinum faeces rigentibus fluvii merus aquis noctu extinguebat; tum venerabilia quaeque loca obire, totumque Psalterium recitare consueverat. Ope assidua pauperes levabat, quibus frequenter pastis convivio, propriis ipse manibus ministrabat.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

W. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

PERficiendae magis vitae causa in Avellanensi Eugubinae Dioecesis Coenobio ordini Monachorum Sanctae Crucis Fontis Avellanae, a beato Ludulpho sancti Romualdi discipulo, nomen dedit. Non ita multo post in Monasterium Pomposianum, mox in Coenobium sancti Vincentii Petrae Pertusae ab Abbate suo missus, utrumque Asceterium verbo sacro, praeclaris institutionibus et moribus excoluit. Ad suos revocatus post Praesidis obitum Avellanitarum familiae praeficitur, quam novis variis in locis extructis domiciliis et sanctissimis institutis ita auxit, ut alter ejus ordinis Parens ac praecipuum ornamentum jure sit habitus. Salutarem Petri sollicitudinem alia quoque diversi instituti Coenobia, Canonico- rum Conventus, et populi sunt experti. Urbinati Dioecesi non uno nomine profuit: Theuzoni Episcopo in causa gravissima assedit, ipsumque in recte administrando Episcopatu consilio et opera juvit. Divinorum contemplatione, corporis macerationibus, ceterisque

spectatae sanctimoniae exemplis excelluit. His motus Stephanus nonus Pontifex Maximus eum licet invitum et reluctantem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem creavit et Ostiensem Episcopum. Quas Petrus dignitates splendidissimis virtutibus et consentaneis Episcopali ministerio operibus gessit.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Difficillimo tempore Romanae Ecclesiae, Summisque Pontificibus doctrina, legationibus aliisque susceptis laboribus mirifice adfuit. Adversus Nicolaitarum et Simoniacam haereses ad mortem usque strenue decertavit. Hujusmodi depulsis malis, Mediolanensem Ecclesiae Romanae conciliavit. Benedicto et Cadalao falsis Pontificibus fortiter restitit. Henricum quartum Germaniae Regem ab iniquo uxoris divortio deterruit: Ravennates ad

debita Romano Pontifici obsequia revocatos sacris restituit. Canonicos Veliter-nos ad sanctioris vitae leges composuit. In provincia praesertim Urbinate vix ulla fuit Episcopalis Ecclesia, de qua Petrus non sit bene meritus; Eugubinam, quam aliquando creditam habuit, multis levavit incommodis: alias alibi, quando oportuit, perinde curavit, ac si suae essent tutelae commissae. Cardinalatu et Episcopali dignitate depositis, nihil de pristina juvandi proximos sedulitate remisit. Jejunium sextae feriae in honorem sanctae Crucis Jesu Christi: horarias Beatae Dei Genitricis preces ejusque die Sabbati cultum propagavit. Inferendae quoque sibi verberationis morem ad patrum scelerum expiationem provexit. Demum sanctitate, doctrina, miraculis, ac praeclare actis illustris, dum e Ravennate Legatione rediret, Faventiae octavo Kalendas Martii migravit ad Christum. Ejus corpus ibidem apud Cistercienses multis miraculis clarum frequenti populorum veneratione colitur. Ipsum Faventini non semel

in praesenti discrimine propitium experti Patronum apud Deum delegerunt, Leo vero duodecimus Pontifex Maximus Officium Missamque in ejus honorem tanquam Confessoris Pontificis, quae aliquibus in Dioecesibus atque in Ordine Camaldulensium jam celebrabantur, ex sacrorum Rituum Congregationis Consulto additâ Doctoris qualitate, ad universam extendit Ecclesiam.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse .. Gloria Patri .. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel.: **Vos estis sal terrae**, ut in Communi Doctorum. Lectio IX. (extra Quadragesimam et annum Bissextilem) de Homilia Vigiliae S. Mathiae Apost., ut in Communi Apostolorum; in Quadrages. de Homilia feriae.

FESTA MARTII.

DIE 3. MARTII.

S. Cunegundis Imperatricis Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginum praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beatam Cunegundem Virginem tuam e terreni culmine Imperii ad regnum aeternum transtulisti: te supplices exoramus, ut, sicut illam gratiae tuae ubertate praeventam illecebras saeculi superare fecisti; ita nos facias ejus imitatione mundi hujus blandimenta vitare, et ad te puris mentibus pervenire. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occur.; in Quadrages.: **De Virgibus** ut in eodem Communi Virg.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

V. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

CUnegundis, Sigefridi Palatini filia, etsi Henrico

Romanorum Imperatori in matrimonium collocata, tamen eodem concedente intactum Virginitatis florem aeterno Regi consecravit. Daemone vero tantae virtutis hoste, invidorum criminationes excitante, Augusta in thori violati suspicionem apud maritum venit. At illa per ignitos vomeres incedens, suam omnibus integritatem probavit.

R. Propter veritatem et mansuetudinem et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

W. Specie tua et pulchritudine tua, intende, prospere procede et regna. Et deducet.
Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

In signem quoque in pauperes et Ecclesias beneficentiam ostendit. Cum enim se veram orphanorum et languentium omnium parentem prae buisset, sancto Michaeli et Apostolorum Principibus et Proto-Martyri Stephano Basilicas excitavit, ac vectigali eas peramplo dotavit. Henrico demum vita functo (pro cuius anima solemnes ubique preces et eleemosynas ingentes faciendas curavit) abjectis, ut jam dudum op-

taverat, rerum externarum curis, deposita purpura, praecisis crinibus, qui adhuc in Monasterio asservantur, fidei annulum ab Archiepiscopo, et Virginum sacrarum velum accepit.

R. Dilexisti justitiam et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

W. Propter veritatem et mansuetudinem et justitiam. Propterea.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Porro sororibus Deo dicatis verae submissionis et virtutum omnium exemplo praeluxit. Nunquam plus quietis, laboris vero non minus, quam caeterae, capiebat. Vigilias, preces, rerum sacrarum lectionem ad multam noctem producebat; fessaque non nisi in strato cilicio quiescebat. Ergo quindecim annis in iis laboribus ac virtutum exercitatione consumptis, ad perpetuam quietem vocatur a Domino, qui ejus vitae sanctitatem crebris etiam miraculis illustravit. Nam et viva Coenobii incendium crucis signo restinxit, et mortua quam plurimos variis morbis affectos, ad suum sepulchrum pie accedentes cura-

vit. Sacrum ejus corpus Bambergae in sancta Basilica religiose conditum asservatur.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus:

* Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel.: **Si-
mile erit regnum coelorum
decem virginibus** de Comuni Virg. In Quadrag. nona Lectio Hom. et Comm. feriae in Laud.

DIE 6. MARTII.

*S. Fridolini Confessoris.
Duplex.*

Omnia de Comuni Conf. non Pont. praeter sequentia.

Oratio.

A Desto, Domine, supplicationibus nostris, quas in beati Fridolini Confessoris tui solemnitate deferimus: ut, qui nostrae justitiae fiduciam non habemus; ejus, qui tibi placuit, precibus adjuvemur. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurr., in Quadrages.: **Justus si**

morte ut in eod. Comuni primo loco.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

W. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

Fridolinus Regio Scotorum Hibernorumque sanguine, ut fertur, procreatus, ferventissimo Dei amore flagrans, omnes homines Christi sanguine redemptos Christianam amplecti religionem cupiebat. Quamobrem multorum locorum atque urbium peregrinationem suscepit, quibus in itineribus, cum infideles populos sanctam Catholicamque fidem doceret, innumeros Jesu Christo per Evangelium filios genuit. Tandem Pictavium profectus, Regis Gallorum Clodovei, cognomento Magni liberalitate ac Studio apud Belgas prope Mosellam, Argentinae, Curiae Rhaetorum, atque alibi etiam Collegia aliquot, propagandae fidei causa, instituit, templaque ibidem quamplurima ad divinum cultum ordinata erexit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum

ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

CUM dein Regionem supra Basileam ad Rhenum lustrasset, et situs terrae placuisset, post effusas ad Deum preces in loco, quem nunc Seckingi nomine oppidum tenet, sedem sibi ac domicilium figere in animum induxit. Ibi Ecclesiam, Numinis ductu, aedificavit, quam Dei honori consecratam ipse frequentare, ut orationi, a nemine impeditus, impensius yacare posset, in eaque saepissime pernoctare consueverat. Verum cum loci illius incolae, humanitatis pietatisque expertes, cum cultum divinum aegrius ferrent, barbaro furore perciti sanctum virum, qui eos Christo lucrifacere sitiebat, injuriis lacerare, virgisque caedere hostilem in modum coeperunt, donec eum omnino e suis finibus expellerent: qui tamen a Rege Francorum Clodoveo securitate impetrata, sacrarum Virginum

Collegium instituit, quas crebris exhortationibus ad bene beateque vivendum excitabat, nihil praetermittens, quod illis prodesse cognosceret.

℞. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus lorica fidei et ornavit eum. Et ad portas.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

URsum civem Glaronensem, e tumultu excitatum, manu in pagum Ranguil adduxit, qui coram Landgravio Baldeberto de bonis Monasterio legatis, contra fratrem Landulphum, ea tradere denegantem, testimonium diceret. Cujus miraculi admiratione defixus ille inducitur, ut praeter fratris legata, ultro etiam magni momenti alia quamplurima sancto Fridolino dono daret. Itaque beatus vir, cum omnem vitae suae cursum, in magnis pro Christo laboribus sustinendis consumpsisset, virtute, prudentia, miraculisque clarus, senio prope confectus, circa annum salutis humanae quingentesimum decimum quartum, Pridie

Nonas Martii, obdormivit in Domino. Ejus corpus in oppido Seckingi sepultum est.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel.: **Homo peregre proficiscens** de Communi Confess. Pontif. primo loco, R. R. VII. et VIII. ex Communi Confess. non Pont.

DIE 15. MARTII.

SS. Reliquiarum. Duplex.
(Ex Concessione Pii VI. Pontificis Maximi.)

Omnia de Communi plurim.
Martyr., praeter sequentia:

Oratio.

Propitiare, quaesumus Domine, nobis famulis tuis, per Sanctorum tuorum, quorum hic habentur Reliquiae, et patrocinia veneramur, merita gloriosa: ut eorum pia intercessione ab omnibus semper pro-

tegamur adversis. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Communi plur.
Mart. 1º loco: **Fratres: Debitores.**

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℣. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Ex Tractatu S. Joannis Damasceni de fide orthodoxâ. Cap. 16. L. 4.

Lectio IV.

CHristus Dominus Sanctorum Reliquias velut salutiferos fontes praebuit, ex quibus plurima nobis beneficia manant, suavissimumque unguentum profluit. Nec vero quisquam huic sermoni fidem detrahat, nam si aqua in deserto ex aspera et solida rupe, atque ex asini maxilla ad sedandam Samsonis sitim, Deo ita volente, prosiliit, eritne, cur cuiquam incredibile videatur, ex Martyrum Reliquiis suave unguentum scaturire? Minime certe: iis quidem, quibus Dei potentia, honorque, quo Sanctos suos afficit, prospectus et exploratus est.

Atque illud quidem veteri lege comparatum erat, ut quisquis mortuum contigisset, immundus censeretur; verum hi in mortuorum numero minime habendi sunt.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes praeceptis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: * Terra apparuit arida, et in mari rubro via sine impedimento.

V. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. Terra. *Benedictio. Christus perpetuae.*

Lectio V.

EX quo enim ipsamet vita, ac vitae auctor inter mortuos adscriptus est, eos, qui in spe resurrectionis, fideque erga eum, diem extremum clauserunt, mortuos haudquaquam appellamus. Quî enim mortuum corpus miracula edere queat? Per ea daemones expelluntur, morbi profligantur, aegroti sanantur, caeci prospiciunt, leprosi mundantur, tentationes ac moerores discutiuntur, ac denique omne donum optimum a Patre luminum, eorum opera, ad eos, qui fide minime dubia postulant, descendit. Quid

non laboris suscipias, ut Patronum quemdam nanciscaris, qui te mortali Regi offerat, ac tuo nomine ad eum verba faciat? An non igitur hi honorandi sunt, qui totius humani generis Patronos se profitentur, ac Deo nostra causa supplicent?

R. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut haeredes fierent in domo Domini.

V. Tradiderunt Corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Honorandi certe, et quidem ita, ut in eorum nomine templa Deo extruamus, dona offeramus, eorum memoriam colamus, atque in ea spiritualiter oblectemur; quo nimirum laetitia nostra iis, a quibus invitamur, congruat, ne, dum eos colere et demereri studemus, offendamus potius et irriteremus. Quibus enim rebus Deus colitur, iisdem quoque servi ipsius oblectantur; quibus autem Deus offenditur, iisdem etiam ipsius milites offenduntur. Quo circa in psalmis, et

hymnis et canticis spiritu-
alibus, et compunctione, in
eorum, qui in egestate ver-
santur, commiseratione, qui-
bus obsequiis Deus potissi-
mum conciliatur, sanctos
colamus, statuas ipsis, et
visibiles imagines erigamus,
imo ipsi virtutibus eorum
imitandis hoc consequamur,
ut vivae eorum statuæ at-
que imagines simus.

R. Tanquam aurum in for-
nace probavit electos Domi-
nus, et quasi holocausti ho-
stiam accepit illos: et in tem-
pore erit respectus illorum:
* Quoniam donum et pax est
electis Dei.

V. Qui confidunt in illum,
intelligent veritatem: et fide-
les in dilectione acquiescent
illi. Quoniam. Gloria Patri.
Quoniam.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel.: Des-
cendens Jesus de Comuni
plur. Mart. 2° loco.

DIE 22. MARTII.

B. Nicolai (de Flue), Con-
fessoris. Duplex.

Omnia de Comuni Conf.
non Pontif., praeter sequentia.

IN UTRISQUE VESP.
ET AD MATUTINUM:

Hymnus.

Scrutator Alme siderum
Adhuc in Matris utero:
Intima cordis viscera
Tuere miti lumine.

Qui te domans jejuniis,
Angelorum tantum esca
Quatuor cibans fere lustris:
Cunctis malis nos exime.

Tu Trinitatis meritis
Ostentum in terris: nobis
In coelis redde secundum
Tuo precatu servulis.

Qui cinctas aedes hor-
ridis
Olim eripuisti flammis:
Nos gehennae ab incendiis
Tua virtute libera.

Sit laus Patri, sit Filio
Tibique sancte Spiritus,
Da Nicolai precibus
Beata nobis gaudia. Amen.

In utrisque Vesperis:

V. Cibasti Domine, servum
tuum Nicolaum.

R. Pane vitae et intellectus.

Oratio.

Deus, qui beatum Nico-
laum Eremitam Ange-
lorum esca mirabiliter nu-
trire, et Sanctissimae Trini-
tatis visione illustrare vo-
luisti: concede quaesumus;
ut ejus intercessione Do-
minicum Corpus et San-

guinem digne sumere in terris, et gloriosum conspicere mereamur in coelis. Per eundem Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes: **Justus si morte** ut in Communi Conf. non Pont. 1° loco.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℣. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

Nicolaus de Flue Helvetius, in Sachslensi Cantonis Subsylvaniae Pago, Constantiensis Dioecesis, honestis parentibus procreatus, quanta sanctitate, et miraculis orbem illustraturus esset, adhuc in angusto Matris utero indicavit; dum latum coelum suis luminibus distinctum vidit; stellamque unam prae caeteris ita coruscantem, ut radii per totum mundum se diffunderent. Vix natus, pari prodigio matrem, atque obstetricem, deinde paternos ac alios baptismo suo assistentes agnovit. Pueritiam eximia morum innocentia et sine ulla mendacii labe exegit. Adoles-

cens terna sibi per hebdomadem jejunia ad sanctorum Nicolai Myrensis et Tolentinatis imitationem indixit. Rebus vero divinis contemplandis diu noctuque sic erat intentus, ut ad solitudinem ardentissime aspiraret. Obstantibus vero parentum et cognatorum votis cessit invitus, dum ad coelibem vitam Sanctorum exemplo raptus, matrimonio se alligavit; e quo filios quinque, totidemque filias procreavit. Inde militiam aliquamdiu secutus, innatam pietatem nunquam deseruit. Cumque ex ea rediret, supremum patriae magistratum saepius oblatum constanter respuit; et praecipue, dum luce divina praeventus, ex corrupto judicum ore sulphureas erumpere flammās videret.

*℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis: et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.*

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Cum interim Deus non desineret illius pectus

altioris vitae desideriiis succendere, bona denique conjugis venia, relictis omnibus, in vicinam Eremum secessit: ubi prope viginti annos inusitata vitae austeritate traduxit; priscorum Anachoretarum miracula et virtutes ita ad vivum exprimens, ut ejus sanctitatis fama longe lateque exciti populi, ad eum, velut ad naturae humanae portentum saepe confluerint. Eisdem annis sine corporali cibo potuque vitam egit, solo Sanctissimo Christi Corpore, quotquot mensibus saltem semel refectus. Cujus inediae nunquam visae, Constantiensi Pro-Episcopo mirabile experimentum fuit; dum ab eodem virtute obedientiae coactus vir Dei, panis fragmentum et vini guttam sumere, tam aegre deglutiit, ut iis prae ingenti dolore statim rejectis, animam efflare videretur. Inter haec assiduo virtutum studio, et perpeti Dominicae Passionis meditatione daemonum furorem in se vehementissime concitavit: illos tamen fugatos a beatissima Dei Matre, quam sine labe originali conceptam praecipue venerabatur, non raro fassus est. Has inter pugnas

et victorias multis coelestibus visionibus recreatus est. Illustrior illa fuit, quando Sanctissima Trinitas in Rotae fulgentis specie sese ei objecit, et tanta divinorum radiorum arcanaeque sapientiae copia in eum est profusa, ut in vultu ipsius insolitus splendor usque ad mortem haereret: Ostentumque illud delineari curatum pro libro suo haberet, ex quo sine alio litterarum adjumento cuncta perdisceret.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Benedictio. Ignem suis amoris.

Lectio VI.

DEi igitur magisterio sedulo usus, charitatem proximi summae contemplationi conjunxit; nam accedentes ad se populares, maxime suos, multis salutaribus monitis erudivit, potissimum eos adhortans ad sanctae Sedis Apostolicae, et Cleri observantiam, Fidei Romanae integritatem, constantiamque mutui amo-

ris, ac demum ad dignos fructus poenitentiae, quam vultu, et corpore prorsus emaciato, rudi insuper tunica et nudo semper capite et pedibus efficacissime praedicabat. Prophetiae dono emicuit: futura, et occultas hominum cogitationes saepenumero perspexit. Sarnam, praecipuum Sylvae superioris pagum, gravi incendio conflagrantem, Crucis signo illico exemit. Demum anno post Christum natum octuagesimo septimo supra millesimum quadringentesimum, octiduano morbo gravissime cruciatus, ut pridem edoctus erat, in asserem, quo toto Eremi tempore pro lectulo utebatur, corpus suum extendit, et inter divinas laudes vitam angelicam placidissime claudens, spiritum Deo reddidit, vigesimo primo Martii die, ipso Festo sancti Benedicti, natalitio suo ac septuagesimo aetatis anno. Sacrum corpus in Sachslensi Parochia conditum, magno Helvetiorum et exterorum accursu colitur: quod etiam cum sanctus Carolus Borromaeus inviseret, Nicolaum eximium Sanctum esse pronuntiavit. Ad ejus sepul-

chrum claudus, qui Compostellae pedis incolumitatem a sancto Jacobo exorare non potuit, recepit. Infans autem a dormientibus oppressus et penitus suffocatus, ejus meritis revixit. Miraculis in vita et post mortem clarum Clemens Nonus Officio et Missa decoravit in Ecclesia, ubi Corpus ejus requiescit: Clemens vero Decimus eam gratiam ad totam Helvetiam atque Dioeceses Curiensem et Constantiensem extendit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia .. Gloria Patri .. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri in Evangel.: **Ecce nos reliquimus omnia** ut in Comuni Abbatum. Nona Lectio in Quadrages.: Homilia feriae.

FESTA APRILIS.

DIE XXIV. APRILIS.

S. *Fidelis*. (A *Sigmaringa*)
Martyris. Duplex.Omnia de Communi unius
Martyris tempore paschali
praeter sequentia.*Oratio.*

DEus, qui beatum Fide-
lem Seraphico Spiritus
ardore succensum in verae
Fidei propagatione Marty-
rii palma et gloriosis mira-
culis decorare dignatus es:
ejus, quaesumus, meritis et
intercessione ita nos per
gratiam tuam in fide et
charitate confirma; ut in
servitio tuo fideles usque
ad mortem inveniri merea-
mur. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectio de Scriptura oc-
currente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. *Ipsius pietas.*V. *Jube Domne.**Benedictio.* *Deus pater omnipotens.**Lectio IV.*

Fidelis in Oppido Suéviae
Sigmaringa, ex honesta
Reyorum familia natus, ab
ineunte aetate singularibus

naturae et gratiae donis
ornatus praefulsit. Egre-
giam quippe sortitus indo-
lem, morumque optima im-
butus disciplina, dum Fri-
burgi Philosophiae et Juris
utriusque lauream emeruit,
in schola etiam Christi ad
perfectionis apicem sedulo
virtutum exercitio conten-
dere coepit. Nobilium exinde
virosum varias Europae
Provincias lustrantium co-
mes adscitus, eos ad Chri-
stianam pietatem sectandam
tam verbis, quam operibus
excitare non destitit. Quin-
imo in eodem itinere cre-
bris austeritatibus desideria
carnis mortificare, ac ita se
ipsum regere studuit, ut in
tanta rerum vicissitudine
nullo umquam visus fuerit
irae motu perturbari. Juris
praeterea, et justitiae stre-
nuus propugnator, post re-
ditum in Germaniam celebre
sibi nomen acquisivit in
Advocati munere, in quo
tamen cum fori pericula
esset expertus, tutiorem
aeternae salutis viam in-
gredi deliberavit, et superna
vocatione illustratus, paulo
post Ordini Seraphico inter
Fratres Minores Capucinos
adscribi petiit.

R. Lux perpetua lucebit
Sanctis tuis Domine: * Et

aeternitas temporum. Alleluja.
Alleluja.

℣. Laetitia sempiterna erit
super capita eorum, gaudium
et exultationem obtinebunt.
Et.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Piae petitionis compos
redditus, mundi sui que
contemptor insignis, in ipso
statim tyrocinio, magisque
cum solemnibus Professionis
vota in gaudio spiritus Do-
mino nuncupasset, in regu-
lari observantia omnibus
admirationi fuit et exemplo.
Orationi maxime et sacris
litteris vacans, in verbi
quoque ministerio singulari
gratia excellens, nedum
Catholicos ad meliorem
frugem, verum etiam Hete-
rodoxos ad veritatis cog-
nitionem attraxit. Pluribus
in locis coenobii Praefectus
constitutus, prudentia, ju-
stitia, mansuetudine, dis-
cretione, et humilitatis
laude, munus sibi deman-
datum exercuit. Arctissi-
mae paupertatis zelator
egregius, quidquid vel mi-
nus necessarium videretur,
e coenobio penitus elimi-
navit. Inter austera jeju-
nia, vigiliis et flagella sa-
lutari seipsum prosequens

odio, in alios amorem, quasi
mater in filios, ostendit.
Cum pestifera febris Au-
striacas militares copias
dire affligeret, ipse in ex-
tremis infirmorum indigen-
tiis ad assidua charitatis
officia toto spiritu incubuit.
In componendis etiam ani-
morum dissidiis, aliisque
proximi necessitatibus sub-
levandis consilio et opere
adeo praeclare se gessit,
ut Pater Patriae meruerit
appellari.

℞. In servis suis, Alleluja.
* Consolabitur Deus. Alleluja.

℣. Judicabit Dominus po-
pulum suum, et in servis
suis. Consolabitur.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Deiparae Virginis et Ro-
sarii cultor eximius, il-
lius praecipue aliorumque
Sanctorum patrociniis a
Deo postulavit, ut in Ca-
tholicae Fidei obsequium
vitam sibi et sanguinem
fundere liceret. Cumque
ardens hoc desiderium in
quotidiana Sacri devota
celebratione magis accen-
deretur, mira Dei providen-
tiâ factum est, ut fortis
Christi Athleta Praeses eli-
geretur illarum Missionum,

quas Congregatio de propaganda Fide pro Rhaetia tunc temporis instituerat. Quod arduum munus prompto hilarique animo suscipiens, tanto fervore executus est, ut pluribus Haereticis ad Orthodoxam fidem conversis, spes non modica effulserit totius illius gentis Ecclesiae et Christo reconciliandae. Prophetiae dono praeditus futuras Rhaetiae calamitates, suique necem ab haereticis inferendam saepius praedixit. Postquam vero insidiarum probe conscius impendenti agoni se praeparasset, die vigesima quarta Aprilis anni millesimi sexcentissimi vigesimi secundi ad Ecclesiam loci, Sevisium nuncupati, se contulit, ubi ab haereticis, qui pridie conversionem simulantes, eum dolose ad praedicandum invitaverant, concione tumultuarie interrupta, per verbera ac vulnera eidem crudeliter inflicta, gloriosam mortem magno et alacri corde perpessus, primitias Martyrum memoratae Congregationis proprio sanguine consecravit, pluribus signis et miraculis exinde clarus, praesertim Curiae et Feldkirchii,

ubi summa populi veneratione illius Reliquiae asservantur.

R. Filiae Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus: * In die sollemnitatis et laetitiae. Alleluja.

V. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die. Gloria Patri. In die.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel.: **Ego sum vitis vera** de Communi Martyr. tempore paschali 1° loco.

DIE XXVIII. APRILIS.

S. Pauli (a Cruce). Conf. Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. praeter seq.

In Hymno mutatur tertius Versus.

Oratio.

Domine Jesu Christe. qui ad mysterium Crucis praedicandum sanctum Paulum singulari caritate donasti, et per eum novam in Ecclesia familiam florescere voluisti: ipsius nobis intercessione concede; ut Passionem tuam jugiter recolentes in terris, ejus-

dem fructum consequi mereamur in coelis. Qui vivis.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℣. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

PAulus a Cruce Uvadae in Liguria natus, sed e Castellatio prope Alexandriam Statiellorum nobili genere oriundus, qua futurus esset sanctitate clarus, innotuit miro splendore, qui noctu implevit parientis matris cubiculum, et insigni augustae coeli Reginae beneficio, quae puerum in flumen delapsum a certo naufragio illaesum eripuit. A primo rationis usu Jesu Christi crucifixi amore flagrans, ejus contemplationi prolixius vacare coepit, et carnem innocentissimam vigiliis, flagellis, jejuniis, potu in sexta feria ex aceto cum felle mixto, ac dura quavis castigatione conterere. Martyrii desiderio incensus, exercitui se adjunxit, qui Venetiis, ad bellum Turcis

inferendum, comparabatur; cognitâ vero inter orandum Dei voluntate, arma ultro reddidit, praestantiori militiae operam daturus, quae Ecclesiae praesidio esse, aeternamque hominum salutem procurare totis viribus niteretur. Reversus in patriam, honestissimis nuptiis, sibi que delata patru haereditate, recusatis, arc-tiorem inire crucis semitam, ac rudi tunica a suo Episcopo indui voluit. Tum ejus jussu, ob eminentem vitae sanctimoniam et rerum divinarum scientiam, nondum clericus, dominicum agrum maximo cum animarum fructu, divini verbi praedicatione excoluit.

*℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. (Temp. pasch. Alleluja.)*

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

ROmam profectus, theologicis disciplinis rite imbutus, a Summo Pontifice Benedicto decimo tertio ex obedientia sacerdotio auctus

est. Facta sibi ab eodem potestate aggregandi socios, in solitudinem recessit Argentarii montis, quo eum beata Virgo jampridem invitaverat, veste illi simul ostensa atrii coloris, Passionis Filii sui insignibus decoratâ, ibique fundamenta jecit novae Congregationis. Quae brevi, plurimis ab eo toleratis laboribus, praeclaris aucta viris cum Dei benedictione valde succrevit; a Sede Apostolica non semel confirmata, una cum regulis, quas orando ipse a Deo acceperat, et quarto addito voto, pergratam dominicae Passionis memoriam promovendi. Sacras virgines quoque instituit, quae excessum caritatis divini sponsi sedulo meditarentur. Haec inter, animarum inexhausta aviditate ab Evangelii praedicatione numquam deficiens, homines pene innumeros, etiam perditissimos, aut in haeresim lapsos, in salutis tramitem adduxit. Praesertim in Christi enarranda Passione mirifica ejus orationis vis erat, qua una cum adstantibus in fletum effusus quaelibet obdurata corda ad poenitentiam scindebat.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. (T. P. Alleluja.)

V. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Tanta in ejus pectore al-
batur divinae caritatis flamma, ut indusium, quod erat cordi propius, saepe veluti igne adustum, et binae costulae elatae apparuerint. Sacrum praesertim faciens non poterat a lacrymis temperare: frequenti quoque ecstasi, cum mira interdum corporis elevatione, frui, vultuque superna luce radiante conspiciebatur. Quandoque, dum concionaretur, coelestis vox verba ei suggerentis audita fuit, aut sermo ejus ad plura millia passuum intonuit. Prophetiae et linguarum dono, cordium scrutatione, potestate in daemones, in morbos, in elementa enituit. Cumque ipsis Summis Pontificibus carus ac venerandus esset, servum inutilem, peccatorem nequissimum, a daemoniis quoque conculcandum se judicabat.

Tandem, asperrimi vitae generis ad longam usque senectutem tenacissimus, anno millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, cum praeclara monita, veluti sui spiritus transmissa hereditate, alumni tradidisset, Ecclesiae sacramentis ac coelesti visione recreatus, Romae, qua praedixerat die, migravit in coelum. Eum Pius Nonus Pontifex Maximus in Beatorum, novisque deinde fulgentem signis in Sanctorum numerum retulit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. (T. P. Alleluja.)

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. . Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii in Evang.: **Designavit Dominus**, ut in Communi Evangelistar.; cum R. R. de Communi Conf. non Pont.

FESTA MAJI.

DIE 1. MAJI.

In festo S. S. Apostol. Philippi et Jacobi. Lectio IX. et Commemoratio S. Walburgae Virg. (in Laudib. tant.)

Lectio IX.

Walburga in Anglia nata, Abbatissa Monasterii Heidenheim, Eichstettensis Dioecesis, Soror sancti Willibaldi Episcopi Eichstettensis, Virgo sanctissima conversatione atque multis virtutibus et signis clara enituit. Ad declarandum ejus sanctitatem Deus varia beneficia pie petentibus sub ipsius patrocinio, clementer ostendit. Obiit vero quinto Calendas Martias, in Monasterio suo, ubi corpus ejus primo conditum est. Postea vero sacrae ipsius reliquiae Calendis Maji Eichstadium translatae, stillando oleum perenni fulgent miraculo.

Te Deum laudamus.

Ant. ad Laud. Simile est regnum coelorum homini negotiatori quaerenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua et comparavit eam. (T. P. Alleluja.)

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. (T. P. Alleluja.)

℞. Propterea benedixit te Deus in aeternum. (T. P. Alleluja.)

Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster: ut, sicut de beatae Walburgae Virginis tuae festivitate gaudemus; ita pia devotionis erudiamur affectu. Per Dnum.

DIE XVII. MAJI.

S. *Paschalis (Baylon)*. Conf. Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. primo loco praeter sequentia.

Oratio.

DEus qui beatum Paschalem Confessorem tuum mirifica erga Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria dilectione decorasti: concede propitius; ut, quam ille ex hoc divino convivio spiritus percepit pinguedinem, eandem et nos percipere mereamur. Qui vivis et regnas.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℣. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

Paschalis Baylon, pauperibus piisque parentibus in oppido Turris Formosae Seguntinae Dioecesis in Aragonia natus, a teneris annis plura dedit futurae sanctitatis indicia. Sortitus animam bonam ac rerum coelestium apprime studiosam, pueritiam atque adolescentiam in gregis custodia transegit; quam ille vivendi rationem ideo praecipue diligebat, quod humilitati fovendae ac innocentiae conservandae in primis utilem atque opportunam judicaret. Erat in victu modicus, in oratione assiduus, tantaque apud coevos et socios florebat auctoritate et gratia, ut eorum lites componens, errores corrigens, ignorantiam erudiens, ac desidiam excitans, velut omnium parens et magister maximo studio coleretur ac amaretur, Beatus etiam tum a plerisque appellatus.

℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum

ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. (Temp. pasch. Alleluja.)

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Qui vero in saeculo, terra nempe deserta et inaquosa, adeo feliciter adoleverat, flos convallium, plantatus in domo Domini, mirum ubique sparsit sanctitatis odorem. Igitur Paschalis, arrepto vitae severioris instituto, atque in Ordine Minorum strictioris Observantiae Discalceatorum cooptatus, exultavit ut gigas ad currendam viam suam, totumque se Domino excolendum tradens, dies noctesque cogitabat, qua se ratione magis ei magisque conformaret. Ita factum est brevi, ut eum tamquam Seraphicae perfectionis exemplar ipsi quoque pro vectiores imitandum sibi proponerent. Ipse autem in humili servientium gradu constitutus, se velut omnium peripséma reputans, ardua quaeque et abjecta domus ministeria, veluti

jure quodam peculiari sibi debita, summa cum hilaritate suscipiebat, et exercebat humilitate ac patientia pari. Carnem spiritui quandoque reluctari nitentem jugi maceratione afflicta, atque in servitutem redegit; spiritum vero assidua sui abnegatione ferventior in dies ad austeriora extendebat.

℞. Amavit eum Dominus, et ornavit eum; stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. (T. P. Alleluja.)

℣. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Deiparam Virginem, cujus clientelae se ab ineunte aetate dicaverat, tamquam matrem quotidianis colebat obsequiis atque filiali exorabat fiducia. Porro erga sanctissimum Eucharistiae Sacramentum difficile dictu est, quam ardenti teneretur devotionis affectu; quem defunctus etiam in cadavere retinere visus est, dum jacens in feretro ad sacrae Hostiae elevationem bis oculos reseravit et clausit, magna

omnium, qui aderant, admiratione. Ejusdem veritatem inter haereticos publice palamque professus, multa et gravia ob eam causam perpessus est: crebro etiam ad necem petitus, sed singulari Dei providentia ab impiorum manibus ereptus. Saepe inter orandum omnibus destituebatur sensibus, dulcique languebat amoris deliquio: quo tempore coelestem illam scientiam hausisse creditus est, qua homo rudis et illiteratus de mysteriis fidei difficillimis respondere, atque aliquot etiam libros conscribere potuit. Denique meritis plenus eadem, qua praedixerat hora, feliciter migravit ad Dominum, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, sexto decimo Kalendas Junii, eodem, quo natus fuerat, Festo Pentecostes recurrente, annum agens secundum supra quinquagesimum. Quibus aliisque virtutibus insignem, ac miraculis tam in vita, quam post mortem clarum, Paulus Quintus Pontifex Maximus illum Beatum appellavit: Alexander autem Octavus Sanctorum catalogo adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. (T. P. Alleluja.)

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Pap. in Evangel.: **Sint lumbi vestri** ut in eodem Communi Conf. non Pont.

DIE 31. MAJI.

S. *Angelae (Mericiae) Virginis.* Duplex.

Omnia de Communi Virg. praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui novum per beatam Angelam sacrarum Virginum collegium in Ecclesia tua florescere voluisti: da nobis ejus intercessione angelicis moribus vivere; ut terrenis omnibus abdicatis, gaudiis perfrui mereamur aeternis. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

*Absolutio. Ipsius pietas.**V. Jube Domne.**Benedictio. Deus Pater omnipotens.**Lectio IV.*

Angela Mericia, Decentiani, Veronensis Dioecesis oppido, ad lacum Benacum in ditione Veneta, piis orta parentibus, a prima aetate virginitatis liliū, quod perpetuo servare statuerat, sedula sepsit. Ab omni muliebri ornatu abhorrens, egregiam vultus formam pulchramque caesariem studiose foedavit, ut coelesti dumtaxat animarum Sponso placeret. In ipso autem adolescentiae flore parentibus orbata, austerioris vitae desiderio, in desertum locum aufugere tentavit; sed ab avunculo prohibita, novit praestare domi, quod in solitudine non licuit.

Cilicio ac flagellis frequenter usa, carnem nonnisi infirma valetudine, vinum in Nativitatis et Resurrectionis dominicae tantum celebritate, complures vero dies nihil omnino degustavit. Orationi dedita, brevissimum humi carpebat somnum. Daemonem vero

sub lucentis Angeli formæ sibi illudere conantem, agnovit protinus, et conjecit in fugam. Tandem paternis bonis abdicatis, et habitum ac regulam Tertii ordinis sancti Francisci amplexa, evangelicam paupertatem virginitatis laudi conjunxit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. (Temp. pasch. Alleluja.)

V. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et.

*Benedictio. Christus perpetuae.**Lectio V.*

Nullum pietatis officium erga proximos omittens, pauperibus, quidquid sibi ex emendicato victu superesset, largiebatur; libenter ministrabat aegrotis, pluraque cum magna sanctitatis fama peragravit loca, ut vel solatio esset afflictis, vel reis veniam impetraret, vel infensos invicem reconciliaret animos, vel e vitiorum coeno scelestos revocaret. Angelorum pane, quem unice esuriebat, frequentissime refecta, tanta charitatis vi ferebatur in Deum, ut saepius extra

sensus raperetur. Sacra Palaestinae loca summa cum religione obivit: quo in itinere et visum, quem ad Cydonias appulsa oras amiserat, eodem regressa recuperavit, et barbarorum captivitatem, ac naufragium imminens divinitus evasit. Romam denique, firmam Ecclesiae Petram veneratura et amplissimae Jubilaei veniae percupida, sedente Clemente Septimo, accessit; quam summus Pontifex allocutus, ejusdem sanctimoniam suspexit et commendavit summopere; nec ab Urbe ipsam abire ante permisit, quam alio coelitus vocatam agnovit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae. (T. P. Alleluja.)

V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

BRixiam itaque, ubi domum ad sanctae Aphrae templum conduxit, reversa, novam ibi virginum Societatem, sicut coelesti voce ac visione mandatum sibi fuerat, sub certa disciplina sanctisque vivendi regulis

constituit, quam sanctae Ursulae, invictae virginum ducis, patrocinio ac nomine insignivit: eam vero perennem futuram morti proxima praedixit. Tandem prope septuagenaria, dives meritis, evolavit in coelum sexto Kalendas Februarii anni millesimi quingentissimi et quadragesimi. Cujus cadaver per ipsos triginta dies inhumatum, flexibile ac vivo simillimum perseveravit. Demum in sanctae Aphrae templo inter ceteras, quibus illud abundat, Sanctorum Reliquias reposito, plurima ad ejus sepulchrum agi statim coepere miracula: quorum fama late diffusa, non Brixiae modo et Decentiani, sed alibi etiam vulgo coepit nuncupari Beata, ejusque imago aris imponi: imo sanctus ipse Carolus Borromaeus non multis post annis dignam, quae ab Apostolica Sede in sanctarum Virginum Album referretur, Brixiae palam asseruit. Cultum vero illi jamdiu a populis exhibitum, et tum locorum Ordinariis probatum, tum pluribus etiam Summorum Pontificum Indultis munitum, Clemens Papa Deci-

mus tertius solemni Decreto ratum habuit ac confirmavit. Eam tandem, novis miraculis rite probatis insignem, Pius Papa Septimus, solemni Canonizatione in Vaticana Basilica peracta, die vigesima quarta Maji, anno millesimo octingentesimo septimo, sanctarum Virginum catalogo adscripsit.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus:
* Afferentur tibi in laetitia et exultatione. (T. P. Alleluja.)

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel.: **Simile erit**, ut in Communi Virgin. 1° loco.

FESTA JUNII.

DIE 4. JUNII.

S. *Francisci (Caracciolo)*.
Conf. Duplex.

Omnia de Communi. Confess. non Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beatum Franciscum novi Ordinis Institutorem, orandi studio

et poenitentiae amore decorasti: da famulis tuis in ejus imitatione ita proficere; ut semper orantes et corpus in servitutem redigentes, ad coelestem gloriam pervenire mereantur. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℣. *Jube Domne.*

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

FRANCISCUS, dictus antea Ascanius, ex nobili Familia Caracciolo in oppido Sanctae Mariae de Villa in Aprutio ortus, a primis annis eximio enituit pietatis cultu. Adolescens graviter aegrotans statuit, sese prorsus Dei proximique mancipare servitio. Neapolim profectus, Sacerdotio initiatus sacroque adscriptus sodalitis, contemplationi lucrandisque animabus se totum devovit, ac extremo supplicio damnatis hortatorem se prae-buit assiduum. Contigit autem, ut epistolium alteri destinatum ei per errorem

redderetur, quo a piissimis viris Joanne Augustino Adorno et Fabricio Caracciolo ad novi religiosi Instituti foundationem vocabatur: rei novitate captus et divinae voluntatis demiratus consilia, alacri animo sese illis adjunxit. Conditis autem in Camaldulensium eremo, quo secesse-
rant, novi Ordinis legibus, inde Romam simul profecti, confirmationem a Sixto Quinto impetrarunt, qui eosdem Clericos Regulares Minores appellari voluit, addito ad tria consueta altero de non ambiendis dignitatibus voto.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. (Temp. pasch. Alleluja.)

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Solemni emissa professione, ob singularem ejus in divum Franciscum Assisinatam cultum, Francisci nomen assumpsit. Adorno biennio post vita functo, ipse

toti Religioni, quamquam invitatus, praeficitur: quo in munere virtutum omnium praeclara prae-buit exempla. Instituti amplificandi studiosissimus, id assiduis orationibus, lacrymis et jugi corporis maceratione enixe a Deo postulabat. Quamobrem tertio in Hispaniam se contulit peregrini habitu indutus, victumque ostiatim mendicans. In itinere asperrima quaeque perpessus, Omnipotentis auxilium mirum in modum expertus, navim, quam conscenderat, ab imminente naufragio orationis praesidio servavit incolumem. Ut in Regnis illis voti compos fieret, plurimum laboravit; sed ejus sanctitatis fama praelucente, amplissimaque Catholicorum regum Philippi secundi et Philippi tertii munificentia, adversariorum conatibus singulari animi fortitudine superatis, plura sui Ordinis domicilia fundavit; quod pari eventu per Italiam praestitit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. (T. P. Alleluja.)

V. Induit eum Dominus

loricam fidei, et ornavit eum.
Et ad portas.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Humilitate adeo excelluit, ut Romam veniens, in pauperum hospitio receptus, se leproso sociaverit, et ecclesiasticas dignitates a Paulo Quinto sibi oblatas constantissime recusaverit. Illibatam perpetuo servavit virginitatem, effrontesque mulieres ejus castimoniae insidiantes, Christo lucrificavit. Erga divinissimum Eucharistiae mysterium ardenti aestuans amore, noctes pene integras in ejus adoratione insomnes ducebat; quod pium exercitium, veluti sui Ordinis tesseram, in eo perpetuo servandum constituit. Deiparae Virginis cultum impense fovit: in proximum eximia exarsit charitate; prophetiae dono et cordium scrutatione ditatus fuit. Quadragesimum quartum aetatis suae annum agens, dum in Sacra Lauretana Aede in oratione persisteret, sibi vitae finem imminere cognovit. Aprutium statim deflexit, et Agnoni apud alumnos sancti Philippi Nerii lethali febre

correptus, Sacramentis Ecclesiae devotissime susceptis, pridie Nonas Junii anni millesimi sexcentissimi octavi, in pervigilio festi Corporis Christi placidissime obdormivit in Domino. Sacrum ejus Corpus Neapolim delatum in Ecclesia Sanctae Mariae Majoris, ubi prima sui Ordinis jecerat fundamenta, honorifice conditum fuit. Eum postea miraculis clarum Clemens Decimus Quartus Pontifex Maximus solemniter inter Beatos, Pius vero Septimus Pontifex Maximus novis fulgentem signis anno millesimo octingentesimo septimo Sanctorum albo adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. (T. P. Alleluja.)

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia .. Gloria Patri .. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papae in Evangel.: **Sint lumbi vestri** ut in Communi Confess. non Pontif.

DIE 5. JUNII.

S. *Bonifacii* Archiepiscopi
et Martyris. Germaniae
Apostoli. Duplex.

Omnia de Communi unius
Martyris, pro ratione temporis,
praeter sequ.

Oratio.

DEus, qui multitudinem
populorum beati Boni-
facii Martyris tui atque
Pontificis Zelo ad agnitio-
nem tui nominis vocare dig-
natus es: concede propitius;
ut, cujus solemnia colimus,
etiam patrocinia sentiamus.
Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura oc-
currente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℣. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

Bonifacius in Anglia natus,
a puero sub disciplina
instituti monastici educatus,
in omni litterarum genere,
praecipue vero sacrarum
Scripturarum intelligentia,
tantam doctrinae laudem
est consecutus, ut multi

fama ejus passim diffusa
moti, ei se erudiendos tra-
derent. Ipse vero hominum
favorem horrescens, solius
divini amoris Zelo accensus
peregrinationem pro Christi
gloria ad loca remota sus-
cepit, ac primum venit in
Frisiam. Ubi cum maxi-
mam partem ecclesiarum
Christi a Radbodo tyranno,
servos Christi persequente
et profligante, vastatam et
eversam, exstructa vero
daemonum cultui fana re-
perisset, rei indignitate mo-
tus, vacua spiritali fertili-
tate arva relinquens, ad
natale solum se recepit.

℞. (Extra temp. pasch.)

Honestum fecit illum Domi-
nus, et custodivit eum ab ini-
micis, et a seductoribus tuta-
vit illum: * Et dedit illi
claritatem aeternam.

*℣. Descenditque cum illo
in foveam, et in vinculis non
dereliquit eum. Et.*

℞. (Temp. pasch.) Lux
perpetua lucebit Sanctis tuis
Domine: * Et aeternitas tem-
porum. Alleluja, Alleluja.

*℣. Laetitia sempiterna erit
super capita eorum, gaudium
et exultationem obtinebunt.
Et.*

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Patre Monasterii sui interea defuncto, fratres ei regendi munus decernunt. Quod ipse, qui peregrinationem meditabatur, recusans, impetratis ab Episcopo illius loci benedictione et litteris commendatitiis, Romam cum aliis non paucis Dei servis, qui se ipsi adjunxerant, profectus est: ubi a Gregorio Secundo Summo Pontifice benigne exceptus, mandatum praedicandi Evangelium per Germaniam accepit, ac litteris Apostolicae Sedis instructus, varias Germaniae Provincias, verbi Dei semen spargens, perlustravit. Tandem audita Radbodi morte, in Frisiam rediit, ac plurimos ibi ab idololatriae erroribus ad veritatis lumen reduxit.

R. (Extra temp. pasch.) Desiderium animae ejus tribuisti ei, Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

R. (Temp. pasch.) In servis suis, Alleluja. * Consolabitur Deus. Alleluja.

V. Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis. Consolabitur.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

MAnabat interim longe lateque fama praedicationis ejus, et fidelium numero magnae fiebant accessiones, ita ut Romam veniens, fidei et doctrinae suae Gregorio Secundo Summo Pontifici rationem redditurus, Episcopus ab eodem crearetur. Cum inde reversus infinitam multitudinem hominum fide Christiana imbuisset, tandem à Zacharia Papa Moguntinensi Sedi, in ejus gratiam ad Archi-Episcopatus dignitatem evectae, praeficitur. Igitur per provincias multos ordinavit et constituit Episcopos, extruxit ecclesias, erexit monasteria, ac tanta Germaniae populis beneficia spiritualia feliciter praestitit, ut Germanorum Apostolus mereretur appellari. Tandem navi in Frisiam denuo delatus, a viris sanctis, qui disseminando Dei verbo strenue cum ipso laborabant, comitatus, ab impiis et ingratis Frisonibus, ex filiis et amicis in hostes, ex neophytis in lictores

mutatis, una cum Eubano et aliis Dei servis barbara quadam feritate trucidatur.

R. (Extra temp. pasch.) Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus, et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

R. (Temp. pasch.) Filiae Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus: * In die solemnitatis et laetitiae. Alleluja.

V. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die. Gloria Patri. In die.

IN III. NOCTURNO.

Si venerit ante Pentecosten, sumuntur lectiones de Homilia S. Augustini in Evangel.: Ego sum vitis vera ex Communi Mart. Temp. Pasch. primo loco; extra tempus paschale de Homilia S. Ambrosii in Evangel.: Descendens Jesus ex Communi plurim. Mart. 2° loco cum R. R. ex Communi unius Mart.

DIE 25. JUNII.

S. *Guilielmi Abbatis.*

Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui infirmitati nostrae ad terendam salutis viam in Sanctis tuis exemplum et praesidium collocasti: da nobis ita beati Guilielmi Abbatis merita venerari; ut ejusdem excipiamus suffragia, et vestigia prosequamur. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

V. *Jube Domne.*

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

GUILIELMUS nobilibus Parentibus Vercellis in Insubria natus, vix quartum decimum aetatis annum expleverat, cum miro quodam pietatis ardore flagrans, Compostellanam peregrinationem ad celeberrimum

Sancti Jacobi templum aggressus est. Quod iter una amictus tunica, ac duplici ferreo circulo praecinctus, nudisque pedibus prosecutus, asperrima frigoris et aestus, famis et sitis summo cum vitae discrimine perpessus est incommoda. Reversus in Italiam, novam ad sanctum Domini sepulchrum peregrinationem molitur; sed quo minus propositum exequatur, varia atque gravissima intercedunt impedimenta, divino numine ad altiora et sanctiora religionem juvenis indolem retrahente. Porro in Soliculo monte biennium inter assiduas preces, vigilias, chaumeunias et jejunia commoratus, divina subnixus ope, caeco lumen restituit, cujus miraculi fama percrebescente jam Guilielmus latere non poterat; quare iterum Hierosolymam cogitat, et alacris se itineri committit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

DEi autem monitu, qui eidem apparuit, a proposito revocatur, utilior ac fructuosior tam apud Italos, quam apud exteras nationes futurus. Tum Monasterium in Virgiliani Montis cacumine, quod deinde Virginis est appellatum, loco aspero et inaccessu miranda exaedicat celeritate. Socios deinde viros et religiosos adsiscit, eosque ad vivendi normam Evangelicis praeceptis et consiliis summopere accommodatam, tum certis legibus ex Beati Benedicti institutis magna ex parte desumptis, tum verbo et sanctissimae vitae exemplis informat.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Aliis deinde Monasteriis erectis, clarior in dies Guilielmi facta sanctitas multos ad eum undique

viros perducit, sanctitatis odore et miraculorum fama allectos. Nam muti loquelam, surdi auditum, aridi vigorem, varioque et immedicabili morbo laborantes sanitatem ipsius intercessionereceperunt. Aquam in vinum convertit, aliaque complura mirabilia patrauit, inter quae illud non silendum, quod, mulierculâ ad ejus castitatem tentandam missa, in ardentibus prunis humi stratis illaesium se volutavit. De qua re certior factus Rogerius, Neapolis Rex, in summam viri Dei venerationem adducitur. Demum tempore sui obitus Regi alliisque praenuntiato, innumeris virtutibus et miraculis clarus obdormivit in Domino anno salutis millesimo centesimo quadragesimo secundo.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel.: Ecce

nos reliquimus de Communi Abbatum.

DIE 29. JUNII.

In Festo SS. Petri et Pauli Apostolorum

fit

Commemoratio Omnium SS. Apostolorum

in utrisque Vesperis et Laudibus.

IN I. VESPERIS.

Antiph. Tradent enim vos in conciliis, et in synagogis suis flagellabunt vos, et ante reges et praesides ducemini propter me in testimonium illis et gentibus.

V. Annuntiaverunt opera Dei.

R. Et facta ejus intellexerunt.

IN LAUDIBUS.

Antiph. Vos, qui reliquistis omnia, et secuti estis me, centuplum accipietis, et vitam aeternam possidebitis.

V. In omnem terram exivit sonus eorum.

R. Et in fines orbis terrae verba eorum.

IN II. VESPERIS.

Antiph. Estote fortes in bello, et pugnate cum antiquo serpente, et accipietis regnum aeternum. Alleluja.

V. Nimis honorati sunt amici tui, Deus.

R. Nimis confortatus est principatus eorum.

Oratio.

DA, quaesumus, omnipotens Deus: ut beatorum Apostolorum tuorum, quorum hodie Commemorationem colimus, veneranda solemnitas; et devotionem nobis augeat et salutem. Per Dominum.

FESTA JULII.

DIE 4. JULII.

S. Udalrici, Episc. et Confess.
Duplex.

Omnia de Communi Confess.
Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui conspicias, quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concede propitius; ut intercessionem beati Udalrici Confessoris tui at-

que Pontificis, contra omnia adversa muniamur. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. *Ipsius pietas.*

V. *Jube Domne.*

Benedictio. *Deus Pater omnipotens.*

Lectio IV.

UDalricus Germanus, patre Hubaldo Kyburgi et Dilingae Comite, matre vero Thietburga Burchardi Suevorum Ducis filia progenitus, a parentibus non minus religionis quam generis splendore claris, ad Monasterium sancti Galli missus, religioso cuidam viro ibi erudiendus traditur. Ubi non solum litteris, sed et virtutibus animum a tenera aetate excolere non destitit; omnique studio timorem Dei, voluntariam paupertatem, castitatem, humilitatem ultro amplexus, habitum Monasticum assumere studuit. Dei autem providentia altiori statui reservatus, Ecclesiae Augustanae Episcopus praeficitur invitus. Quare ut

gregi suo vivum se praeberet exemplum pietatis, carnem lanea veste castigavit; esu carnum (parcissimus alioquin in sumendo cibo) penitus abstinuit: dormivit parum, ac non super plumas, sed duriori strato utens, tota interdum vere nocte in oratione pervigil.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

W. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

IN divinis laudibus Spiritu Dei ita reficiebatur, ut tam ipse quam alii cum eo psallentes visionibus recrearentur saepius. In offerendo etiam sacrosanctae Missae officio frequentissimus fuit. Mensam suam pauperum praesentia plerumque decoravit. Nudos vestivit, aegris et incarceratis consilio et auxilio subvenit. Totus in oratione, totus in sacra lectione, bonis operibus totus deditus. De vita et morte certorum hominum, de sanctis hospitibus ad ipsum venturis deque multis

aliis rebus creberrimas revelationes habuit. Limina sacra Apostolorum visitaturus, Romam aliquoties petiit, aliaque loca sacra iterum atque iterum religiosa peregrinatione honoravit. Reliquias Sanctorum summo studio conquisivit, et ad remotissimas regiones, ubi eas consequendi spes esset, illarum desiderio quandoque profectus est, atque impetratas maxima coluit veneratione.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

W. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Vitam ac mores Clericorum et Laicorum totius Dioecesis assiduis visitationibus sedulo perscrutabatur. Ecclesiarum personas, jura, patrimonia, acriter defendit conservavitque. Bellorum motus ac infestationes sedavit mirifice. Maximorum Principum animos discordiis distractos incredibili dexterritate conciliavit: pacemque inter Ottonem regem et filium ejus compo-

suit. Omnibus se hospitalem et benignum exhibuit, ac sobrium, justum, sanctum et continentem, juxta Apostoli doctrinam, se praestitit pastorem. Divina quandoque peragenti mysteria adesse visa est manus virtute Omnipotentis cum ipso Sacris benedicens. Expletis autem in munere Episcopali quinquaginta annis, vir mirae sanctitatis, largitatis, abstinentiae et vigilantiae diem sui obitus magno desiderio diu expectatum cognoscens, quarto Nonas Julii, anno salutis nongentesimo, septuagesimo tertio, aetatis suae octogesimo tertio, pie obdormivit in Domino, miraculorum gratia in vita et post mortem illustris; nobile corpus, ornamentum consolatione plenum, Augustae relinquens.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel.: Homo

peregre de Communi Conf.
Pont. 1° loco.

DIE 8. JULII.

SS. *Chiliani* Episc. et Sociorum Martyrum. Duplex.

Omnia de Communi plurim.
Martyrum praeter sequentia.

Oratio.

Magnificet te Domine Sanctorum tuorum *Chiliani* Sociorumque ejus beata Solemnitas: qua et illis gloriam sempiternam; et opem nobis ineffabili providentia contulisti. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

V. *Jube Domne.*

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

Beatus *Chilianus*, in Scotia veteri seu Hibernia, Insula maris Oceani, nobilibus parentibus ortus, contemptis hujus mundi illecebris, ad monasterium tanquam salutis portum tutissimum confugit. In quo assiduis jejuniis, vigiliis et precibus

ac rerum Divinarum contemplatione maximam nominis celebritatem ac sanctitatis laudem consecutus, accitisque quibusdam Sociis inde discessit, ac Würzburgum Franconiae oppidum pervenit, ibique ignotus inter incredulae gentis feritatem aliquamdiu vitam exegit, paratus pro illius salute Christique gloria sanguinem fundere.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes praeceptis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: * Terra apparuit arida, et in mari rubro via sine impedimento.

V. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. Terra.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Profectus postea Romam, accepta a Summo Pontifice Conone praedicandi licentia, ad locum sibi destinatum pervenit. Veniens autem ad praedictum oppidum Würzburg non eum, quem prius in ea Provincia Ducem invenit, sed alium nomine Gosbertum, quem Episcopali auctus dignitate ad fidem Christianam praedicatione sua con-

vertit, et cum multis aliis sibi subjectis baptizavit. Videns autem Vir sanctus, Ducem, quantumvis in fide instructus esset, periclitari tamen de salute, quod Geilanam germani sui, jam antea vita functi, uxorem matrimonio sibi copulatam retineret, blando colloquio familiaris admónico persuasit, ut eam a thoro separatam dimittere cogitaret.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut haeredes fierent in domo Domini.

V. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

HAec cum ad aures impiae mulieris venissent, furore succensa, Chilian necem die noctuque pertractans, ei insidias parare coepit. Quas ille cognoscens, cum sociis Colomanno Presbytero et Totnano Diacono, orationibus et jejuniis vacare non desiit. Cum igitur diu optatum martyrii diem alacriter expectarent, irruentibus, dum divinas laudes peragerent, sicariis ad hoc destinatis, impio

gladio trucidati sunt. Tam immane facinus marito exitinere reverso celare studens Geilana, nihil profecit. Duo enim illi carnifices a daemone arrepti, alterque propriis se dentibus lanians, alter vero suo se gladio confodiens, scelus admissum remque omnem detexerunt. Geilana denique saevissime a daemone cruciata, Chilianum sibi, quem injuste occiderat, nimis infestum vociferans, horrenda morte vitam finivit. Horum Martyrum corpora sanctus Burchardus, ex monacho Ordinis sancti Benedicti Herbipolensis Episcopus, a terra elevavit, et in Basilica a se erecta recondidit, a Romanoque Pontifice impetravit, ut eisdem honor sanctis Martyribus debitus deferretur.

R. Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum et pax est electis Dei.

V. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel.: Descendens Jesus de Communi plurim. Mart. 2° loco.

DIE 9. JULII.

SS. Nicolai et Sociorum Martyrum Gorcomiensium. Duplex.

Omnia de Communi plurim. Martyrum praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beatorum Martyrum tuorum Nicolai (Leandri) et Sociorum ejus, gloriosum pro fide tua certamen aeternitatis laureâ decorasti: concede propitius; ut, eorum meritis et imitatione, certantes in terris, cum ipsis coronari mereamur in coelis. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

V. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

SAeculum decimum sextum Calvinianae pravitatis tumultibus memora-

bile, insigne christianae fortitudinis in Belgio tulit exemplum. Anno siquidem millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, novemdecim Martyres, vulgo Gorcomienses, in cruciatibus sustinendis, pro asserendâ reali Corporis Christi in Eucharistia praesentia, ac Romani Pontificis visibilis Ecclesiae Capitis principatu singulariter enituerunt. Erant ii Nicolaus Pickius Guardianus, cum aliis octo Sacerdotibus, et duobus laicis Ordinis Fratrum Minorum de Observantia: tres Parochi: unus Sacerdos saecularis, alter Canonicus Regularis sancti Augustini: Dominicanus unus, et bini Praemonstratenses; quos omnes post arcis Gorcomiensis deditionem foedifragi haeretici carceribus, contumeliis durissimisque tormentis, pro suo in orthodoxam fidem exasperatogenio affecerunt. Ac prima nocte in Guardianum atrocius debachantes, fune cinctorio de superliminari suspensum crebrisque attractibus convulsum, rupto tandem fune, pavimento illisum, mortis explorandae causa, candelis ardentibus admotis, crematâque tota fa-

cie, et ore viducto, linguam et palatum comburunt: quin etiam insertam naribus flammam in cêrebrum submitunt. Atque his aliisque modis indignis Martyres diebus noctibusque subsequentibus continue divexabantur.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes praeceptis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: * Terra apparuit arida: et in mari Rubro via sine impedimento.

V. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. Terra. *Benedictio. Christus perpetuae.*

Lectio V.

NAVigio dein, extractis vestibibus, bini colligati, Dordracum primo, Briélam postea vehuntur, innumeris utrinque petulantis plebis illusionibus, et insanientis militiae furoribus contusi: dumque subsannationes, flagra et fustes deplúerent, stabant senes (quorum aliqui sexagesimum, aliqui septuagesimum annum excesserant, unus nonagesimum prope attigerat) ad pectus usque nudati, collo strigoso prae macie, tum e plagis livido atque cruento;

et ad singula verbera vel pro inimicis preces, vel Deo grates, vel agonis sui commendationes, spectante et insultante multitudine, rependebant. Inde in foetidissimum carcerem conjecti, fame et siti aliisque tormentis tentati, ut a catholica fide recederent; postmodum blanditiis allecti, nec minis, nec lenociniis invictam Martyrum fortitudinem flexerunt: quare capitis sententia, multa jam nocte a tyranno lata damnati, dirissimis cruciatibus affecti, bini colligati, extra oppidi portas abducuntur.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut haeredes fierent in domo Domini.

V. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

REpertum tugúrium fuit illis ultimi certaminis stadium. Alius itaque alium ad constantem martyrii tolerantiam exstimulabat: quorum antesignanus Guardianus ad supplicium raptus, fratres suos amplexus

et osculatus, ab exhortandis sociis, verbis Apostolico fervore plenis non destitit; donec ei, adstrictis faucibus, vocis usum laqueus intercepisset. Post eum reliqui subsequenter in trabem aguntur. Non quievit hic haereticae feritatis barbaries; nam scrutatis intimis visceribus, perquisitoque abdómine, pretio venali exponendo, Martyrum corpora, naribus, auribus, aliisque partibus mutilarunt, quas in consummatae crudelitatis exuvias píceis affixas, infami ludibrio circumtulerunt: totaque dies explendae adventantium curiositati fuit data: donec quidam Catholici impetrarunt corpora suffossae ibidem humi mandari. Ubi intermedios Ecclesiae hostes multis annis requieverunt, usque dum industria piorum, éruta sacra eorum ossa ad partes catholicorum vicinas delata sunt, ubi mox miraculis clarescere coeperunt. Quibus permotus Clemens Papa Decimus eos in beatis Martyribus adnumeravit. Pius vero Papa Nonus tertio Kalendas Julii anni millesimi octingentesimi sexagesimi septimi, cum saecularia Apostolorum Principum

solemnia haberentur, Sanctorum fastis adscripsit.

R. Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum et pax est electis Dei.

V. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

IN III. NOCTURNO.

Hom. in Evangel.: Cum audieritis de Communi Mart. ¹ loco.

DIE 15. JULII.

Divisionis S. S. Apostolorum.
Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui in tuorum Divisione Apostolorum, gentium multitudinem in unitatem fidei et agnitionem tui sancti nominis convocasti: quaesumus, aures tuae pietatis sanctae matris Ecclesiae precibus inclina, et praesta; ut, quorum praedicationis instantia te cognovimus, horum obtentu in confessione veritatis tuae

fideliter firmiterque maneamus. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Gregorii Papae. Scriptum est: Spiritus Domini de Communi Apostolorum.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. A vinculis.

V. Jube Domne.

Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 9.

IN illo tempore: Convocatis Jesus duodecim Discipulis, dedit illis virtutem et potestatem super omnia daemonia, et ut languores curarent. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 6 in cap. 9. Lucae. Tom. 3.

Qualis debeat esse, qui evangelizat verbum Dei, praeceptis Evangelicis designatur; ut sine virga, sine pera, sine calceamento, sine pane, sine pecunia, hoc est, subsidii saecularis

adminicula non requirens, fideque tutus, putet sibi, quo minus ea requirat, magis posse suppetere. Quae possunt, qui volunt, ad eum derivare tractatum, ut spiritalem tantummodo locus iste formare videatur affectum, qui velut indumentum quoddam videatur corporis exuisse, non solum potestate rejecta contemptisque divitiis, sed etiam carnis ipsius illecebris abdicatis.

R. Isti sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt.

V. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Calicem.

Benedictio. Quorum festum colimus.

Lectio VIII.

Quibus primo omnium datur pacis atque constantiae generale mandatum, ut pacem ferant, constantiam servant, hospitalis necessitudinis jura custodiant, alienum a praedicatore regni coelestis asserens, cursitare per domos, et inviolabilis hospitii jura mutare. Sed ut hospitii gratia deferenda censetur, ita

etiamsi non recipiantur, excutiendum pulverem, et egrediendum de civitate mandatur. Quo non mediocri boni remuneratio docetur hospitii; ut non solum pacem tribuamus hospitibus, verum etiam, si quae eos terrenae obumbrant delicta levitatis, receptis Apostolicae praedicationis vestigiis auferantur.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna.

V. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio IX.

Nec otiose secundum Matthaeum domus, quam ingrediantur Apostoli, eligenda decernitur: ut mutandi hospitii necessitudinisque violandae causa non suppetat. Non tamen eadem cautio receptori mandatur hospitii, ne, dum hospes eligitur, hospitalitas ipsa minuatur. Sed haec ut secundum litteram de hospitii religione venerabilis est forma praecepti: ita

etiam de mysterio sententiae coelestis arridet. Et enim cum domus eligitur, dignus hospes inquiritur.

Te Deum laudamus.

DIE 18. JULII.

S. Camilli de Lellis. Confess. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. praeter sequentia.

In Hymno: Iste Confessor mutatur 3. V.

Oratio.

DEus, qui sanctum Camillum, ad animarum in extremo agone luctantium subsidium, singulari charitatis praerogativa decorasti: ejus, quaesumus, meritis spiritum nobis tuae dilectionis infunde; ut in hora exitus nostri hostem vincere, et ad coelestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum — in unitate Spiritus (non: ejusdem Spiritus.)

Et fit commen. S. Alexii:

Anna: **Hic vir despiciens.**
V. **Justum.** Deinde S. S. Symphorosae et 7. Filiorum Martyrum: *Antiph.:* Istorum est enim. *V.* **Laetamini de Coi.**

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

V. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

CAmillus Bucclánici Theatinae Dioecesis Oppido ex nobili Lelliorum familia natus est, matre sexagenaria, cui gravidae visum est per quietem, puerulum Crucis signo in pectore munitum, et agmini puerorum idem signum gestantium praeuntem, se peperisse. Adolescens rem militarem secutus, saeculi vitiis aliquamdiu indulgit; donec, vigesimum quintum agens aetatis annum, tanto supernae gratiae lumine divinaeque offensae dolore correptus fuit, ut, uberrimo lacrymarum imbre illico perfusus, anteactae vitae sordes indesinenter abstergere, novumque induere hominem firmiter decreverit. Quare ipso, quo id contigit, Purificationis Beatissimae Virginis festo die, ad Fratres Minores, quos Capucinos vocant, convolans, ut

eorum numero adscribere-
tur, summis precibus ex-
oravit. Voti compos semel
atque iterum factus est;
sed foedo ulcere, quo ali-
quando laboraverat, in ejus
tibia iterato recrudescente,
divinae Providentiae maj-
ora de eo disponentis con-
silio humiliter se subjecit,
suique victor, illius Reli-
gionis bis expetitum et
susceptum habitum bis di-
misit.

R. Honestum fecit illum
Dominus, et custodivit eum
ab inimicis, et a seductoribus
tutavit illum: * Et dedit illi
claritatem aeternam.

V. Justum deduxit Domi-
nus per vias rectas, et ostendit
illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

R Omam profectus, in Noso-
comium, quod Insana-
bilibium dicitur, receptus est,
cujus etiam administratio-
nem ob perspectas ejus
virtutes sibi demandatam,
summa integritate ac solli-
citudine vere paterna peré-
git. Omnium aegrorum
servum se reputans, eorum
sternere lectulos, sordes
tergere, ulceribus medéri,
agonique extremo piis preci-
bus et cohortationibus opem

ferre solemne habuit; qui-
bus in muneribus praeclara
praebuit admirabilis pati-
entiae, invictae fortitudinis
et heroicae charitatis ex-
empla. Verum cum ani-
marum in extremis peri-
clitantium, quod unice in-
tendebat, levamini subsi-
dium litterarum plurimum
conferre intelligeret, tri-
ginta duos annos natus, in
primis Grammaticae ele-
mentis tyrocinium inter
pueros iterum subire non
erubuit. Sacerdotio postea
rite initiatus, nonnullis sibi
adjunctis sociis, prima jecit
Congregationis Clericorum
Regularium Infirmis Mini-
strantium fundamenta, ír-
rito conatu obnitente hu-
mani generis hoste; nam
Camillus coelesti voce e
Christi crucifixi, manus
etiam de ligno avulsas ad-
mirando prodigio proten-
dentis, simulacro emissa,
mirabiliter confirmatus, Or-
dinem suum a Sede Apo-
stolica adprobari obtinuit,
Sodalibus quarto obstrictis
maxime arduo voto, infir-
mis, quos etiam pestis in-
fecerit, ministrandi. Quod
Institutum, quam foret Deo
acceptum, et animarum sa-
luti proficuum, sanctus
Philippus Neri, qui Ca-

nillo a sacris confessionibus erat, comprobavit, dum ejus alumnis decedentium agoni opem ferentibus Angelos suggerentes verba saepius se vidisse testatus est.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum; stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus lorica fidei. Et ad portas. *Benedictio. Ignem sui amoris.*

Lectio VI.

A Rctioribus hisce vinculis aegrotantium ministerio mancipatus, mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitae periculis, diu noctuque ad supremum usque spiritum, eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quaeque officia demississimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum ipsum cerneret in infirmis, hilari promptoque animo arripiebat: utque omnium indigentis praesto esset, generalem Ordinis Praefecturam, coelique delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponte dimisit. Paternus vero illius erga miseros amorum maxime effulsit, dum

et Urbs contagioso morbo primum, deinde extrema annonae laboraret inopia, et Nolae in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum et proximum charitate exarsit, ut Angelus nuncupari, et Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiae dono et gratia sanitatum praeditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, et assiduis attritus laboribus, cum pelle tantum et ossibus constare videretur, quinque molestis aequae ac diutinis morbis, quos Misericordias Domini appellabat, fortiter toleratis, Sacramentis munitus, Romae inter suavissima Jesu et Mariae nomina, ad ea verba: Mitis atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat, quâ praedixerat hora, obdormivit in Domino pridie Idus Julii, anno salutis millesimo sexcentesimo decimo quarto, aetatis suae sexagesimo quinto: quem pluribus illustrem miraculis Benedictus decimus quartus solemni ritu Sanctorum fastis adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: ingredi in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. A vinculis.

V. *Jube Domne.*

Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. cap. 16.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Hoc est praeceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

(Tract. 83. in Joannem.)

QUID putamus, Fratres mei: numquidnam solum ejus de ista dilectione mandatum est, qua diligimus invicem? Nonne est et aliud majus, ut diligamus Deum? Aut vero de sola Deus nobis dilectione mandavit, ut alia non requiramus? Tria certe commendat Apostolus, dicens: Manent autem Fides,

Spes, Charitas, tria haec; major autem horum Charitas. Et si in Charitate, hoc est in dilectione, concluduntur duo illa praecepta, major tamen dicta est esse, non sola. De Fide igitur nobis, quam multa mandata sunt, quam multa de Spe: Quis potest cuncta colligere, quis enumerando sufficere? Sed intueamur, quod ait idem Apostolus: Plenitudo legis Charitas.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Benedictio. Cujus Festum.

Lectio VIII.

UBi ergo Charitas est, quid est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse? Daemon credit, nec diligit: nemo diligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit: nemo autem potest despe-

rare, qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessario Fides et Spes; et ubi dilectio proximi, ibi necessario etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum tamquam seipsum, quandoquidem non diligit et seipsum? Est quippe impius et iniquus: qui autem diligit iniquitatem, non plane diligit, sed odit animam suam.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

V. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio IX. de S. Symphorosa cum 7. Filiis suis M. M. ut in Brev; quando vero transfertur, erit sequens.

Lectio IX.

HOc ergo praeceptum Domini teneamus, ut nos invicem diligamus: et quidquid aliud praecepit, faciemus: quoniam quidquid est aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio ab illa dilectione, qua se invicem diligunt homines sicut homines:

nam ut discerneretur, adjunctum est: Sicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnare possimus cum Christo? Ad hoc ergo et nos invicem diligamus, ut dilectionem nostram discernamus a caeteris, qui non ad hoc se invicem diligunt, quia nec diligunt. Qui autem se propter habendum Deum diligunt, ipsi se diligunt; ergo ut se diligant, Deum diligunt. Non est haec dilectio in omnibus hominibus: Pauci se propterea diligunt, ut sit Deus omnia in omnibus.

Te Deum laudamus.

In Laud. fit commem. S. Symphorosae etc.

Ant. Vestri capilli capitis.

V. Exultabunt Sancti.

DIE 20. JULII.

S. *Hieronymi Aemiliani Confess. Duplex.*

Omnia de Communi Confess. non Pontif. praeter sequentia. In Hymno: Iste Confessor mutatur 3. V.

Oratio.

DEus, misericordiarum Pater, per merita et intercessionem beati Hieronymi, quem orphanis adiutorem et patrem esse

voluisti: concede; ut spiritum adoptionis, quo filii tui nominamur et sumus, fideliter custodiamus. Per Dominum.

Et fit commem. S. Vincentii et S. Margaritae Virg. et Mart.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℟. Jube Domne.

Benedictio. Deus pater omnipotens.

Lectio IV.

Hieronimus e gente patricia Aemiliana Venetiis ortus, a prima adolescentia militiae addictus, difficillimis Reipublicae temporibus Castro novo ad Quarum in Montibus Tarvisinis praeficitur. Arce ab hoste capta, ipse in teterrium carcerem detruditur, manibus ac pedibus vincus; cui omni humana ope destituto, Beatissima Virgo ejus precibus exorata, clemens adest, vincula solvit, et per medios hostes, qui vias omnes obsederant, in Tarvisii conspectum incolu-mem ducit. Urbem ingressus, ad Deiparae aram,

cui se voverat, mánicas, cómpedes, caténas, quas secum detulerat, in accepti beneficii testimonium suspendit. Reversus Venetias coepit pietatis studia impensius colere, in pauperes mire effusus, sed puerorum praesertim misertus, qui parentibus orbati, egeni, et sordidi per urbem vagabantur, quos in aedes a se conductas recepit de suo alendos, et Christianis moribus imbuendos.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℟. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Per eos dies Venetias ap-pulerant beatus Cajetanus, et Joannes Petrus Caraffa, postmodum Paulus quartus, qui Hieronymi spiritu novoque instituto colligendi Orphanos probato, illum in Incurabilium Hospitale adduxerunt, in quo Orphanos simul educaret, atque aegrotis pari charitate inserviret. Mox

eorumdem hortatu in proximam continentem profectus, Brixiae primum, deinde Bergomi atque Novocomi Orphanotrophia erexit, Bergomi praesertim, ubi praeter duo, pro pueris unum, et pro puellis alterum, domum excipiendis, novo in illis regionibus exemplo, mulieribus a turpi vita ad poenitentiam conversis aperuit. Somaschae demum subsistens, in humili pago agri Bergomensis ad Venetae conditionis fines, sibi ac suis ibi sedem constituit, formamque induxit Congregationis, cui propterea a Somascha nomen factum, quam subinde auctam et propagatam, nedum Orphanorum regimini et Ecclesiarum cultui, sed ad maiorem Christianae Reipublicae utilitatem, Adolescentium in litteris et bonis moribus institutioni, in Collegiis, Academiis, Seminariis addictam Sanctus Pius quintus inter Religiosos Ordines adscripsit, caeterique Pontifices privilegiis ornarunt.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus

loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

ORphanis colligendis intentus, Mediolanum proficiscitur, atque Ticinum, et utrobique collectis agminibus puerorum, tectum, victum, vestem, magistros, nobilibus Viris faventibus, provide constituit. Inde Somaschum redux, omnibus omnia factus, a nullo abhorrebat opere, quod in proximi bonum cedere praevideret. Agricolis immixtus per agros sparsis, dum se illis adiutorem in metendis frugibus praebet, mysteria fidei explicabat, puerorum capita porrigine foeda abstergens, et patienter tractans curabat, pútridis rusticorum vulneribus medebatur eo successu, ut gratia curationum donatus censeretur. In monte, qui Somaschae imminet, reperta specu, in illam se abdedit, ubi se flagellis caedens, dies integros jejunos transigens, oratione in plurimam noctem protracta, super nudo saxo brevem somnum carpens, suí aliorumque noxarum poenas

luebat. In hujus specus interiori recessu ex arido sílice exstillat aqua, precibus servi Dei, ut constans traditio est, impetrata, quae usque in hodiernam diem jugiter manans, et in varias regiones delata aegris sanitatem plerumque conciliat. Tandem ex contagione, quae per omnem vallem serpebat, dum aegrotantibus inservit, et vita functos propriis humeris ad sepulturam defert, contracto morbo, annos natus sex et quinquaginta, quam paulo ante praedixerat, pretiosam mortem obiit anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo; quem pluribus in vita et post mortem miraculis illustrem Benedictus decimus quartus Beatorum, Clemens vero decimus tertius Sanctorum fastis solemniter adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. A vinculis.

V. *Jube Domne.*

Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 19, v. 13.

IN illo tempore: Oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret, et oraret. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

(Hom. 62. in Matth.)

Cur Discipuli pueros abigebant? Dignitatis causa. Quid ergo ille? Ut doceat illos modeste sapere, fastumque mundanum conculcare, et suscipit, et ulnis complectitur, talibusque regnum coelorum pollicetur, id quod etiam dixit superius. Et nos igitur, si volumus haeredes esse coelorum, hanc virtutem cum diligentia magna sectemur. Hoc est enim Philosophiae culmen, simplicem esse cum prudentia. Haec vita est Angelica. Anima enim pueruli omnibus animi morbis vacua est: non memoriam retinet injuriarum, sed eas inferentes adit ut amicos, ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre

verberibus caedatur, eam semper quaerit, et omnibus anteponit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

W. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Benedictio. Cujus festum.

Lectio VIII.

SI Reginam ipsi ostendas diademate ornatam, non praefert eam matri pannis detritis vestitae, malletque illam incultam videre, quam Reginam mirifice amictam. Nam quod suum, quod alienum est, non ex paupertate, vel divitiis, sed ex amore aestimare solet, et nihil plus requirit, quam necessaria, atque ut lacte repletus est, statim a mamma abscedit. Non eisdem, quibus nos, aerumnis premitur, nec pecuniarum jactura, rebusque similibus, nec iisdem, quibus nos, fluxis rebus laetatur, neque corporum pulchritudinem miratur. Ideo dicebat: Talium est enim regnum

coelorum, ut ex proposito voluntatis illa operemur, quae natura sua pueri faciunt.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

W. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos, Gloria Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio IX.

QUIA enim Pharisei non aliunde, quam a nequitia, et arrogantia ad agendum ferebantur, ubique Discipulos suos simplices esse jubet, illosque subinducat, dum hos instituit. Nihil enim ita superbiam parit, ut principatus et primi consessus. Quoniam igitur Discipuli per totum terrarum orbem multum honoris consecuturi erant, ipsorum animos praevenit, nec sinit eos humanum quid pati, nec honorem a vulgo expetere, vel ante alios sese efferre. Nam etiamsi haec parva videntur esse, at malis ingentibus causam praebent. Sic enim instituti Pharisei in

malorum culmen ascenderunt: salutationes, primos consessus et medios requirantes, hinc in ardentem gloriae cupiditatem, inde vero in impietatem lapsi sunt.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit commem.
S. Margaritae, Virg. et Mart.

Ant. Simile est. .

W. Diffusa est.

FESTA AUGUSTI.

DIE 2. AUGUSTI.

S. Alphonsi Mariae de Ligorio, Episc. Conf. et Ecclesiae Doctoris. Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pontif. praeter sequentia. In utrisque Vesperis Anna ad Magnificat:

„O Doctor optime, Ecclesiae sanctae lumen, beate Alphonse, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.“

Oratio.

DEus, qui per beatum Alphonsum Mariam Confessorem tuum atque Pontificem, animarum zelo suc-

censum, Ecclesiam tuam nova prole foecundasti: quaesumus; ut, ejus salutaribus monitis edocti et exemplis roborati, ad te pervenire feliciter valeamus. Per Dominum.

Et fit commem. S. Stephani Mart.

Ant. Iste sanctus.

W. Gloria et honore.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes: Sapientiam omnium antiquorum ut in Comuni Doctorum.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

W. Jube Domne.

Benedictio Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

ALphonsus Maria de Ligorio, Neapoli nobilibus parentibus natus, ab ineunte aetate non obscura prae-buit sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum parentes obtulissent sancto Francisco de Hieronymo e Societate Jesu, is bene precatus edixit, eundem ad nonagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesiae bono futurum. Jam tum a pueritia a ludis abhorrens,

nobiles ephebos ad christianam modestiam verbo et exemplo componebat. Adolescens, dato piis sodalitatibus nomine, in publicis Nosocomiis aegrotis inservire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra mysteria frequenter obire in deliciis habebat. Pietatem litterarum studiis adeo conjunxit, ut, sexdecim vix annos natus, utriusque juris lauream in patria Universitate fuerit assecutus. Patri obtemperans causarum patrocinia suscepit, in quo munere obeundo etsi magnam sibi laudem comparasset, fori tamen pericula expertus, ejusmodi vitae institutum ultro dimisit. Spreto igitur praeclaro conjugio sibi a Patre proposito, avita primogenitura abdicata, et ad aram Virginis de Mercede ense suspenso, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit in vitia, ut apostolico munere fungens, huc illuc pervolans ingentes perditorum hominum conversiones perageret. Pauperum praesertim et rusticularum miseratus, Congregationem Presbyterorum instituit Sanctissimi Redemptoris, qui, ipsum Re-

demptorem secuti, per agros, pagos et castella pauperibus evangelizarent.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

W. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

NE autem a proposito Numquam diverteret, perpetuo se voto obstrinxit nullam temporis jacturam faciendi. Hinc animarum zelo succensus, tum divini verbi praedicatione, tum scriptis sacra eruditione et pietate refertis, animas Christo lucrifacere, et ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sane, quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit. Dei Genitricis cultor eximius, de illius laudibus librum edidit, ac de iis dum ferventius concionando disserit, a Virginis imagine in eum immisso miro splendore totus facie coruscare, et in exstasim rapi coram universo populo non semel visus est. Dominicae pas-

sionis et sacrae Eucharistiae contemplator assiduus, ejus cultum mirifice propagavit. Dum vero ad ejus aram oraret, vel sacrum faceret, quod numquam omisit, prae amoris vehementia, vel seraphicis liquescebat ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstrahabatur a sensibus. Miram vitae innocentiam, quam nulla umquam lethali labe foedavit, pari cum poenitentia socians, corpus suum inedia, ferreis catenulis, ciliciis cruentaque flagellatione castigabat. Inter haec prophetiae, scrutationis cordium, bilocationis et miraculorum donis inclaruit.

Ry. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

W. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

AB ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorruit. At Clementis decimi tertii Pontificis auctoritate coactus, sanctae Agathae Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus ex-

ternum dumtaxat habitum, non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summus Christianae disciplinae zelus, impensum in vitiis coercendis arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus ob-eundis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiae proventus iisdem distribuebat, ac urgente annonae caritate, ipsam domesticam suppellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus, sanctimoniales ad perfectiorem vivendi formam redegit, suaeque Congregationis Monialium monasterium constituendum curavit. Episcopatu ob graves habitualesque morbos dimisso, ad alumnos suos, a quibus pauper discesserat, revertitur pauper. Demum quamvis senio, laboribus, diuturna arthridide aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior, de coelestibus rebus disserendi aut scribendi finem numquam adhibuit, donec nonagenarius Calendis Augusti anno millesimo septingentesimo octogesimo septimo Nuceriae Paganorum inter suorum alumnorum lacrymas placi-

dissime expiravit. Eum inde virtutibus et miraculis clarum Pius Septimus Pontifex Maximus anno millesimo octingentesimo decimo sexto Beatorum fastis, novisque fulgentem signis Gregorius decimus sextus in festo Sanctissimae Trinitatis anno millesimo octingentesimo trigesimo nono solemni ritu Sanctorum catalogo accensuit; tandem Pius IX. Pontifex Maximus, ex Sacrorum Rituum Congregationis consultu, universalis Ecclesiae Doctorem declaravit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel.: Designavit Dominus de Communi Evangelistarum cum R. R. de Communi Doctorum. R. 8. In medio.

Lectio IX. de S. Stephano Pap. Mart., ut in Breviar., ubi ex duobus fit una. Commem. ejusdem in Laud.

In Martyrologio (ex Decr.

7. Julii 1871.) addendum est: Post verba Sanctorum fastis adscripsit —:

et Pius IX. Pontifex Maximus ex Sacrorum Congregationis consultu, universalis Ecclesiae Doctorem declaravit.

DIE 7. AUGUSTI.

S. *Afrae, Martyris.* Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. praeter sequ.

Oratio.

Concede, misericors Deus: ut beata *Afra*, quae martyrii promeruit palmam; intercessionibus suis et praesentis vitae nobis remedia conferat et aeternam salutem. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

V. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

SAeviente in Christianos persecutione Diocletiani, Narcissus Episcopus Au-

gustam Vindelicorum venit profugus, et nesciens ubi diverteret, ad Afram mulierem paganam forte ingressus est cum Diacono suo Felice: quae sibi conscia de publicae impudicitiae nota, primum eos turpitudinis studio eo deflexisse rata, coenam pro more instruxit opíparam. Porro Episcopus cum ad sumendum cibum accessisset, et primum toto corpore, vultu oculisque ad orationem se componeret, illa, cui omnis orandi consuetudo non modo incognita, sed ne visa quidem esset, insolita pietate stupefacta inquisivit, quis esset. Cumque Christianorum Episcopum esse cognovisset, eumque tota nocte in Hymnis et Dei Laudibus cum Diacono suo pervigilem, et clarissima luce coelitus demissa habitaculum illuminatum, simulque viri admirabilem mansuetudinem et sanctitatem observasset: mox salutari pudore suffusa, et timore pariter correpta, ad ejus pedes se abjecit, ac impudicitiae labem ultro est confessa.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

W. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

AD tantae humilitatis vocem Narcissus protinus Jesu Christi bonitatem verbis lenissimis ipsi explicavit, hortatusque, ut impudico et flagitioso vitae genere relicto, Christi gratiam quaereret. Quibus effecit, ut prioris vitae pertaesa, ad matrem suam Hilariam abiret, et Antistitis monita ac animi sui propositum ei aperiret. Cum qua postea, expiatis sacro baptismo veteris vitae delictis, Christiana Sacra una cum universa familia suscepit: et ab infelici daemonis servitute ad Christi stipendia transivit, eo ipso tempore, quo Augustae atrocissima saeviebat in Christi fideles persecutio.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

W. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

A Fra igitur ob vitae trans-actae famam notissima, inter alios Christianos et ipsa ad quaestionem evocata, Cajo Judici, qui eam a fidei Christianae professione avertere, ac primum blanditiis et promissis, deinde etiam minis, ut Veneris sacra repeteret, persuadere nitebatur, se ob flagitia perpetrata a Christo minime susceptum iri improperanti, respondet intrepide, se paratam omni tormentorum atrocitati corpus, quo diu ad omnipotentis Dei injuriam abusa fuisset, subdere; neque Christum peccatorum mortem velle, sed pro sua benignitate et misericordia facile cuivis ad meliorem frugem redeunti ignoscere. Quibus auditis cum Judex intelligeret, eam a tanta animi erga Deum fiducia abduci nulla ratione posse, flammis eam adjudicat. Ministri igitur rapiunt ipsam in Lyci Insulam, et ad palum alligant, ubi subjectis undique sarmentis brevissimo ignis supplicio ad aeterna coelestis Patriae gaudia translata est. Ejus corpus ab ignis incendio

nihil laesum, miraculisque clarum Augustae in aede sancti Udalrici requiescit.

R. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum ipsa laudabitur.

V. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel.: Simile est regnum coelorum thesauro de Communi. Lectio IX. de S. Donato Episc. Mart., et commemor. ejusdem in Laudib.

DIE 21. AUGUSTI.

S. Joannae Franciscae Fremiot de Chantal. Viduae. Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. praeter sequentia.

Oratio.

OMnipotens et misericors Deus, qui Beatam Joannam Franciscam tuo amore succensam admirabili spiritus fortitudine per omnes vitae semitas in via perfectionis donasti, quique per illam illustrare Ecclesiam tuam nova prole vo-

luisti: ejus meritis et precibus concede; ut, qui infirmitatis nostrae conscii de tua virtute confidimus, coelestis gratiae auxilio cuncta nobis adversantia vincamus. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℟. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

JOanna Francisca Fremiot a Chantal, Diviône in Burgundia clarissimis orta natalibus, ab ineunte aetate eximiae sanctitatis non obscuras edidit significationes. Eam enim vix quinquennem, nobilem quemdam Calvinistam solida supra aetatem argumentatione perstrinxisse ferunt, collatumque ab eo munusculum flammis illico tradidisse in haec verba: En quomodo haeretici apud inferos comburentur, qui loquenti Christo fidem detrectant. Matre orbata, Deiparae Virginis tutelae se commendavit; et famulam, quae ad

mundi amorem eam alliciebat, ab se rejecit. Nihil puerile in moribus exprimens, a saeculi deliciis abhorrens, martyriumque anhelans, religioni ac pietati impense studebat. Baroni de Chantal nuptui a patre tradita, virtutibus omnibus excolendis operam dedit, liberos, famulos aliosque sibi subjectos in Fidei doctrina bonisque moribus imbueres. Profusa liberalitate pauperum inopiam sublevabat, annona divinitus non raro multiplicata, quo factum est, ut nemini se unquam Christi nomine roganti stipem abnegaturam spoponderit.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℟. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Viro in venatione interempto, perfectioris vitae consilium iniens, continentiae voto se obstrinxit. Viri necem non solum aequo animo tulit, sed in publicum indultae ve-

niae testimonium occisoris filium e Sacro Fonte suscipere sui victrix elegit. Modica familia, tenui victu atque vestitu contenta, pretiosas vestes in pios usus convertit. Quidquid a domesticis curis supererat temporis, precibus, piis lectionibus laborique impendebat. Numquam adduci potuit, ut alteras nuptias quamvis utiles et honorificas iniret. Ne autem a proposito castimoniae observandae in posterum dimoveretur, illius voto innovato, sanctissimum Jesu Christi nomen candenti ferro pectori inculpsit. Ardentius in dies charitate fervescens, pauperes, derelictos, aegros deterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovebat, verum etiam sordidas eorumdem vestes depurgabat, láceras reficiebat, et manantibus sfoetido pure ulceribus labia admoveere non exhorrebat.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

Ÿ. Propter veritatem, et

mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

A sancto Francisco Salesio, quo spiritus moderatore usa fuit, divinam voluntatem edocta, proprium parentem, sócerum, filium denique ipsum, quem etiam vocationi obsistentem, sua e domo egrediens pedibus calcare non dubitavit, invicta constantia deseruit, et sacri Instituti Visitationis sanctae Mariae fundamenta jecit. Ejus Instituti leges integerrime custodivit: et adeo paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gauderet. Christianae vero animi demissionis et obedientiae, virtutum denique omnium perfectissimum exemplar se praebuit. Altiores in corde suo ascensiones disponens, arduissimo efficiendi semper id, quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit. Denique sacro Visitationis Instituto ejus potissimum opera longe lateque diffuso, verbo, exemplo et scriptis etiam divina sapientia refertis ad pietatem et charitatem Sororibus excitatis,

meritis referta, et Sacramentis rite susceptis, Molini anno millesimo sexcentesimo quadragesimo primo, die decima tertia Decembris migravit ad Dominum, ejusque animam occurrente sancto Francisco Salesio in coelos deferri sanctus Vincentius a Paulo procul distans aspexit. Ejus corpus postea Anecium translatum fuit; eamque miraculis ante et post obitum claram Benedictus decimus quartus Beatorum, Clemens decimus tertius albo Sanctorum adjecit. Festum autem ejusdem diem duodecimo Calendas Septembris ab universa Ecclesia Clemens decimus quartus, Pontifex Maximus, celebrari praecepit.

R. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur.

V. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papae in Evangel.: **Simile est regnum coelorum thesauro abscondito**, ut in Communi non Virg.

DIE 26. AUGUSTI.

(Alias 27. ejusdem.)

S. Josephi Calasactii Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pont. praeter sequentia.

In Hymno: **Iste Confessor** mutandus est 3. V.

Oratio.

DEus, qui per sanctum Josephum Confessorem tuum ad erudiendam spiritum intelligentiae ac pietatis juventutem, novum Ecclesiae tuae subsidium providere dignatus es: praesta, quaesumus; nos ejus exemplo et intercessione ita facere et docere, ut praemia consequamur aeterna. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

V. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

Josephus Calasactius a Matre Dei, Petraltae in Aragonia nobili genere na-

tus, a teneris annis futurae in pueros charitatis et eorum institutionis indicia praebuit. Nam adhuc parvulus eos ad se convocatos in mysteriis Fidei et sacris precibus erudiebat. Humanis divinisque litteris egregie doctus, cum studiis Theologicis Valentiae operam daret, nobilis potentisque feminae illecebris fortiter superatis, virginitatem, quam Deo voverat, inoffensam insigni victoria servavit. Sacerdos ex voto factus, a compluribus Episcopis in Castellae Novae, Aragoniae et Catalauniae regnis in partem laboris adscitus, expectationem omnium vicit, pravis ubique moribus emendatis, Ecclesiastica disciplina restituta, inimicitis, cruentisque factionibus mirifice extinctis. At coelesti visione et Dei voce frequenter admonitus, Romam profectus est.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

IN Urbe summa vitae asperitate, vigiliis et jejuniis corpus affligens, in orationibus et coelestium rerum contemplatione dies noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis Ecclesias singulis fere noctibus obire solitus; quem inde morem complures annos servavit. Dato piis sodalitatibus nomine, mirum, quanto ardore pauperes, infirmos potissimum aut carceribus detentos eleemosynis, omni-que pietatis officio sublevaret. Lue Urbem depopulante, una cum sancto Camillo, tanto fuit actus impetu charitatis, ut praeter subsidia aegrotis pauperibus large collata, ipsa etiam defunctorum cadavera suis humeris tumultanda transferret. Verum cum divinitus accepisset, se ad informandos intelligentiae ac pietatis spiritu adolescentes, praecipue pauperes, destinari, Ordinem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio Instituto profiterentur: ipsumque Ordinem a Cle-

mente octavo, a Paulo quinto aliisque summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europae Provincias et Regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est, ac tot aerumnas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis et sancti Jobi exemplum diceretur.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Quamvis Ordini universo praeesset, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, numquam tamen intermisit, pueros, praesertim pauperiores, erudire, quorum scholas verrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summae patientiae et humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos et quinquaginta annos perseveravit: Dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, et cui Beatissima Virgo cum

puero Jesu, illis orantibus benedicente, appareret. Amplissimis interim dignitatibus repudiatis, prophetia, abdita cordium et absentia cognoscendi donis, et miraculis clarus, Deiparae Virginis, quam singulari pietate et ipse ab infantia coluit, et suis maxime commendavit, aliorumque coelitem frequenti apparitione dignatus, cum obitus sui diem, et Ordinis tunc prope eversi restitutionem atque incrementum praenuntiasset, secundum et nonagesimum annum agens, Romae obdormivit in Domino octavo Kalendas Septembris anno millesimo sexcentesimo quadragésimo octavo. Ejus Cor et Lingua post saeculum integra et incorrupta reperta sunt. Ipse vero multis post obitum quoque signis a Deo illustratus, primum a Benedicto decimo quarto Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde a Clemente decimo tertio inter Sanctos solemniter est relatus.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. A vinculis.

℣. Jube Domne.

Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 18.

IN illo tempore: Accesserunt Discipuli ad Jesum, dicentes: Quis putas major est in regno coelorum? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

(In Cap. 18. Matth. Hom. 60.)

Videte, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, et quia ego propter eos veni, et haec Patris mei voluntas est. Ad tuendos conservandosque pusillos diligentiores nos reddit. Perspicias, quam ingentia in tutelam tenuium moenia erexerit, et quantum studium curamque habeat, ne perdantur, tum quia supremas decipientibus eos poenas statuit, tum quia

summam pollicetur mercedem his, qui curam eorum suscipiunt, idque tam suo, quam Patris exemplo corroborat.

℣. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Benedictio. Cujus festum.

Lectio VIII.

Dominum igitur etiam nos imitemur, et nihil pro fratribus omittamus, etiam eorum, quae humilia vilisque nimium videntur: sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quamvis tenuis atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fuerit, quamvis ardua nobis res, atque laboris plena esse videatur, omnia haec pro fratris salute tolerabilia facilioraque, oro, videantur: Tanto enim studio, tantaque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercit.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

Ÿ. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio IX.

SI non est nobis satis ad salutem, quod virtuose ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare; cum neque nos recte vivamus, neque alios hortemur, quid respondebimus? Quae nobis spes salutis reliqua erit? Quid majus, quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? Omni certe pictore, omni certe statuario, caeterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignoret. Te Deum laudamus.

(Si festum non transfertur, nona Lectio fit de S. Zephyrino P. M.)

DIE 27. AUGUSTI.

S. Gebhardi, Episc. Confess.
Duplex.

Omnia de Communi Confess.
Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

EXaudi, quaesumus, Domine, preces nostras, quas in beati Gebhardi Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus: et qui tibi digne meruit famulari; ejus intercedentibus meritis ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

Ÿ Jube Domne.

Benedictio. Deus pater omnipotens.

Lectio IV.

GEbhardus hoc nomine secundus Constantiensis Episcopus, Comes Brigantinus, parentes habuit Uptonem et Thietburgam ex praeclarissimo Alemannorum genere procreatos: pueritiam litteris grammaticalibus addiscendis con-

sumpsit: adolescens mirum est, quanta animi puritate atque innocentia lúbricam illam aetatem transegerit: apud cives eam probitatis integritatisque opinionem adeptus est, ut Gamolpho, Constantiensi Antistite, qui sancto Conrado successerat, ex hac vita sublato, summo omnium consensu atque laetitia, anno Incarnationis Dominicae nongentesimo octogesimo, Ottonis secundi octavo, Episcopus creatus sit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Factus Episcopus humilitatem, castitatem aliasque virtutes perpetuo dilexit: catholicam fidem et disciplinam ecclesiasticam acerrime defendit: satis amplum ac lautum patrimonium, quod ei pii parentes reliquerant, pauperibus distribuit, illud Domini secum animo volvens: Si vis perfectus esse, vade et

vende omnia, quae habes, et da pauperibus, et habebis thesaurum in coelis. Monasterium beati Gregorii Papae nomine, anno post Christum natum nongentesimo octogesimo tertio magnificentissime extruxit. Collegium praeterea monachorum, qui diu noctuque Deo deservirent, instituit, quod multis praediis attributis locupletavit ac muneribus amplissimis exornavit.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Beatus itaque vir Ecclesiam sibi commissam cum sexdecim annos sanctissime administrasset, tandem Dei benignitate, datis praeclaris sanctitatis suae testimoniis, cumulatus meritis quievit in Domino, sexto Calendas Septembris, anno a Virginis partu nongentesimo nonagesimo sexto, Gregorii Papae hoc nomine Quinti anno secundo, Ottonis tertii Imperatoris

decimo tertio. Incredibile quidem dictu est, quantum mortuus apud omnes sui desiderium reliquerit. Ejus corpus honorifico sepulchro traditum est.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel.: **Vigilate, quia nescitis**, de Comuni Conf. Pont. secundo loco.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE 1. SEPTEMBRIS.

S. Verenae Virg. Martyr.
Duplex.

Omnia de Comuni Virg. et Mart. praeter sequentia.

Oratio.

KEus, qui inter caetera potentiae tuae miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti:

concede propitius; ut qui beatae Verenae Virginis et Martyris tuae natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dnum.

In I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

In II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

V. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

VERENA Virgo, Thebaea genere, Diocletiano Jovio, Maximianoque Herculeo Imperatoribus, honestis parentibus nata, Episcopo nomine Chiremoni Baptismi Sacramento expianda, inque Christi fide erudienda confirmandaque traditur. Quae cum adolevisset, tota Christo adhaerescens, sacrorum Italiae locorum visendorum studio incensa, Mediolanum se contulit: ubi aliquot annos commorata, Christianos ibidem in vincula coniectos opera ac facultatibus suis sustentabat, singula quaeque, quae ad vitam necessaria essent, abunde suppeditans.

R. Propter veritatem, et

mansuetudinem, et justitiam:
* Et deducet te mirabiliter
dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

THebaea legione ob Christi confessionem impii Maximi jussu crudeliter interfecta, alio se conferre decrevit. Ob id non longe a Solodóro speluncam quamdam ingressa, sic per aliquod tempus delituit, ut nemo id sciret, nisi pia quaedam mulier, quae ei victum fideliter ministrabat. Dum igitur vigiliis, jejuniis et orationibus intenta Deo suo maxima animi voluntate serviret, iniquitatis ministri eam invenerunt, atque comperto Christianam esse, ad regionis praefectum deferunt.

℞. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Virgo autem Christi, cum nec impiorum minis, nec terrore commoveri posset, ut Diis sacrificaret, variis incommodis afflicta, in carcerem conjicitur. Ubi nocte quadam beatus Mauritius, qui paulo ante martyrii corona donatus fuerat, splendidissimi juvenis specie, multisque aliis coelitis comitatus apparens: Ne formides, inquit, Christi virgo, spem tuam in Domino repone, et esto animo forti. Ea ipsa nocte Praefectus ardentissima febre corripitur, qui mox oratione Virginis pristinae saluti restitutus eam liberam dimisit. Itaque Zurzáchium profecta, et Christianorum templum Deiparae Virgini dicatum ingressa, Presbyterum Sacris operam dantem invenit, ubi divinis officiis expletis, et fusa oratione, de vitae suae genere rogata a Presbytero in rebus ad salutem animae ejus spectantibus confirmanda instruendaque suscipitur. Cui Virgo ut humilis in Christo filia, sponsum suum imitata, studuit obedire. Denique multis virtutibus insignis, a sanc-

tissima Dei Matre ad coelestem patriam invitata, circa annum salutis humanae trecentessimum, placidissime obdormivit in Domino, ac Zurzachii sepulta est.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus: * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

V. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papae in Evangel.: **Simile erit regnum coelorum decem virginibus de Communi Virg.** 1° loco.

DIE 6. SEPTEMBRIS.

S. Magni, Abbatis et Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

Intercessio nos, quaesumus, Domine, beati Magni Abbatis commendet: ut, quod nostris meritis non valemus; ejus patrocinio assequamur. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

V. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

Magnus, ante etiam Magnoaldus dictus, ex Hibernia oriundus, Columbanum et Gallum, perspicuae integritatis et innocentiae viros, ejusdem Insulae religiosos, partim praedicandi verbi Dei, partim solitudinis habitandae causa peregrinantes secutus, ita ambo-
bus probatus est, ut tum studio sapienter obediendi, tum pietate et sanctitate vitae ac miraculorum virtute, utrique eorum admirationi esset. Qui cum ad Sylvam Brigantinam in Germania venissent (Galliis expulsi ab impio Theodorico rege Burgundionum ejusque scelerata avia Brunechilde, quod illius publica adulteria Columbanus palam reprehendisset), eumque locum incolentes, multos ad fidem convertissent, gravi genti-

lium invidia perurgente, Columbanus in Italiam, Magnus vero et Gallus ad eam erémi partem se contulerunt, quae adjacet Arbonensi territorio, inter fines lacus Brigantini et Alpes Rhaetiarum.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

Ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit. *Benedictio. Christus perpetuae.*

Lectio V.

Visione autem coelesti admónitus Magnus, ad Alpium Juliarum fauces contendit; quo in itinere caecum illuminavit. Agrum autem Campidonensem attingens, olim quidem coetu hominum frequentem, tum vero incultum et desertum, offendit vermium et serpentum colluvie ac daemonum infestatione ita horridum, ut nec ferae venatoribus elapsae, nec homines casu eo delati, tueri vitam possent a miserabili interitu. Quin et ulterius progressus, in horribilem serpentem incidit, quem virtute Dei enecavit. Mox

etiam omnium serpentum ac vermium monstra, et universa daemonum agmina disparuerunt, virtute ac potentia orationum Magni expulsa. Repurgato autem ita eo loco, et ad habitandum accommodato, magna vicinorum gentilium turba ad Christum conversa est.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

Ÿ. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Veniens deinde ad locum, qui ab incolis Equi Caput (Rosshaupten) dicebatur, horridum et immanem draconem, sanctis reliquiis signoque Crucis munitus, precibus suis extinxit. Deum ad Fauces Alpium pertingens, cella et sacello ibi exstructis, initia posuit futuri Monasterii, hodie Fuessen nuncupati. Ubi magnas virtutes operatus est, coecis visum, surdis auditum, claudis gressum reddidit, truculentas quoque feras obedire sibi coëgit, aliaque plurima edi-

dit miracula; quibus magnam incolarum ejus loci multitudinem ad Christi fidem perduxit. Posteaquam autem multos annos in eodem loco vixisset, atque aetatis suae annum septuagesimum superasset, viri Deo dilecti et sanctitatis laude celeberrimi anima corpore leniter soluta migravit in coelum, corpus eidem Monasterio perpetuum relinquens ornamentum.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

Ÿ. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. . Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri in Evangel.: **Ecce nos reliquimus omnia** ut in Comuni Abbatum.

DIE 13. SEPTEMBRIS.

Tricesimus B. V. M.
Duplex.

Omnia ut in festo Assumptionis B. V. M.

15. August.

DIE 18. SEPTEMBRIS.

S. Josephi a Cupertino, Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif., praeter sequentia.

In I. Vesp. Anna ad Magnif.:

Mortuus sum, et vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

Oratio.

DEus, qui ad unigenitum Filium tuum exaltatum a terra omnia trahere disposuisti: perfice propitius; ut, meritis et exemplo Seraphici Confessoris tui Josephi supra terrenas omnes cupiditates elevati, ad eum pervenire mereamur. Qui tecum vivit et regnat.

Deinde fit commemor. S. S. Stigmatum.

IN I. NOCTURNO.

Absolutio. Exaudi Domine Jesu Christe.

Ÿ. *Jube Domne.*

Benedictio. Benedictione perpetuae.

Lectio I.

DE Epistola secunda beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

(Cap. 4, v. 6. ad 12.)

Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere,

ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiae claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus: ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur: persecutionem patimur, sed non derelinquimur: dejicimur, sed non perimus; semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut et vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum, ut et vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

R. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui.

V. Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce, alia quinque superlucratus sum. Intra.

Benedictio. Unigenitus Dei filius.

Lectio II.

(Cap. 5, v. 1. ad 9.)

SCimus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod aedificationem

ex Deo habemus, domum non manufactam, aeternam in coelis. Nam et in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quae de coelo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam et qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati: eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri; ut absorbeatur, quod mortale est, a vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes, quoniam, dum sumus in corpore, peregrinamur a Domino: (per fidem enim ambulamus, et non per speciem). Audemus autem, et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, et praesentes esse ad Dominum.

R. Justus germinabit sicut lilium: * Et florebit in aeternum ante Dominum.

V. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florebit.

Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio III.

(Cap. 12, v. 1. ad 10.)

SI gloriari oportet (non expedit quidem), veni-

am autem ad visiones et revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium coelum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit), quoniam raptus est in paradisum; et audivit arcana verba, quae non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis. Nam, et si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem enim dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meae angelus Satanae, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet a me: et dixit mihi: sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

R. Iste cognovit justitiam, vidit mirabilia magna, et

exoravit Altissimum: * Et inventus est in numero Sanctorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Et. Gloria Patri. Et.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℣. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

Josephus a Cupertino, oppido in Salentinis, Dioecesis Neritonensis, anno reparatae salutis millesimo sexcentesimo tertio, piis ibidem parentibus ortus, Deique amore praeventus, pueritiam atque adolescentiam summa cum simplicitate morumque innocentia transegit. A diuturno molestoque morbo patientissime tolerato, Deiparae Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus ac excolendis virtutibus dedit: utque Deo ad majora vocanti se intimius conjungeret, Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus, apud minores Conventuales in Coenobio Cryptulae, inter laicos pri-

mum ob litterarum imperitiam, deinde inter clericos divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post sollemnia vota initiatus, perfectius sibi vitae institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscunque affectibus, terrenisque rebus pene ad vitam necessariis illico a se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis, omni demum asperitatum ac poenarum genere corpus afflixit, spiritum vero sanctae orationis, altissimaeque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut charitas Dei, quae jam erat in ejus corde a prima aetate diffusa, miro planeque singulari modo in dies coruscaverit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis: et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

ELuxit praecipue ardentissima ejus charitas in extasibus ad Deum suavissimis, stupendisque rap-

tibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato a sensibus animo, statim ab extasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequabatur, dicere solitus, se ab ea veluti caecum circumduci, et mori potius velle, quam non obedire. Paupertatem vero Seraphici Patriarchae ita aemulatus est, ut morti proximus Praelato suo asserere vere potuerit, se nihil habere, quod more Religiosorum resignaret. Itaque mundo sibique mortuus vitam Jesu manifestabat in carne sua, quae dum in aliquibus ex turpitudine obscoenum flagitium sentiebat, prodigiosum de se efflabat odorem, indicium nitidissimae illius puritatis, quam, immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illaesam, tum arcta sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, tum denique speciali protectione purissimae Virginis Mariae, quam Matrem suam appellare consuevit, ac veluti Matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari ex-

optabat, ut cum ejusdem patrocínio, sicut ipse agebat, omnia bona consequerentur.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

HAEC beati Josephi sollicitudo a sua erga proximos charitate prodibat; tanto enim animarum zelo exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissime procuraret. Extendens pariter charitatem suam in proximum sive pauperem, sive infirmum, sive quacumque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui objurgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appeterent; nam eadem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, quâ tot inter ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel moderatorum Ordinis, vel sacrae Inquisitionis jussu hac illac errare versarique coactus

est. Quamquam vero populi non solum, sed viri principes eximiam ejus sanctitatem, et superna charismata admirarentur, ea nihilominus erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputans, Deum enixe deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines vero exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui esset prorsus oblitterata. At Deus, qui ponit humiles in sublime, quique servum suum, dum viveret, coelesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, caeterisque donis cumulatissime exornaverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse antea praedixerat, loco ac tempore, anno aetatis suae sexagesimo primo, Auximi in Piceno pretiosam reddidit, sepulchrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus quartus decimus Beatorum, Clemens tertius decimus Sanctorum fastis adscripsit; ejus autem Officium et Missam Clemens quartus decimus ejusdem Ordinis ad universam Ecclesiam extendit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

W. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. A vinculis.

W. *Jube Domne.*

Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 22.

In illo tempore: loquebatur Jesus Principibus Sacerdotum et Phariseis in parabolis dicens: Simile factum est regnum coelorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papae. (Lib. 2. Homiliar. Homil. 38. circa medium.)

Quia jam, largiente Domino, nuptiarum domum, id est sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter, fratres, aspiciate, ne aliquid de mentis vestrae habitu Rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore

pensandum est, quod protinus subditur: Intravit autem Rex, ut videret discumbentes, et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid, Fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptismum, vel fidem dicimus, quis sine baptismo et fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere per nuptialem vestem, nisi charitatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Recte enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandae sibi Ecclesiae nuptias venit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

W. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Benedictio. Cujus festum colimus.

Lectio VIII.

SOla quippe dilectione Dei actum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde et Joannes dicit: Sic enim dilexit Deus mundum, ut Filium suum Unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eandem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit: sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certe, fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se sponso et sponsae ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes et festa celebrantes despectis vestibus apparere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, et cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad coelum assumuntur electi. Qua ergo mente haec spiritualia festa conspiciamus, qui nuptialem vestem, id est charitatem, quae sola nos speciosos exhibet, non habemus?

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

V. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio IX.

SCiendum vero est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet et inferiore vestis textitur: ita in duobus praeceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei et proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota virtute tua, et proximum tuum sicut teipsum. Qua in re notandum est, quia in dilectione proximi mensura amoris ponitur, cum dicitur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cum dicitur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque quantum diligat, sed ex quanto, cum dici-

tur, ex toto; quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo necesse est ut charitatis praecepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat.

Te Deum laudamus.

IN LAUDIBUS.

Anna. ad Bened.: Ostendit mihi Dominus fluvium aquae vivae, splendidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei et Agni.

IN II. VESPERIS.

Anna. ad Magnif.: Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei.

DIE 22. SEPTEMBRIS.

SS. *Mauritii et Sociorum Martyrum.* Duplex.

Omnia de Communi plurim.
Martyr. praeter sequentia.

Oratio.

ANnue, quaesumus omnipotens Deus: ut sanctorum Martyrum tuorum Mauritii et Sociorum ejus

nos laetificet festiva solemnitas; ut, quorum suffragiis nitimur, eorum natalitiis gloriemur. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente. In Quatuor Temporibus vero leguntur Lectioes de Epistola ad Romanos: **Fratres, Debitores**, ut in Communi plur. Mart. 1° loco.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

V. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

MAuritus et Socii legionis Thebaeae, viri in rebus bellicis strenui, virtute nobiles, sed fide nobiliores, Diocletiano et Maximiano imperatoribus fidem Christianam integre casteque colebant, ut nullis impiorum principum edictis adduci unquam potuerint ad eam violandam. Maximianus igitur, ducto in Galliam exercitu, cum ad fines Sedunorum sacrificii causa constitisset, omnes milites diis thura incendere jussit. Quo scelere Mauritius ne se contaminaret, a reliquis copiis una cum suis disces-

sit, imperatoris autem nuntiis revocati, se Christianam fidem colere ex animo responderunt.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes praeceptis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: * Terra apparuit arida: et in mari Rubro via sine impedimento.

Ÿ. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. Terra.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Quam ob rem Maximianus misit ad eos milites, qui suo nomine nuntiarent, ut si salvi esse vellent, in castra ad sacrificia irent. Qui se Christiana religione impediri responderunt. Quorum responsum ille indignissime ferens, majori iracundia quam antea exarsit. Itaque immissa parte exercitus in Thebaeos, decimum quemque eorum iussit occidi. Quod martirium libenti animo, maximeque hortatore Mauritio ferre maluerunt, quam imperata facere nefarii imperatoris.

R. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine:

* Ut haeredes fierent in domo Domini.

Ÿ. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Maximianus autem, nedum ea caede satiat, reliquos sacrificare imperavit; ii et sua sponte, et Mauritii ducis itidem hortatu id committere constantissime negaverunt: quam ob causam eorum internecionem ab exercitu fieri iussum est. Qui omnes vel libentissime depositis armis, cum cervices pro Christo Domino praebuisent, decimo Kalendas Octobris contrucidati ad martirii palmam adeunt in coelum: praecipui autem inter eos exstiterunt Mauriti, Exsuperius, Candidus, Victor, Innocentius atque Vitalis, ad quos referri possunt Ursus et alter nomine Victor, ambo ex eadem legione milites, qui sub eodem imperatore Solodóri diris primum suppliciis excruciat, sed coelesti super eos lumine coruscante, ruentibus in terram ministris, erepti, deinde in ignem missi, sed in nullo

penitus laesi, novissime gladio consummati sunt.

R. Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum et pax est electis Dei.

V. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii in Evangel.: Cum audieritis praelia, ut in Communi 1° loco.

In Quatuor Temporibus nona Lectio de Homilia feriae occurrentis, et commemor. ejusdem feriae in Laudibus tantum.

FESTA OCTOBRIS.

DIE 2. OCTOBRIS.

S. Leodegarii Episc. Mart. semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart. praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui nos beati Leodegarii Martyris tui at-
Proprium Rottenburgense.

que Pontificis annua solemnitate laetificas: concede propitius; ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio: Ipsius pietas.

V. Jube Domne.

Benedictio: Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

LEodegarius ex praeclarissima nobilissimâque Francorum progenie exortus, a primaeva aetatis infantia, a parentibus in palatio Clotario Regi traditus: et ab eodem Rege non post multum temporis Didoni Pictaviensis Urbis Episcopo suo avunculo litterarum studiis per sacerdotem virum religiosum imbuendus datus est, a quo religiose pieque educatus, quam ab ipso castissimam morum disciplinam accepit, eam meliorem reddidit; nam adolescens, ut erat praeclaro ingenio, liberalium artium scientia imbutus, quo in doctrinis praestan-

tior exstitit, eo plus in moribus conformandis diligentiae posuit; ita ut viginti annos natus senis prudentiam et gravitatem prae se ferret. Itaque Diaconus primum, moxque Archidiaconus constitutus, a Clotario Rege, ejus virtutibus cognitis, Augustodunensi Ecclesiae Episcopus praeficitur. Quo in munere gerendo virginitatem, quam usque dum in vita fuit, integerriam custodivit, orationis assiduitatem, vigiliis, abstinentiam, liberalitatem, hospitalitatem, in adhortando mansuetudinem, in reprehendendo severitatem semper adhibuit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis: et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Descenditque cum illo in foveam: et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Post obitum Childerici Regis, qui Clotario successerat, sanctus Episcopus Leodegarius Ebroinum Majorem domus regiae Theodorici, immanissimum persecutorem pro veritate est

passus. Is namque ob tyrannidem, quam Clotario regnante in Francos exercuerat, Childerici Regis sive rogati consensu, sive offensi jussu, in Luxoviense monasterium concessit, monasticum illic institutum complexus: postea tamen mortuo Childerico, inde miser recedens, priorem dignitatis gradum seditione commota invasit atque obtinuit. Verum existimans se Leodegarii operâ de antiqua potestate dejectum, crudelissimis eum tormentis affici curavit. Post famem etenim et carceris squalorem, oculorum evulsionem, plantarum concisionem, linguae et labiorum excisionem, eum tandem capite plecti voluit in loco Atrebatensis territorii, qui sylva sancti Leodegarii dicitur. Ejus corpus in villa Sarcingensi sepultum est anno Christi sexcentesimo octogesimo quinto.

R. Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Benedictio. Ignem suis amoris.

Lectio VI.

Cumque sancti Leodegarii vitae innocentiam merita et crebra miracula, quae ad ejus sepulchrum fiebant, declararent, pia extitit quorundam Episcoporum de sancti Martyris corpore contentio et diminutio. Ansoaldus enim Pictaviensis illud monasterii consanguinitatisque privilegio vindicare voluit: Hermencharius Augustodunensis jura Episcopatus praetulit: sanctus vero Vindicianus Atrebatensis sanctum Martyrem contestabatur, Dei permissu cum locum martyrii, tum sepulchri in sua Dioecesi accepisse. Sed fusis ad Dominum precibus, Pictaviensi Episcopo sanctum corpus deberi indicium declaratum est. Quam ob rem ad beati Maxentii coenobium translatum, ibidem honorifico sepulchro conditum est. Porro hujus sancti Martyris festus dies ab Ecclesia sexto Nonas Octobris recolitur, in quam diem incidit etiam fratris ejus sancti Gairini natalis, qui per eundem Ebroinum graviter afflictus, et non multo post lapidibus obrutus, in-

signem martyrii palmam adeptus est.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

W. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. A vinculis.

W. Jube Domne.

Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. Cap. 15.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera, et Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

(Tract. 80. in Joannem.)

Iste locus Evangelicus, fratres, ubi se dicit Dominus vitem, et discipulos suos palmites, secundum hoc dicit, quod est caput Ecclesiae, nosque membra ejus, mediator Dei et hominum homo Christus Jesus. Unius quippe naturae

sunt vitis et palmites. Propter quod, cum esset Deus, cujus naturae non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana natura, cujus et nos homines palmites esse possemus.

R. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Benedictio. Cujus festum.

Lectio VIII.

Quid ergo est: Ego sum vitis vera? Numquid, ut adderet, vera, hoc ad eam vitem retulit, unde ista similitudo translata est? Sic enim dicitur vitis per similitudinem, non per proprietatem: quemadmodum dicitur ovis, agnus, leo, petra, lapis angularis, et caetera hujusmodi, quae magis ipsa sunt vera, ex quibus ducuntur istae similitudines, non proprietates. Sed cum dicit: Ego sum vitis vera, ab illâ se utique discernit, cui dicitur: Quomodo conversa es in amaritudinem vitis aliena? Nam quo pacto est vitis vera, quae expec-

tata est, ut faceret uvas, fecit autem spinas?

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas judicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad coelestia regna pervenit.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio IX.

EGo sum, inquit, vitis vera, et Pater meus agricola est. Numquid unum sunt agricola et vitis? Secundum hoc ergo vitis Christus, secundum quod ait: Pater major me est. Secundum autem id, quod ait: Ego et Pater unum sumus, et ipse agricola est: nec talis, quales sunt, qui extrinsecus operando exhibent ministerium; sed talis, ut det etiam intrinsecus incrementum. Nam neque qui plantat, est aliquid, neque qui rigat, sed qui incrementum dat, Deus. Sed utique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum: unde ipse et Pater unum sunt: et, si Verbum caro factum est,

quod non erat, manet quod erat.

Te Deum laudamus.

DIE 3. OCTOBRIS.

S. *Ottonis Episc. Confess.*
Duplex.

Omnia de Communi Conf.
Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

EXaudi, quaesumus Domine, preces nostras, quas in beati Ottonis, Confessoris tui atque Pontificis Solemnitate deferimus: et qui tibi digne meruit famulari; ejus intercedentibus meritis ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

V. Jube Domne.

Benedictio. Deus pater omnipotens.

Lectio IV.

OTto Episcopus Bambergensis, dictus Pomera-

norum Apostolus, ex illustri prosapia comitum in Suevia oriundus, litteris humanioribus et philosophia egregie imbutus, in Poloniam secessit, ubi et alios docendo, seque ipsum in altioribus erudiendo, junctis castimoniae et frugalitatis disciplinis, apud Magnates, ipsumque Ducem eam invenit gratiam, ut de ipsius animi candore ac prudentia confisus, etiam in arduis, ejusdem consiliis uteretur; quo intellecto Romanorum imperator, cujus soror Ducis thalamo sociata erat, ad se postulatam, imperii Cancellarium constituit. Oblatos ab imperatore binos Episcopatus, Augustanum et Halberstadiensem, propter contentionem inter regnum et sacerdotium, dum illud sibi ordinationes episcoporum plus aequo attribueret, declinare studuit, ita ut Episcopatum Bambergensem sibi denuo oblatum hoc voto tandem suscepit, si consentiente ecclesia ipsius Pontificis manu et consecrari et investituram recipere mereretur. Profectus itaque Romam ab eodem episcopus consecratus, ac pallio ornatus ad episco-

patum suum cum litteris apostolicis rediit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

Ÿ. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

REversus Bambergam cum ingenti gaudio a Clero et populo susceptus, primitias laborum posuit in plantanda et augenda gloria Dei, cui ut perpetuo serviatur, ejusque laudes diu noctuque decantentur, plurima monasteria tam in sua, quam in aliis dioecesi-bus largis proventibus dotavit. Cum Boleslaus Dux Poloniae contra vicinos gentiles arma feliciter gereret, nec captivos nisi fide catholica imbutos dimitteret, ad propagandam hanc novellam plantationem, patris sui olim Capellanum Ottone-m invitavit, qui post multas difficultates in itinere superatas in Pomera-nia feliciter appulit, ubi ab Uristalao duce, occulte in Christum credente, benigne receptus, ejus consilio totam illam gentem confractis

idólis et eorum fanis ad fidem Christi brevi tempore convertit, rebusque ibi bene ordinatis ad sedem suam episcopalem rursum se contulit; post quatuor tamen annos eundem agrum a se noviter cultum revissens, plurimas civitates in paganismum relapsas duplicato labore ad veritatem evangelicam reduxit et auxit.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

Ÿ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

MIra in Ottone eluxit in victu et vestitu frugalitas; hinc dicere solebat: quod eleemosynae clericis a populo oblatae vanis usibus profligari non debeant. Solo pane contentus caeteros cibos pauperibus et infirmis deferri mandavit. Eo tempore Franconia ex sterilitate annorum magna laborabat inopia, ut fame extincti plateas implerent; hinc famelicos, quos poterat, cibis refocillavit, ca-

davera propriis humeris imposita, terrae mandavit. Interfuit Concilio Wormatensi, ubi Henricus imperator clero et rebus ecclesiasticis primam libertatem restituit, nec non et Moguntino, in quo Innocentius secundus verus Papa agnitus fuit. Senio, laboribus et morbo confectus, sacris moribundorum mysteriis provisus, inter clericorum hymnos et orationes animam operibus bonis et liberalitate in pauperes plenam Deo reddidit, tertio Nonas Julii, anno Domini millesimo centesimo vigesimo nono. Plurimis miraculis in vita et post mortem clarus, a Clemente tertio post quinquaginta ab obitu annos Sanctorum catalogo adscriptus fuit; ejus Reliquiae Bambergae religiose coluntur.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Hilarii Episc. in Evangel.: **Vigilate** de Comuni Conf. Pont. 2° loco.

DIE 14. OCTOBRIS.

S. *Burchardi Episc. Conf.*
Duplex.

Omnia de Comuni Confess. Pontif. praeter sequentia. In Hymno: **Iste Confessor** mutatur 3. V.

Oratio.

DA, quaesumus, omnipotens Deus: ut beati Burchardi Confessoris tui atque Pontificis veneranda Solemnitas; et devotionem nobis augeat et salutem. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. *Ipsius pietas.*

V. *Jube Domne.*

Benedictio. *Deus Pater omnipotens.*

Lectio IV.

Burchardus, Anglorum genere nobilis, sed vir-

tute et religione nobilior, a teneris annis non obscurum futurae sanctitatis specimen dedit. Nam omnibus abjectis, ut Christum expeditius sequeretur, sub regularis disciplinae jugo, primae aetatis innocentiam a mundi illecebris custodivit. Exactâ vero laudabiliter adolescentia, a sancto Bonifacio Archiepiscopo, Germaniae Apostolo, ad praedicandum gentibus Evangelium assumptus, apud Francones verbi divini semen a S. Chiliano sparsum proprio ac Sociorum sanguine irrigatum, per aliquot annos tanto animarum zelo et fructu excoluit, ut in Episcopum Herbipolensem a Zacharia Papa anno Christi septingentesimo quadregesimo primo ordinatus fuerit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

Ÿ. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

IN Episcopatu de commissis ovibus magis sollicitus, infidelium conversioni

eâ virtute et efficacia incubuit, ut ingentem ipsorum multitudinem ad Christi fidem perduxerit, et catholicorum plurimos ad saeculi contemptum excitarit. Ex quibus Gumbertus opibus ac nobilitate inter Francones praecipuus, se ipsum et sua S. Chiliano obtulit. Pluribus etiam interfuit Conciliis provincialibus pro ecclesiasticae disciplinae reformatione fideique propagatione celebratis. Bina quoque legatione apud Summum Pontificem perfunctus. S. Chiliani et sociorum Martyrum corpora coelesti admonitu honorifice elevavit, extructo etiam in eorum honorem insigni monasterio, cui aliud ad pedem montis Mariae adjecit, eidem Deiparae virgini ac sancto Andreae Apostolo dedicatum.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

Ÿ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

TAndem diebus et meritis plenus Ecclesiam, quam

sanctissime rexerat, multisque praediis et redditibus auxerat, exemplo sui magistri sancti Bonifacii resignavit, et inter lacrymas et suspiria populi, quem ad divinae legis observantiam exhortari non cessabat, in castrum Hohenburg cum paucis fratribus secessit. Ubi reliquo vitae cursu in vigiliis, jejuniis et orationibus piissime consummato, in lethalem morbum incidit; a quo ad extrema perductus, post suscepta devotissime ecclesiae sacramenta animam Deo reddidit anno septingentesimo nonagesimo primo, cum illam quasi exire cunctantem magna ipse fiducia confirmasset, repetito illo psalmo: Quare tristis es anima mea? quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, et Deus meus. Corpus ejus Herbipolim delatum, et prope sepulchrum sancti Chilianii et sociorum Martyrum primo reconditum, deinde ab Hugone episcopo ad ecclesiam ab eodem Sancto exstructam et ab ejus nomine nuncupatam hac die translatum est.

R. Iste est, qui ante Deum

magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papae in Evangel.: **Homo peregre** de Communi Confess. Pont. 1° loco.

DIE 16. OCTOBRIS.

S. Galli Abbatis, Confessoris.
Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pont. praeter sequentia.

Oratio.

Intercessio nos, quaesumus Domine, beati Galli Abbatis commendet: ut, quod nostris meritis non valemus; ejus patrocinio assequamur. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℣. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

GAllus Abbas, regio apud veteres Hiberniae Scottos genere ortus, in monasterio Benchor adolescentulus vitam pauperem cum elegisset, humilitati et obedientiae, perfectaeque subjectioni semper studuit. Deinde vero cum non morum tantum, sed et ingenii laude, ac sanctarum Scripturarum scientia usuque apprimè floreret, pia peregrinationis ac praedicandi causa, cum germano fratre beato Deicola, sanguine sibi propinquum Columbanum sanctissimum Abbatem sequutus, primum in Britanniam Insulam, indeque in Galliam trajecit. Ubi Sigeberti et Brunechildis regum voluntate Luxoviensem solitudinem dum incolerent, ad Christi fidem complures, multos etiam ad monasticae vitae instituta promoverunt.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

SEd cum Theodorici, Burgundionum regis, crebrum concubinatum atque adulteria redarguere Columbanus non desisteret, impiae illius Aviae Brunechildis instinctu, Luxovio pulsus, accepta a Theodeberto, Austrasiorum rege, potestate, cum plurimis suis discipulis in Alemanniam ad lacum Turricinum primo, deinde vero ad Brigantum oppidum, reconciliato sanctae Aureliae templo, consedit. Verum Gallus, quoniam idololatriae scelus ubique convellebat, fana ac simulacra dissipabat, gentilium odia concitavit. Quibus cedendum ratus Columbanus, in Italiam ipse ad Agilulphum Longobardorum regem profectus, Gallum febribus detentum una cum beato Magnoaldo et Theodoro Monachis in Alemannia reliquit. Mox autem ut Gallus convaluit, erémum cum duobus jam dictis discipulis ingressus, triduo eam jejuniis, orationibus ac lacrymis consecravat. Et monasterium condidit, in quo plures fratres monasticis disciplinis divinarumque Scripturarum

intelligentia imbuit, Gentes circumpositas Jesu Christi fidem sectari docuit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Corpus suum inedia, frigore, cilicio denique et catena aerea aspere solitus castigare ita secrete, ut de cilicio catenaque sanguine conspersa, quae sancti viri carnem in quatuor partibus profunde sulcabat, nequidem ejus discipuli, dum viveret, rescirent. Fridenburgam, Alemanniae Ducis filiam, Sigeberto Theodorici filio desponsatam, a daemonio cum liberasset, Ducis opulentissima dona Arbonae in pauperes erogavit. Episcopatum Constantiensem, et Abbatiam Luxoviensem suscipere recusavit. Columbanum in coenobio Bobiensi in Italia vitae mortalis munere sanctissime perfunctum, per Divinam revelationem in Alemannia praecognovit. Denique cum populos mul-

tos ab idolorum cultura avocasset, ipsoque die sancti Michaëlis Archangeli, apud Arbonam post Missarum solennia Evangelium praedicasset, ibidem triduo exacto, febris correptus, quae postquam dies quatuordecim laboravit, inter discipulorum manus decimo septimo Kalendas Novembris, aetatis suae nonagesimo quinto animam creatori suo reddens, placide sanctissimeque expiravit. Sed cum illic sacrum ejus et immobile corpus nullo modo potuisset humari, indomitum tandem equorum ductu, ardentibus continuo ad fere-trum céreis, in sanctam eremum perlatum, in oratorio suo per Joannem Constantiensem Episcopum, olim discipulum, ac fratres suos sepultum, magnis postea et multis miraculis claruit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Hieronymi Pres-

byt. in Evangel.: **Ecce nos reliquimus** de Communi Abbat.

DIE 20. OCTOBRIS.

S. Wendelini Abbat. Confess.
Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif.

Oratio de Comm. Abbat.: **Intercessio nos, quaesumus.**

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectiones de Sermone S. Joannis Chrysostom.: **Beati Wendelini dies, cujus,** de Communi Conf. non Pont. 1° loco.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel.: **Ecce nos reliquimus,** de Communi Abbatum.

DIE 21. OCTOBRIS.

SS. Ursulae et Sociarum Virginum et Martyrum.
Duplex.

Omnia de Communi Virg. et Mart. praeter sequentia.

In utrisque Vesperis ad Magnif. et in Laudibus ad Bened.:

Anna. „Prudentes Virgines, aptate vestras lampades: ecce Sponsus venit, exite obviam ei.“

℣. Adducentur Regi Virgines post eam.

℞. Proximae ejus afferentur tibi.

Oratio.

DA nobis, quaesumus Domine Deus noster, sanctarum Virginum et Martyrum tuarum Ursulae et Sociarum ejus palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare; humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℣. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

GRatiano Imperatore Flavio Clemens Maximus,

Romani exercitus in Britannia Dux, arrepta tyrannide, Imperator a militibus acclamatur. Inde copias in Gallias transmittens, ab infensis Gratiano legionibus exceptus, imperium sibi corroborat. Cumque Armoricorum úberem regionem, ejectis antiquis habitatoribus, Britannicis militibus, quos secum duxerat, divisisset, quo novas colonias propagaret in posteros, Connani, Britannici Reguli, quem Britannorum Ducem habebat in exercitu, consilio, missa legatione in Britanniam, singulis militibus novis colonis singulas virgines conjugio foederandas postulat.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

Ÿ. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

HAud absurda visa est Britannici Reguli petitio: unde in gratiam novi Imperatoris, et quod filias suas nonnisi gentilibus suis, iisque donatis nova pro-

vincia praedivitis honestissime collocandas scient, pro numero militum totidem delectae sunt virgines, omnes numero undecim mille: quarum princeps erat Ursula, Dionóci Cornubiae regis filia, desponsata Connano duci Britannorum militum in exercitu Maximi. Cunctae igitur Londini collectae, impositae sunt invitae navigiis. Solventes nautae, dum Armoricorum regionem cogitant, a saeva procella in Germanicum littus dejiciuntur.

R. Dilexisti justitiam et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

Ÿ. Propter veritatem et mansuetudinem et justitiam. Propterea.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

COntigit adesse tunc ibi Hunnorum copias, quas a Gratiano Imperatore adversus Maximum evocatas ferunt. Nacti igitur Barbari praeclarum illud Virginum agmen, impotenti libidinis aestu furentes, in eas irruunt. Sed cum hortante Ursula, mortem po-

tius oppetere, quam virginei pudoris jacturam pati invicto animi vigore decrevissent: Hunni in rabiem immanitatis conversi, ad unam omnes trucidant. Sicque Ursula super comitum suarum, velut coelestium margaritarum pretiosum acervum, gloriosa victima procumbens, purpurâ pro Christo fusi sanguinis decorata, triumphatorem tot Virginum exercitum, geminis, nempe Virginitatis et Martyrii, laureis insignem, ducens, coelum victrix intravit. Quarum Corpora Colonienses summo honore condiderunt: earumque illustrem agonem Christianus orbis florenti semper memoria celebrat.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus:
* Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

V. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papae in Evangel.: Simile erit regnum coelorum decem virginibus, de Communi Virg. 1° loco.

DIE 31. OCTOBRIS.

S. *Wolfgangi Episc. Conf.*
Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui nobis aeternae salutis beatum Wolfgangum Episcopum ministrum tribuisti: praesta quaesumus; ut, quem doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

V. *Jube Domne.*

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

WOLFGANGUS, nobili in Suevia genere prognatus, rerum exterarum fuit et sui contemptor egregius, solum ex animo Deum quaerens: honores amplissimos ab Henrico Trevirensium Episcopo sibi oblatos recusavit, illoque demortuo

pollicitationibus aliorum contemptis, Monasticam tandem vitam, cujus semper desiderio flagraverat, est amplexus. Sacris Ordinibus a beato Udalrico initiatum, cum in Pannoniam praedicandi Evangelii causa se prius contulisset, propter conjunctam in eo eximia cum pietate prudentiam, Othonis Imperatoris studio, totiusque Cleri et populi acclamatione, Ecclesiae Ratisbonensi rite praeficitur.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

SUscipto Episcopatus munere, gregem Domini verbo pavit et exemplo, sanctissimisque Ecclesiam temperavit institutis. Monasterio sancti Emmerani, quod jam diu Episcopi administraverant, restitutis proventibus, magno illius bono, insignem virum Romualdum praeposuit. Sanctimonialium Coenobium,

quod ipse fundaverat, tam sancte instituit, ut collapsa in aliis disciplina eo exemplo sit facile restaurata, novoque pietatis odore capta Brigida, Bavariae Ducis filia, sponsum Christum secuta, ad sacras se Virgines aggregavit. Bohémis, quo ampliora apud illos fides incrementa caperet, contempto suae Ecclesiae detrimento, rejectis aliorum consiliis, proprium dari Episcopum libentissime permisit.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

EGregiam viri sanctitatem comprobarunt Energumeni, et variis languoribus oppressi, quos precatione sanavit. Divino afflatus instinctu sanctum Henricum Imperatorem regnaturum, Fratrem ipsius Brunonem ad Episcopatum promotum iri, e Sororibus alteram Reginam, Abbatissam alteram fore praedixit. Deni-

que cum viginti et amplius annis in seduli Pastoris munere peractis extremum sibi diem imminere intelligeret, quae ex usitata liberalitate supererant, per manus pauperum praemisit, sacraeque Eucharistiae viatico praemunitus, in sancti Othmari aede, uti divinitus antea futurum acceperat, sanctissimam vitam pari morte conclusit, Ratisbonae in templo sancti Emmerani sepultus.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Hilarii in Evangel.: **Vigilate** de eodem Communi 2° loco. Lectio IX. de Homil. Vigiliae Omnium S. S., ejusdemque commem. in Laudibus.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE 10. NOVEMBRIS.

S. Andreae Avellini Confess.
Duplex.

Omnia ut in Breviario.

DIE 13. NOVEMBRIS.

S. Stanislai Kostkae. Confess.
Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. praeter sequentia.

In Hymno: **Iste Confessor** mutatur 3. V.

Oratio.

DEus, qui inter cetera sapientiae tuae miracula etiam in tenera aetate maturae sanctitatis gratiam contulisti: da quaesumus; ut beati Stanislai exemplo, tempus instanter operando redimentes, in aeternam ingredi requiem festinemus. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

V. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater.

Lectio IV.

STanislaus, Senatoria Kostkarum gente ortus in Polonia, quam olim esset militiam secuturus, nomen Jesu praenuntiavit, pari-

turae matris gremio divinitus inscriptum. Virginitatem adhuc puer ita coluit, ut paterna in mensa, si quid minus pudice dictum audisset, prae horrore exanimis corrueret. Ad Viennense in Austria Seminarium studiorum causa missus, non minus exemplo sodalibus, quam venerationi fuit. Coactus inde in Lutherani hospitis aedes migrare, ibique a Paulo fratre ad liberiores vitam omni etiam asperitatum genere incitatus, domesticum bellum toto biennio constantissime sustinuit: ad aeterna se, non ad caduca natum affirmans. Itaque unicum illi erat rerum coelestium desiderium, perpetua cum Deo consuetudo, cultus Deiparae adeo tener, ut matrem suavissime appellaret.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Q Uotidianae fratris vexationi crebra ipse jeju-

Proprium Rottenburgense.

nia, flagella, aliosque insontis corpusculi cruciatus adjiciens, lethalem in morbum incidit. Quo ingravescente, cum daemonem horrendi canis specie insilientem signo crucis ter fugasset, sacrum Viaticum, quod in haeretica domo decumbens frustra ab hominibus petebat, ab Angelis accepit. Mox ad pueri Jesu complexum a beatissima ejus Matre comiter admisus, ac Societati jussus nomen dare, subito convaluit. Sed cum aditum ad illam patris timor in Germania praeccluderet, peregrini habitu solus, pedes, mendicus fugam arripit, certus non sistere, nisi voti compos fiat. Iter non uno Dei beneficio prosperum fuit. Nam praeter alia, Pauli profugum fratrem jam assequentis equi, immisso divinitus torpore, constitérunt. Et Stanislaus Angelorum pane iterum Angelico ministerio refectus, post duodecies centena passuum millia, tandem Romae in Societatem Jesu a sancto Francisco Borgia, generali Praeposito, meruit cooperari.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam glo-

riae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

TYronis emériti virtutes in religiosae vitae palaestra splendidius eluxere, charitas praesertim erga Deum, in quem assidue alienata a sensibus mente rapiebatur. Inde illi facies semper accensa, nonnumquam irradians; perennes lacrymae, ardor pectoris tantus, ut media quoque hyeme foret ingesta identidem gelida aqua temperandus. Itaque amore verius, quam febris aestuans, die assumptae in coelum Virgini sacra, ad ejus triumphalem pompam propius, ut optaverat, spectandam, ab ipsa beatarum Virginum choro stipata vocatus est ex Quirinali domo probationis, anno innocentis vitae decimo octavo, operum plenior quam dierum. Multis post obitum miraculis in sua praesertim Polonia enituit: cujus armis contra formidabiles Turcarum exercitus spectabilis e coelo affuit non se-

mel; et civitates alias peste, alias incendio liberavit. Quamobrem Clemens decimus eum inter primarios totius Regni Patronos constituit; Benedictus vero decimus tertius (quod a Clemente undecimo jam pridem fuerat decretum) in Sanctorum numerum retulit.

℞. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. A vinculis.

℣. Jube Domne.

Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 19.

IN illo tempore: Oblati sunt Jesu parvuli, ut eis manus imponeret. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

(In Psalmum 118. Serm. 27.)

Quid parvulus, nisi hu-

milis? Haec sunt mirabilia testimonia tua, Domine, quae scrutata est anima parvuli hujus; et ideo invenit, quia humiliatus est, et parvulus factus est. Quis enim facit mandata tua, sicut facienda sunt, id est, ex fide, quae per dilectionem Dei operatur, nisi ejus in corde per Spiritum Sanctum ipsa dilectio diffundatur? Hoc etiam iste parvulus confitetur. Os meum, inquit, aperui et attraxi spiritum, quia mandata tua desiderabam. Quid desiderabat, nisi facere mandata divina? Sed non erat, unde faceret infirmus fortia, et parvulus magna. Aperuit os, confitens quod per se ipse non faceret, et attraxit unde faceret.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Benedictio. Cujus festum.

Lectio VIII.

Junior sum ego, inquit, et contemptus: justifica-

tiones tuas non sum oblitus. Non sicut inimici mei, qui obliti sunt verborum tuorum. Videtur autem minor aetate non oblitus justificationes Dei dolere pro inimicis suis aetate majoribus, qui obliti sunt. Nam quid est, junior ego non sum oblitus, nisi, illi majores obliti sunt? Sed contemptum se dicit hic junior: ideo factus est major; quia ignobilia et contemptibilia mundi elegit Deus, et ea, quae non sunt, tamquam sint, ut ea, quae sunt, evacuentur. Et ecce sunt novissimi, qui erant primi, et primi, qui erant novissimi.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

V. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio IX.

Iste autem junior non est oblitus, quia non suam voluit habere justitiam, sed Dei: de qua etiam nunc dicit: Justitia tua, justitia

in aeternum. Propter hanc passus est persecutionem junior a majore, ut diceret junior, quod sequitur: Tribulatio et necessitas invenerunt me; mandata tua meditatio mea est. Saeviant, persequantur; dum tamen mandata Dei non relinquantur, et ex ipsis mandatis etiam, qui saeviunt, diligantur. Intellectum da mihi, et vivam. Intellectum poscit iste junior; quem si non haberet, non super seniores intelligeret. Sed eum poscit in tribulatione et necessitate, quo intelligat, quam sit contemnendum, quod ei possunt auferre persequentes inimici, a quibus se dicit esse contemptum.

Te Deum laudamus.

DIE 14. NOVEMBRIS.

S. *Elisabethae Bonae Virginis.* Duplex.

Omnia de Communi Virginum praeter sequentia.

Oratio.

Rescat, Domine, in nobis
Passionis unigeniti Filii tui affectus: et beatæ

Elisabeth Virginis imitatione, ejus memoria in cordibus nostris jugiter augeatur. Per eundem Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

V. Jube Domne.

Benedictio, Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

Elisabeth, ob eximiam vitae sanctitatem vulgo Bona, orta est anno Christi millesimo trecentesimo octogesimo sexto in oppido Waldsee Dioecesis Constantiensis; parentes catholicos habuit Joannem Achlerum et Annam, qui illam Ecclesiae sacramentis initiarunt, et Christianam religionem sedulo docuerunt: in summa animi simplicitate et morum honestate primis adolescentiae annis transactis, hortatore Conrado Kugelino viro probo, cui se in spirituali palaestra instituentem tradiderat, de capessendo Tertio sancti Francisci instituto cogitare coe-

pit, cui postea in monasterio Reuthe constructo, licet multa pertulerit, sese adstrinxit. Pedem ex illo nunquam extulit, propterea inclusa nuncupata, eamque Anna mater, defuncto viro, secuta est, cum qua ad obitum usque sanctissime conversata fuit.

R. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

V. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

IN praefato monasterio perfectionis iter ferventiore quadam ratione fuit aggressa, et odio flagitia quaevis ita vehementer insequiebatur, ut in sacramentali expiatione aliquando vix inveniret Confessarius, quod satis absolutioni esset. Proximorum amorem, paupertatem, obedientiam, afflictationem corporis, castimoniam, abstinentiam mirifice coluit, sibi que adversas sanctimoniales, a quibus diu multumque fuit divexata, ae-

quissimo et benevolo animo complexa est. Magna animi demissione vilissima loci munera hilaris explevit: Jesu Christi patientis amore vehementer incensa in actibus omnibus dolorum illius acerbiter et crucem contemplabatur, imo ad obitum usque eam dolor momordit, quod in puerili aetate Dominicos cruciatus ad memoriam non revocaverit frequentius.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

V. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

SUPERNIS pluribus charismatibus sanctimoniam Elisabeth Deus testatam voluit. Prophetiae dono claruit, qua etiam teterrimo furente Schismate, Ecclesiae pacem Martini quinti electione futuram praedixit. Morti proxima a Confessario exorata, ut collata sibi divinitus beneficia manifestaret, cónteggi optavit, petiitque silentio obvolvi, affirmans, sese peccatis ir-

retitam, et praesto esse ad exemplum vitam Christi, Mariae et Sanctorum. Itaque sacramentis refecta, ad illa verba Evangelii: Et emisit spiritum, quod legi jusserat, septimo Calendas Decembris anno Virginei partus millesimo quatercentesimo vigesimo, aetatis trigesimo quarto, placidissime obdormivit in Domino, quem paulo ante obsecraverat, ut sancti Joannis Apostoli amore succendi se largiretur. Cultu publico reoli Elisabeth illico coepit; quem a tempore, quod hominum memoriam superat, eidem exhibitum Clemens decimus tertius Pontifex Maximus rite probavit.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus: * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

W. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papae in Evangel.: **Simile est regnum coelorum thesauro abscondito** de Communi non Virg. cum R. R. de Communi Virg.

DIE 15. NOVEMBRIS.

S. Leopoldi, Marchionis Austriae. Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pont. praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beatum Leopoldum Confessorem tuum ex Principatu et curis hujus saeculi immaculatum ad regnum coeleste traduxisti: concede propitius; tua clementia ita nos per haec temporalia dirigi, ut aeternae vitae consortes effici mereamur. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

W. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

LEopoldus Austriae Princeps, ab insigni in Deum pietate Pius cognominatus, in primo aetatis flore ea virtutis semina concepit, quae annorum progressu

in singularem vitae sanctitatem excreverunt. Relucebant in adolescentia cum Dei timore summa vitae integritas, continentia et humilitas; in proVectiori aetate justitia, misericordia, sapientia, religionis cultus praecipuus. Patre defuncto, curis licet conjugalibus et Principatus sollicitudine praepeditus, pietatis et misericordiae munera diligenter obibat; inopes fovebat, oppressos sublevabat, lassos roborabat. Denique inter tot aulae inquinamenta immaculatum se ab hoc saeculo custodiebat.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

ECclesiae Romanae Pontifices tanta veneratione prosecutus est, ut ab Innocentio secundo sancti Petri filius meruerit appellari. In Clerum virosque religiosos beneficus, duo mo-

nasteria celeberrima, Claustro-Neoburgense et sanctae Crucis in Valle Nemorosa construxit et amplissime dotavit. Mellicense quoque a se instauratum, magnis sumptibus et censibus illustravit. Demum, cum annis quadraginta Austriae Principatum laudabiliter gubernasset, anno supra millesimum centesimo trigesimo sexto, vita sanctissime functus, sacris Ecclesiae Sacramentis munitus, ab hoc mundo ad coelestem gloriam translatus est.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Benedictio. Ignem sui amoris,

Lectio VI.

EJus corpus ad Claustum Neoburgi conditum innumeris coepit clarere miraculis, quibus Deus tantam viri sanctitatem voluit manifestam. Namque ad ejus invocationem mortui suscitati, caeci illuminati, surdi auditum, muti loquelam, claudi gressum, captivi libertatem, variis mor-

bis oppressi sanitatem sunt consecuti. His clarissimis sanctimoniae documentis rite comprobatis Innocentius Octavus Sanctorum Catalogo eum adscripsit. Ejus sacra ossa e tumulo ab Imperatore Maximiliano elevata, in eâdem ecclesia honorificentius reposita, debita coluntur veneratione.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi; et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. A vinculis.

V. Jube Domne.

Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 19, b.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam, accipere sibi regnum, et reverti. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

(Ex Comment. in Luc. lib. 5. Cap. 78.)

Homo nobilis ille est, cui caecus supra clamabat: Fili David, miserere mei. Longinqua regio Ecclesia est ex Gentibus, de qua eidem homini nobili, qui loquitur: Ego autem constitutus sum rex ab eo, dicitur a Patre: Postula a me, et dabo tibi Gentes haereditatem tuam, et possessionem tuam terminos terrae; quae videlicet haereditas ac possessio bifaria ratione regio longinqua vocatur: vel quia a finibus terrae clamat ad Dominum; vel quia longe est a peccatoribus salus, et cum Deus ubique sit praesens, longe tamen ab eorum sensu, qui idola colunt, Deus verus abest.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Benedictio. Cujus festum colimus.

Lectio VIII.

VOcatis autem decem servis suis, dedit eis decem mnas. Denarius numerus ad legem pertinet propter Decalogum. Vocat itaque paterfamilias decem servos, quia eligit discipulos per litteram Legis imbutos. Dat illis decem mnas, quia Legis dicta spiritualiter intelligenda revélat. Post passionem quippe, resurrectionemque suam aperuit illis sensum, ut intelligerent Scripturas. Mina namque, quam Graeci mnam vocant, centum drachmis appenditur, et omnis Scripturae sermo, quia vitae coelestis perfectionem suggerit, quasi numeri centenarii pondere fulgescit.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

V. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio IX.

NEgotiamini, dum venio. Verba, inquit, Legis ac

Prophetarum mystica interpretatione discussa populis offerte, atque ab eis fidei confessionem morumque probitatem recipite. Juxta quod Psalmista suis auditoribus praecipit, dicens: Sumite Psalmum, et date tympanum. Hoc est, laudem praedicationis in cordis intentione percipite, et devotionem operis in carnis castigatione reddite. Tympanum quippe est pellis in ligno extenta; pellis vero in ligno extenta caro est nostra, ad exemplum Dominicae Crucis afflicta.

Te Deum laudamus.

DIE 26. NOVEMBRIS.

S. Conradi Episc. et Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

EXaudi, quaesumus Domine, preces nostras, quas in beati Conradi Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus: et qui tibi digne meruit famulari; ejus intercedentibus meritis, ab omnibus nos

absolve peccatis. Per
Dnum.

Et fit commemor. S. Petri
Alexandrini Episc. et Mart.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura oc-
currente.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

℣. Jube Domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

Conradus, natione Ale-
mannus, et Comitibus
de Altdorff, patre Henrico,
matre Beata, Comitissa de
Hohenwart, Ducatus Ba-
variae, nobilissima Guelpho-
rum familia oriundus, pri-
mum a Nothingo, Constan-
tienti Episcopo, causarum
Auditor factus, deinde etiam
majori Ecclesiae praeposi-
tus est. Ubi cum in magna
perfectione se dudum exer-
cuisset, tandem defuncto
Nothingo, opera sancti
Udalrici Episcopi Augusta-
ni, post indictum triduanum
jejunium anno salutis non-
gentesimo trigesimo tertio,
Constantiensis Episcopus,
quamvis renitens, instituitur.

*℞. Inveni David servum
meum, oleo sancto meo unxi*

eum: * Manus enim mea
auxiliabitur ei.

*℣. Nihil proficiet inimicus
in eo, et filius iniquitatis non
nocebit ei. Manus.*

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Suscepto illo munere, tres
insigni opere erexit ec-
clesias; in quarum una,
videlicet beati Mauricii, se-
pulchrum Domini extrui cu-
ravit, simillimum illi Hiero-
solymitano, quod ex singu-
lari devotione ter Hiero-
solymam profectus visita-
vit. Dei Genitricis etiam
templum pretiosis Reliquiis
decoravit.

*℞. Posui adjutorium super
potentem, et exaltavi electum
de plebe mea: * Manus enim
mea auxiliabitur ei.*

*℣. Inveni David servum
meum, oleo sancto meo unxi
eum. Manus.*

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Tanta ipsius in Deum
erat fiducia, ut quodam
die festo Paschae peracta
consecratione, araneam in
calicem delapsam animad-
vertens, irreverentiam sa-
crosancti sanguinis Christi
omnem penitus vitaturus,
deglutire non sit veritus,

quae postea omnibus videntibus discumbenti ex ore, non sine admiratione spectantium, denuo exivit. Siccis etiam pedibus super lacum Bodamicum ambulavit. Gebhardo adhuc adolescenti, post Gamellonium sibi successurum in Sedem Episcopalem praedixit: quod ita evenit. Denique plenus bonis operibus, cum Episcopatu praefuisset quadraginta duobus annis, extremum in Domino clausit diem anno Christi nongentesimo septuagesimo sexto, multis in vita et post mortem miraculis clarus.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Hilarii Episc. in Evangel.: **Vigilate** de Comuni Pont. 2° loco.

Lectio nona de S. Petro Alex.; et fit commemor. ejusd. in Laudibus.

APPENDIX.

In Directorio Nostro pro anno 1872 festum sequens nondum assignatum est, at hic pro futuro notatur.

DIE 27. APRILIS.

(sive alia die libera post eam.)

Beati Petri Canisii, Confess.
S. J. Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pont. praeter seq.

In Hymno: **Iste Confessor** mut. 3. V.

Oratio.

DEus, qui ad tuendam catholicam fidem beatum Petrum Confessorem tuum virtute ac doctrina roborasti: concede propitius; ut ejus exemplis et monitis errantium corda ad salutem resipiscant, et fidelium mentes in veritatis confessione perseverent. Per Dnum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente. In Fer. II. et IV. Rogat. **Beatus vir** de Comuni 2° loco.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. Ipsius pietas.

V. *Jube Domne.*

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectio IV.

Petrus Canisius Noviômagi in Geldria natus est eo ipso anno, quo Lutherus in Germania, aperta rebellione, ab Ecclesia descivit, et Ignatius de Loyola in Hispania, terrestri militia abdicata, ad praeliandum proelia Domini se contulit; Deo nimirum portendente, quos ille posthac adversarios, quem sacrae militiae ducem esset habiturus. Coloniae Agrippinae, quo studiorum causa concesserat, primus Germanorum Societati Jesu nomen dedit; et sacerdotio auctus, summo populi Coloniensis clerique consensu, ad Georgium Pontificem Leodien-sium, et ad Carolum quintum Augustum adversus Hermannum Archiepiscopum, qui palam haeresim prae se ferebat, legatus est. Ob praeclaram sapientiam et exploratum rerum usum a Cardinali Augustano et a Pontificiis Legatis magnopere expetitus, semel atque iterum Concilio Tridentino interfuit; cujus etiam decreta ex auctoritate Pii quarti Pontificis maximi rite per Germaniam promulganda, et

in morem inducenda curavit. A Paulo quarto ad conventum Petricoviensem ire jussus, aliisque a Gregorio decimo tertio legationibus obeundis adhibitus alacri semper et numquam fracto a difficultatibus animo, gravissima religionis negotia tractanda suscepit, ac vel inter praesentia vitae discrimina ad exitum feliciter perduxit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Divinae gloriae amplificandae intentus, dici vix potest, quot per annos amplius quadraginta labores suscepit, aerumnasque pertulerit. Cunctis fere Germaniae regionibus peragratis, omne hominum genus saluberrimis institutis publice et privatim excoluit; pluresque urbes atque provincias vel ab haereseos contagione defendit, vel haeresi infectas catholicae fidei restituit. In Ratis-

bonensi et in Augustano conventu Imperii procures ad jura Ecclesiae tuenda et mores populorum emendandos excitavit: in Vormatiensi insolescentes impietatis magistros ad silentium adegit. Collegium Germanicum, quod Romae constitutum fuerat, omni ope provehere atque amplificare studuit; in academiis sacrarum humanarumque disciplinarum studia, miserandum in modum collapsa, instauravit; contra Centuriatores Magdeburgenses plura egregie conscripsit: et Summam doctrinae christianae, theologorum iudicio et publico usu comprobata, aliaque ad rudiorum institutionem aptissima in vulgus edidit. A sancto Ignatio Germanicae provinciae moderandae praefectus, domos et collegia multis in locis condidit, et evangelicos operarios in omnem Germaniam misit ad errores stirpitibus evellendos, serendamque pietatem. Quam ob rem haereticorum malleus et Germaniae apostolus appellatus, et plane dignus habitus est, qui ad tutandam in Germania religionem datus divinitus putaretur.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Inter haec precatione crebra, et assidua rerum supernarum commentatione Deo se conjungere solitus erat; quin etiam noctes saepe integras perfusus lacrymis et abducto a sensibus animo orationi dabat. A viris principibus et a quatuor summis Pontificibus magno in honore habitus, adeo de se demisse sentiebat, ut se omnium minimum et diceret et haberet. Viennensem episcopatum semel, iterum ac tertio recusavit; nec nisi aegerime adduci potuit, ut illius Ecclesiae procuratorem per annum exerceret. Moderatoribus suis obsequentissimus, paratus erat ad ipsorum nutum omnia relinquere, aut aggredi, etiam cum valetudinis et vitae periculo. Virginitatem, quam adolescens Deo voverat, voluntaria sui ipsius coërcitione perpetuo

sepsit. Demum Friburgi Helvetiorum, ubi plurimum pro Dei gloria et salute animarum desudaverat, migravit ad Deum, duodecimo Calendas Januarii, anno millesimo quingentesimo nonagesimo septimo, aetatis suae septimo supra septuagesimum. Mortuo, tamquam parenti publico, civitas universa concursu prope incredibili et multis lacrymis parentavit. Sepulchrum ejus prodigiorum fama duobus amplius saeculis tota Germania inclaruit: e quibus quatuor rite probatis, Pius nonus Pontifex maximus strenuissimo catholicae veritatis propugnatori coelitem Beatorum honores decrevit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: ingredi in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel.: Nolite timere; de Comm. Conf. non Pont. 2° loco.

Missa: Justus ut palma de Communi Conf. non Pont. praeter Orationes sequentes.

Oratio.

DEus, qui ad tuendam catholicam fidem beatum Petrum Confessorem tuum virtute ac doctrina roborasti: concede propitius; ut ejus exemplis et monitis errantium corda ad salutem resipiscant, et fidelium mentes in veritatis confessione perseverent. Per Dnum.

Secreta.

SANctifica, misericors Deus, haec munera, et praesta: ut sicut Unigenitus tuus holocaustum pro nobis fieri dignatus est; ita beati Petri Confessoris exemplo nos jugiter exhibeamus tibi hostiam laudis. Per eundem Dnum.

Postcommunio.

SACRificium, Domine, quod in honorem beati Petri Confessoris obtulimus: fidem nostram, spem, et caritatem adaugeat; atque Ecclesiam tuam nova semper prole laetificet. Per Dnum.

INDEX

PROPRII SANCTORUM ECCLESIAE ROTTENBURGENSIS.

	Pag.
Suffragia Sanctorum Patronorum	1

PARS PRIMA.

FESTA FIXA.

FESTA DECEMBRIS.

Die 4.	S. Barbarae, Virg. et Mart. Dupl.	5
Die 13.	S. Othiliae Virg. Dupl.	7
Die 16.	S. Adelhaidis Imperatricis, Viduae. Dupl.	10
Die 26.	Commemoratio Omnium SS. Martyr.	13

FESTA JANUARI.

Die 4.	S. Titi, Episc. Conf. Dupl.	14
Die 14.	S. Hilarii, Episc. Conf. et Eccl. Doct.	16
Die 23.	S. Meinradi, Eremitae et Mart. Duplex	16

FESTA FEBRUARI.

Die 5.	SS. Viginti sex Martyrum Japonensium. Duplex	18
Die 13.	S. Catharinae de Ricciis. Virg. Duplex.	22
Die 19.	S. Conradi Placentini Conf. semid.	30
Die 21.	B. B. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. Duplex	32
Die 23.	S. Petri Damiani Episc. Conf. et Eccl. Doctoris. Duplex	36

FESTA MARTII.

Die 3.	S. Cunegundis, Imperatricis Virginis. Duplex	39
Die 6.	S. Fridolini, Confess. Duplex	41
Die 15.	SS. Reliquiarum. Duplex	43
Die 22.	B. Nicolai de Flue. Conf. Duplex	45

FESTA APRILIS.

Die 24.	S. Fidelis a Sigmaringa, Mart. Duplex	49
Die 28.	S. Pauli a Cruce. Conf. Duplex	51

FESTA MAJI.

Die 1.	Commemor. S. Walburgis Virg. Simpl.	54
Die 17.	Paschalis Baylon. Conf. Duplex	55
Die 31.	S. Angelae Mericiae. Virg. Duplex	57

FESTA JUNII.

	Pag.
Die 4. S. Francisci Caracciolo. Duplex	60
Die 5. S. Bonifacii, Archiepisc. Mart. Germaniae Apostoli. Duplex	63
Die 25. S. Guilielmi Abbatis. Duplex	65
Die 29. Commemoratio Omnium SS. Apostolorum	67

FESTA JULII.

Die 4. S. Udalrici, Episc. et Confess. Duplex	68
Die 8. SS. Chiliani Episc. et Sociorum Martyrum. Duplex	70
Die 9. SS. Nicolai et Socior. Mart. Gorcomiensium. Dupl.	72
Die 15. Divisionis SS. Apostolorum. Duplex	75
Die 18. S. Camilli de Lellis. Conf. Duplex	77
Die 20. S. Hieronymi Aemiliani. Conf. Duplex	81

FESTA AUGUSTI.

Die 2. S. Alphonsi Mariae de Ligorio. Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex	86
Die 7. S. Afrae, Mart. Duplex	89
Die 21. S. Joannae Franciscae Fremiot de Chantal. Viduae. Duplex	91
Die 26. S. Josephi Calasanctii, Conf. Duplex	94
Die 27. S. Gebhardi, Episc. Conf. Duplex	98

FESTA SEPTEMBRIS.

Die 1. S. Verenae, Virg. Mart. Duplex	100
Die 6. S. Magni Abb. Confess. Duplex	102
Die 13. Tricesimus B. V. M. Duplex	104
Die 18. S. Josephi a Cupertino, Conf. Duplex	104
Die 22. SS. Mauriti et Socior. Mart. Duplex	111

FESTA OCTOBRIS.

Die 2. S. Leodegarii Episc. Mart. semid.	113
Die 3. S. Ottonis Episc. Conf. Duplex	117
Die 14. S. Burchardi Episc. Conf. Duplex	119
Die 16. S. Galli Abb. Conf. Duplex	121
Die 20. S. Wendelini Abb. Conf. Duplex	124
Die 21. SS. Ursulae et Sociar. Virg. et Mart. Duplex . . .	124
Die 31. S. Wolfgangi Episc. Conf. Duplex	126

FESTA NOVEMBRIS.

Die 10. S. Andreae Avellini. Conf. Duplex	128
Die 13. S. Stanislai Kostka. Conf. Duplex	128
Die 14. S. Elisabethae Bonae Virg. Duplex	132
Die 15. S. Leopoldi, Marchionis. Conf. Duplex	134
Die 26. S. Conradi, Episc. Conf. Duplex	137

APPENDIX.

Festum B. Canisii 27. April	139
---------------------------------------	-----

FESTA JUNII.

	Pag.
Die 4. S. Francisci Caracciolo. Duplex	60
Die 5. S. Bonifacii, Archiepisc. Mart. Germaniae Apostoli. Duplex	63
Die 25. S. Guilielmi Abbatis. Duplex	65
Die 29. Commemoratio Omnium SS. Apostolorum	67

FESTA JULII.

Die 4. S. Udalrici, Episc. et Confess. Duplex	68
Die 8. SS. Chiliani Episc. et Sociorum Martyrum. Duplex	70
Die 9. SS. Nicolai et Socior. Mart. Gorcomiensium. Dupl.	72
Die 15. Divisionis SS. Apostolorum. Duplex	75
Die 18. S. Camilli de Lellis. Conf. Duplex	77
Die 20. S. Hieronymi Aemiliani. Conf. Duplex	81

FESTA AUGUSTI.

Die 2. S. Alphonsi Mariae de Ligorio. Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex	86
Die 7. S. Afrae, Mart. Duplex	89
Die 21. S. Joannae Franciscæ Fremiot de Chantal. Viduae. Duplex	91
Die 26. S. Josephi Calasancii, Conf. Duplex	94
Die 27. S. Gebhardi, Episc. Conf. Duplex	98

FESTA SEPTEMBRIS.

Die 1. S. Verenae, Virg. Mart. Duplex	100
Die 6. S. Magni Abb. Confess. Duplex	102
Die 13. Tricesimus B. V. M. Duplex	104
Die 18. S. Josephi a Cupertino, Conf. Duplex	104
Die 22. SS. Mauritii et Socior. Mart. Duplex	111

FESTA OCTOBRIS.

Die 2. S. Leodegarii Episc. Mart. semid.	113
Die 3. S. Ottonis Episc. Conf. Duplex	117
Die 14. S. Burchardi Episc. Conf. Duplex	119
Die 16. S. Galli Abb. Conf. Duplex	121
Die 20. S. Wendelini Abb. Conf. Duplex	124
Die 21. SS. Ursulae et Sociar. Virg. et Mart. Duplex . . .	124
Die 31. S. Wolfgangi Episc. Conf. Duplex	126

FESTA NOVEMBRIS.

Die 10. S. Andreae Avellini. Conf. Duplex	128
Die 13. S. Stanislai Kostka. Conf. Duplex	128
Die 14. S. Elisabethae Bonae Virg. Duplex	132
Die 15. S. Leopoldi, Marchionis. Conf. Duplex	134
Die 26. S. Conradi, Episc. Conf. Duplex	137

APPENDIX.

Festum B. Canisii 27. April	139
---------------------------------------	-----

Proprium Rottenburgense sive officia propria Sanctorum dioecesis
Rottenburgensis unacum insertis recentiorum festorum officiis Jussu et
Auctoritate ... Caroli Josephi, episcopi Rottenburgensis
Bd.: 1

Rottenburg ad N. 1872

Liturg. 1106 h-1/3

urn:nbn:de:bvb:12-bsb11010733-6